Nakladatelství

ARGO

Ediční plán 2014
jaro / léto

OBSAH

Mimo edice 3
(Anyuru, Atkinsonová, Boswellová, Bukowski, Clarkson, Clementsová, Colganová, Crumey, Dicks, Eco, Faber, Faulks, Fuentes, Giesbert, Grannecová, Guenassia, Hadon, Hawking, Herrndorf, Kettu, Legendreová, Mayle, North, O´Brien, Orwell, Pamuk, Pesslová, Puertolas, Randová, Rhodes, Seethaler, Shem, Schädlich, Skomsvoldová, Strauss, Trussová, Walter, Welsh, Wouk, Zevinová)
AAA – Edice angloamerických autorů 50
SSP – Edice Současná světová próza 53
Česká beletrie 55
(Hakl, Hauserová, Jogheeová, Kocábová, Malijevský, Toman)
Thrillery a detektivk 62
Erotická kultovní klasika 70
Bilingvní tituly 71
Poezie 72
Komiks 74
Sci-fi a fantasy 76
Literatura pro děti 84
Literatura pro mládež 89

Odborná literatura
Mimo edice 93
(Sitwell, Jethá, Ryan, Pauling)
Edice Rodičovství 96
Edice Aliter 98
Edice ZIP 101

Historická literatura
Historie mimo edice 107
(Vojvodík, Langerová, Zubov, Sauvathová, Nodl, Šmahel, Smith)
Edice Historické myšlení 111
Edice Každodenní život 112

JOHANNES ANYURU

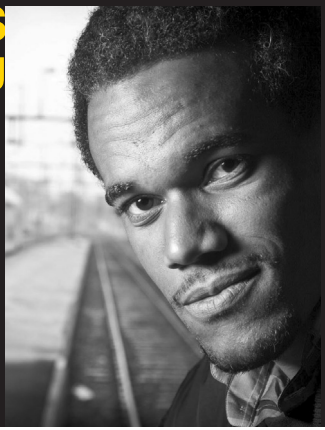

Johannes Anyuru (* 1979), švédský básník, dramatik a hudebník, vydal několik kritikou vysoce ceněných básnických sbírek, v roce 2010 vyšel jeho první román *Kdybych měl zemřít pod jiným nebem*. Jeho druhý román *Bouře se přihnala z ráje* vyšel ve Švédsku v roce 2012 a získal si oblibu čtenářů i literární kritiky. Byl nominován na celou řadu cen, získal literární cenu novin „Svenska dagbladet“ a osobní cenu spisovatele Ivara Lo-Johanssona, která patří mezi nejprestižnější ve Švédsku.

Bouře se přihnala z ráje

Přeložila Irena Kunovská

Někteří lidé svůj stín překročit nemohou, brání jim v tom osud. Román líčí skutečný životní příběh autorova otce a podává strhující svědectví o celoživotním boji s totalitním myšlením.

Mladý ugandský pilot ukrývající svou identitu pod písmenem „P“, jehož životní vášní je létání, se stane obětí společenských změn. V Ugandě dojde k puči a roku 1971 se moci chopí Idi Amin. „P“ stráví několik let na útěku, ale pak se dopustí osudné chyby – znovu se vrátí do Afriky coby pilot. V socialistické Zambii je však považován za agenta tajné služby nějaké západní mocnosti, je poslán dál do socialistické Tanzanie, kde je vězněn v zoufalých podmínkách, vyslýchán, a nakonec se ocitá v běženeckém táboře, kde zajatce připravují k útoku na Amina. „P“ znovu prchá a seznamuje se s mladou idealistkou, která mu umožní dostat se do Švédska. Je však už pozdě, jeho život je zmařen a čeká ho jen další, duševní vyhnanství, pokračování útěku. Celou situaci negativně ovlivňuje i rodinná zátěž. Život mladého pilota je definitivně rozdrcen ve víru historie, v bouři, která se přihnala z ráje.

Svým románem se Anyuru definitivně zapsal do švédského literárního povědomí jako jeden z nejnadanějších tvůrců mladé autorské generace.

47 Róninů
Příběh jako z čítanky aneb Pokladnice samurajské věrnosti

Přeložila Jana Ryndová

Hra zpracovává historickou událost z ledna 1703, kdy se 47 bývalých vazalů rodu pánů z Akó pomstilo za incident, který vedl k rituální sebevraždě jejich pána. Jedná se o mnohokrát a mnohými žánry zpracované téma, hra autorského kolektivu složeného z osobností Takedy Izumoa, Namiki Sósukeho a Mijošiho Šórakua nicméně patří k nejznámějším a nejcitovanějším. Děj hry pochopitelně akcentuje dlouhé a složité přípravy pomsty, které museli vazalové konat tajně a s omezením osobního kontaktu. Róninové mají ve hře coby kód přiděleny jednotlivé znaky japonské slabičné abecedy. Zároveň se během jedenácti dějství hry setkáváme s časovými skoky, respektive s retrospektivami, které dokreslují hlavní dějovou linii, tvoří detailnější pozadí hlavních událostí a vykreslují komplexní obraz japonského konceptu vazalské věrnosti. Ve hře je tak dokumentována vertikální struktura japonské společnosti, ve které jsou dodnes patrné vztahy mezi podřízeným a nadřízeným, odpovídající dřívějšímu vztahu mezi pánem a jeho vazalem. Za hlavní a dodnes živé téma hry lze označit obětování osobního štěstí a blaha vlastní rodiny ve prospěch skupinového cíle. Osud róninů, vykořeněných osobností postrádajících autoritu, je (nejen pro Japonce) dodnes aktuální, jako róninové jsou v Japonsku například označováni i neúspěšní uchazeči o studium na vysoké škole. Dá se tedy říci, že důvody popularity hry „Pokladnice samurajské věrnosti“ nejsou pouze kulturní, ale i sociologické.

KATE ATKINSONOVÁ

Kate Atkinsonová se narodila v roce 1951 v anglickém Yorku. Studovala anglickou literaturu na Dundeeho univerzitě. Nyní žije v Edinburghu. Svoji spisovatelskou kariéru zahájila psaním povídek do časopisů. Za románovou prvotinu *V zákulisí muzea* (česky Argo, 2006) obdržela Whitbreadovu cenu. Román *Neuzavřené případy* (česky Argo, 2010) z roku 2004 přivádí na scénu detektiva Jacksona Brodieho, který se objevuje i v dalších jejích románech. Za román *Život za životem* získala cenu COSTA 2013. Atkinsonovou známe i jako autorku divadelní hry, kterou s velkým úspěchem uvedlo ostravské Národní divadlo moravskoslezské pod názvem *Ostatní světy.*

Život za životem

Přeložila Daniela Theinová

Angličanka Ursula Toddová zemře těsně po narození jedné únorové noci roku 1910. V následující kapitole se téže únorové noci narodí znovu, přičemž tentokrát přežije, aby podstoupila celou řadu tragických, mnohdy heroických konců. Tak jako na divadle padá opona, v Ursulině příběhu „padá tma“, tedy smrt. Ta ovšem neznamená temný konec, ale je příslibem dalších, neomezených variant a pokračování. Není divu, že Ursula mívá silné pocity déjà vu; je totiž obdařena možností prožívat tytéž chvíle a stavy znovu a znovu a snažit se zabránit osobním i dějinným katastrofám – i když ne vždy se stejným úspěchem jako v prologu románu, kdy v Mnichově spáchá atentát na Hitlera. Váha života je nekonečně proměnlivá a vyprávění, založené na podobném principu jako legendární Ramisův snímek *Na hromnice o den více* nebo letos zfilmovaný sci-fi román Davida Mitchella *Atlas mraků*, provokuje otázkou, zda – pokud bychom mohli stejné prožívat znovu a znovu – bychom dosáhli dokonalosti a zda by taková dokonalost byla žádoucí.

Jeden z nejlepších románů, které jsem v tomhle století četla. Kate Atkinsonová je zázrak. Ani se mi nedostává nadšených adjektiv, *Život za životem* je oslnivý, vtipný, dojemný, radostný, tklivý i hluboký.

– *Gillian Flynnová, autorka* Zmizelé

Již vyšlo:
V zákulisí muzea, Neuzavřené případy

RUTH BOSWELLOVÁ

Ruth Boswellová je známá britská televizní producentka a scenáristka seriálů pro děti i dospělé. Vyrůstala v předválečném Československu a v únoru 1939, jen několik týdnů před německou okupací, ji rodiče ve věku devíti let poslali samotnou do Anglie, což jí nepochybně zachránilo život. Její matka opustit Československo nemohla a zahynula v koncentračním táboře.

Nějaká vzdálená země

Přeložila Eva Hauserová

Autorka, známá britská televizní producentka a scenáristka, čerpá ve svém románu ve velké míře z vlastních zážitků z dětství. V únoru 1939 ji totiž její rodiče poslali ve věku devíti let samotnou do Anglie, a tím jí vzhledem k jejímu židovskému původu zachránili život. Dramatický děj zachycuje příběhy rodiny zmítané ve víru historických událostí v předvečer druhé světové války, od zářijové mobilizace v roce 1938 do německé okupace 15. března 1939, a zejména zážitky dětské protagonistky Anny jsou znatelně autentické a tím mimořádně emocionálně působivé.

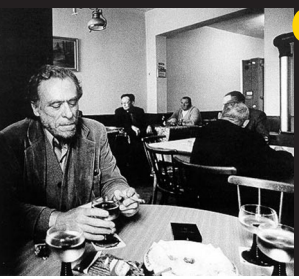

CHARLES BUKOWSKI

Do širšího povědomí čtenářů se dostal v 60. letech, s nástupem tzv. malých časopisů, které dávaly prostor nezávislé, proti establishmentu zaměřené tvorbě. Svým bohémským životním stylem a nevybíravým politickým slovníkem si vysloužil pozornost agentů FBI a několikrát pobyl ve vězení, především za výtržnictví. Zemřel roku 1994 jako kultovní a světově uznávaný autor a počet jeho čtenářů po celém světě stále roste.

Hollywood

Přeložil Ladislav Šenkyřík

I tento Bukowského román vypráví autorovo alter ego Henry Chinaski, tentokrát se však s ním a jeho ženou Sarah dostáváme do poněkud nezvyklého prostředí: do hollywoodských filmových studií. Chinaski totiž pro Hollywood píše autobiografický scénář – a v průběhu psaní se setkává s všemožnou filmovou i společenskou smetánkou, od pohledných a povolných hereček přes slavné režiséry po velké spisovatele. Ti všichni jsou přitom pro autora terčem sžíravé ironie; Hollywood se dá číst mimo jiné i jako satirický portrét světa filmu, odhalující jeho absurdnost, bizarní sebezhlíživost i do nebe volající tupost.

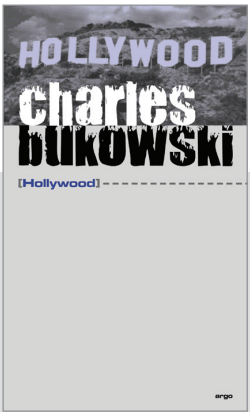

Absence hrdiny

Přeložil Martin Svoboda

Nový svazek dosud nevydaných krátkých próz Charlese Bukowského *Absence hrdiny* obsahuje velkou část jeho nejranějších povídek, po kterých se na dlouhá desetiletí slehla zem, ale i jiná dosud nepublikovaná dílka. Najdeme zde klasická Bukowského témata: sex, chlast i sázení, spolu s výstižnou analýzou toho, čemu říká „hrát si na básníka a být básníkem“. *Absence hrdiny* však představuje také jiného Bukowského – pronikavého, i když nekonvenčního kritika. Jeho vlastní Manifest, popis básnické scény v Los Angeles i svérázné hodnocení díla Allena Ginsberga a dalších básníků odhalují Bukowského intelektuální podstatu skrytou pod drsným povrchem.

Již vyšlo:
Příběhy obyčejného šílenství, Nejkrásnější ženská ve městě, Zápisky starého prasáka, Pobryndané spisy, Tvrdej chleba, Příliš blízko jatek, Odbarvená píča/The White Pussy – v edici Kanapka, Těžký časy, Další zápisky starého prasáka, Ženský, Všechny řitě světa i ta má, Na poště

Připravujeme:
Jelito, Faktótum, Škvár

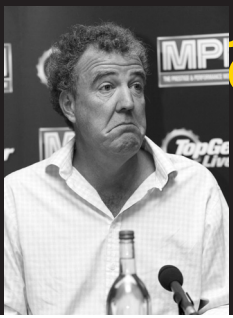

JEREMY CLARKSON

Jeremy Clarkson jako novinář začínal v místním listu Rotherham Advertiser a později psal pro Lincolnshire Life nebo Sun a Sunday Times. Dnes je autorem a spolu s Jamesem Mayem a Richardem Hammondem moderátorem televizního pořadu BBC *Top Gear*, jehož nová a nová pokračování pravidelně sledují miliony lidí po celém světě. O Clarksonovi se říká, že je největší osobností britské televize. Měří 196 cm.

Léta s Top Gear

Přeložil Marko Hauliš

V knize *Léta s Top Gear* se nám dostává potěšení číst špičkovou novinařinu a osobité názory na nejrůznější automobily a automobilový průmysl, ale nejen to; také se nám tu otevírá „svět podle Clarksona“, ostrov vtipu, ironie a střízlivého občanského myšlení, stavícího do nelichotivého světla svět evropských zákazů a příkazů, všeobecného opatrnictví a politické korektnosti. Kniha obsahuje výbor autorových sloupků, vycházejících mezi lety 1993 a 2011 v prestižním automobilovém časopise *Top Gear*.

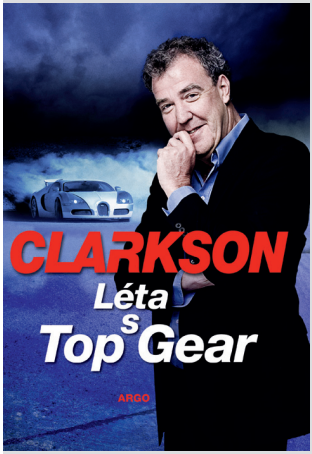

Clarkson je velmi vtipný… Jeho dobře nabroušená politická nekorektnost se čte s potěšením… Tento autor nemá daleko k tomu, aby se z něho stal britský národní klenot.

– Daily Telegraph

ABBY CLEMENTSOVÁ

Původně redaktorka v nakladatelství žije nyní se svým partnerem v severním Londýně. Miluje lenivé neděle, filmy z osmdesátých let a jezevčíky. O svých knihách říká: „Píšu romány nabité srdečností, přátelstvím a romantikou – příběhy, do nichž se na chvíli můžete zachumlat a zapomenout na svět kolem. A vždycky si říkám, že odrážejí skutečný život – jen v trochu slunečnější verzi!“

Zmrzlinové sedmé nebe

Přeložila Magda Pěnčiková

Když Imogen a Anně náhle zemře babička a odkáže jim cukrárnu na pláži, jejich životy se převrátí naruby. Jenže staromilská retro cukrárna potřebuje zoufale získat zákazníky, jinak dědictví babičky Vivien zmizí nadobro.

Blíží se léto a Anna s Imogen se rozhodnou, že to nevzdají a že právě jejich zmrzlinárna se dostane na mapu gurmánských zážitků na jižním pobřeží Anglie.

Jenže zatímco Imogen zůstane za pultem, Anna se vydá do Itálie pochytat nejnovější trendy ve světě zmrzliny – a přitom zjistí, že práce po boku špičkových odborníků může přinést nejen nové znalosti...

Sladké a báječné letní pochutnání, slunečný příběh o přátelství, rodině a cukrárně, radost číst od začátku až do konce.

– *Victoria Fox, autorka* Temptation Island

Skvělé čtení, po němž mi zůstal úsměv na rtech ještě dlouho.

– *Bookworkm ink.*

JENNY COLGANOVÁ

Jenny Colganová (* 1972) se narodila v Prestwicku ve Skotsku. Po vystudování Edinburské univerzity pracovala šest let ve zdravotních službách, přivydělávala si jako kreslířka komiksových příběhů a vystupováním jako sólová komička.
V roce 2010 napsala svou první knihu *Amanda's Wedding* a od té doby se věnuje psaní humorných romantických románů, které oslovují zejména současné mladé moderní ženy. V roce 2013 vyhrála svou knihou *Welcome to Rosie Hopkin's Sweetshop of Dreams* cenu za nejlepší romantický román roku udílenou Asociací autorů romantických románů. Jenny Colganová je vdaná a se svým manželem Andrewem má tři děti. Převážně žije ve Francii, často také navštěvuje Londýn.

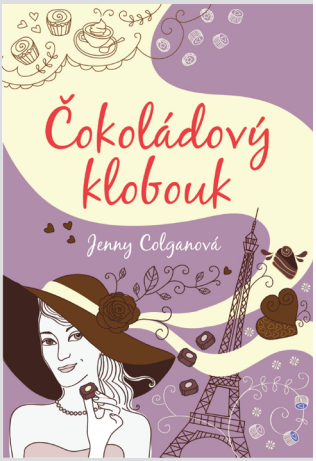

Čokoládový klobouk

Přeložila Zora Šíchová

Třicetiletá Anna pracuje v továrně na čokoládu na severu Anglie. Po úrazu se v nemocnici setkává se svou bývalou učitelkou francouzštiny Claire a obě ženy se spřátelí. Anna přichází o práci a zdrceně přemýšlí, co bude dál. Je tady ovšem Claire, která jí nabízí možnost odjet do Paříže a vypomáhat v obchodě proslaveného výrobce čokolády Thierryho Girarda, se kterým kdysi prožila milostný románek. Anna, která si není úplně jistá svou francouzštinou, napřed váhá, ale nakonec výzvu přijímá a odjíždí do Paříže. Vsazená do zcela jiného prostředí, než na jaké byla zvyklá, poznává spoustu zajímavých lidí včetně těch, kteří byli součástí Clairina života, když byla v sedmdesátých letech v Paříži jako au-pair.

Příběhy Anny a Claire s odstupem několika desetiletí, kouzlo Paříže a lahodná chuť čokolády se prolínají, aby se nakonec kruh uzavřel.

K příběhu autorka přikládá i 12 receptů na pečení s čokoládou.

ANDREW CRUMEY

Andrew Crumey (1961) je vzděláním fyzik. Vystudoval University of St Andrews, později úspěšně obhájil disertaci v oblasti teoretické fyziky na londýnské Imperial College. Debutoval v roce 1994 románem *Hudba v cizím jazyce* o zvláštním a složitém vztahu mezi fyzikem a historikem odehrávajícím se – podobně jako *Schrödingerova velryba* – v alternativním fikčním světě, v němž se Británie nachází v totalitním režimu. Následovaly romány *Pfitz* (1995), *D'Alembertův princip* (1996), *Pan Mee* (2000), *Schrödingerova velryba* (Möbius Dick, 2004), *Sputnik Caledonia* (2008) a *Tajné vědění* (2013). Andrew Crumey nějakou dobu působil jako literární redaktor listu Scotland on Sunday, aktuálně vede kurzy tvůrčího psaní na Northumbrijské univerzitě.

Schrödingerova velryba

Přeložil Ladislav Nagy

Erwin Schrödinger, Robert Schumann, Friedrich Nietzsche, Herman Melville – tato zvláštní, nesourodá skupina se střetává v knize Andrewa Crumeyho *Schrödingerova velryba*. Ti všichni mají nějaký vztah k Harrymu Dickovi, stiženému ztrátou paměti, a fyzikovi Johnu Ringerovi, jenž se dostane do konfliktu s provozovateli vysoce nebezpečné elektrárny. *Schrödingerova velryba* je techno-thriller, částečně historická fantasy, ale zároveň román, který klade provokativní otázky a zpochybňuje jasné oddělení filosofie, mystiky, vědy, umění, pseudovědeckých teorií a politiky. Co má společného Friedrich Nietzsche, C. G. Jung a Joseph Goebbels? Telepatie, nevysvětlitelné náhody, překrývání nebo spíše splývání jednotlivých postav, to jsou síly, které ženou příběh vpřed a znovu a znovu čtenáře překvapují. V závěru románu pak do sebe jednotlivé kousky zapadají jako části mozaiky, anebo spíše „puzzle" v původním anglickém smyslu tohoto slova.

Crumeyho thriller nás vede k úžasu i zamyšlení – svět, jeho dějiny, naše osudy, to vše je jedna velká hádanka. Dějí se věci tak, jak se mají stát, anebo se mohly stát úplně jinak?

MATTHEW DICKS

Americký spisovatel Matthew Dicks vystudoval Trinity College v Hartfordu ve státě Connecticut. Pracuje jako učitel na základní škole. *Paměti imaginárního kamaráda* jsou jeho třetí knihou.

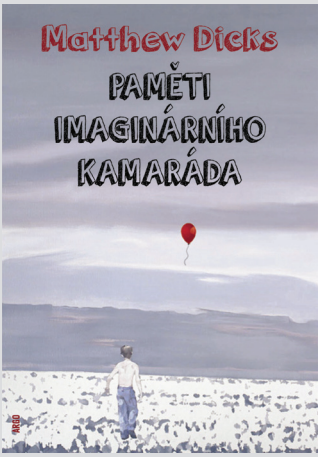

Paměti imaginárního kamaráda

Přeložila Dominika Křesťanová

Budo má ohromnou kliku. Je na světě už mnohem déle než většina imaginárních kamarádů. Navíc vypadá jako normální člověk. Jen je zkrátka imaginární. Vidí a slyší ho pouze osmiletý Max. Největší starost Budovi dělá, aby na něj Max nepřestal věřit, protože pak by zmizel. Max je jiný než ostatní děti, trpí ne přesně definovanou poruchou. To ale Budovi nevadí, Maxe bezvýhradně miluje a je jeho andělem strážným. Nedokáže ho ochránit jen před učitelkou paní Pattersonovu, která přišla o své vlastní dítě a věří, že ona jediná je schopna se o Maxe náležitě postarat. Když učitelka Maxe unese, Budo se ho snaží zachránit. Není to ale snadné, protože Budo nemůže komunikovat s vnějším světem. Nakonec se musí rozhodnout, co je důležitější: Maxovo štěstí, nebo jeho vlastní existence.

Mimořádně čtivý a vřelý příběh s jedinečným vypravěčem je oslavou odvahy, imaginace a především obětavého, nezištného přátelství.

Zábavné a dojemné… Budův svět je stejně realistický, jako je on sám imaginární. Kéž bychom všichni mohli mít kamaráda, jako je Budo!

– Library Journal

Ukázka:
V očích cítím slzy. Je to teprve podruhé, co se mi tam udělaly, a je to divný pocit. Jsou kluzké a horké.

„Musím zachránit Maxe," řeknu Dee. „Tebe jsem zachránit nedokázal, ale s Maxem by se mi to snad mohlo povést. Takže už musím jít."

Zvednu se a chystám se odejít. Ještě jednou se podívám na její zbídačelý obličej a tenká zápěstí. Slyším její chrčivý nepravidelný dech, sestřino šeptání a monotónní pípání přístroje u postele. Dívám se a poslouchám. Pak si zase sednu.

„Mám strach," řeknu Dee. „Tebe jsem nedokázal zachránit, ale s Maxem by to mohlo vyjít. Až na to, že se bojím. Pro Maxe je to průšvih, ale pro mě je ten průšvih vlastně výhoda. Jsem z toho dost zmatený."

Zhluboka se nadechnu. Přemýšlím, co bych ještě řekl, ale nic mě nenapadá, a tak spustím nanovo: „Tady totiž nejde o to, že by po Maxovi střelil člověk v masce čerta. Tohle je průšvih úplně jiného druhu. Paní Pattersonová se o Maxe bude starat. Max na tom bude dobře, ať udělám co udělám. Ale já na tom možná až tak dobře nebudu. Vůbec nevím, co se se mnou stane. A když mi teď pomůže Osvald, možná se mi Maxe vážně povede zachránit. Jenže mám strach."

Sedím a nespouštím z Dee oči. Poslouchám, jak její sestra šeptem opakuje pořád dokola ta samá slova. Zní to skoro jako písnička.

„Já vím, že je správné Maxe zachránit," přiznám Dee. „Ale k čemu mi bude, že jsem se zachoval správně, když přestanu existovat? Jakou má cenu udělat něco správného, když si to pak ani neužiju?"

Cítím v očích další kluzké horké slzy, ale tentokrát to není kvůli Dee. Je mi do breku kvůli mně.

„Přál bych si, aby existovalo nebe. Kdybych věděl, že přijdu do nebe, beze všeho bych Maxe zachránil. Ničeho bych se nebál, protože bych věděl, že budu mít kam jít, až odsud odejdu. Ale já na žádné nebe nevěřím, a už vůbec ne na nebe pro imaginární kamarády. Do nebe prý může přijít jen ten, koho stvořil Bůh, a mě nestvořil Bůh. Mě stvořil Max."

Musím se usmát, když si Maxe představím jako Boha. Boha zavřeného ve sklepě s hromadou legových kostiček a armádou vojáčků.

„Právě proto bych ho asi měl zachránit," řeknu. „Protože mě stvořil. Bez něj bych vůbec nebyl na světě. Ale mám strach a dělám si kvůli tomu výčitky. A i když vím, že se ho pokusím zachránit, pořád si říkám, že bych to třeba nemusel dělat, a to si vážně vyčítám. Připadám si jako nejhorší sketa. Ale co je na tom špatného, že si člověk dělá starosti sám o sebe? No řekni."

„Nic." To neřekla její sestra ani nikdo z doktorů. Řekla to Dee.

Vím, že mě neslyší, protože jsem imaginární kamarád. Ale zní to, jako by odpovídala na moji otázku. Překvapí mě to. Až se zajíknu.

„Dee?" ozve se její sestra. „Co jsi říkala?"

„Neboj se," řekne Dee.

„To mluvíš se mnou?" zeptám se.

UMBERTO ECO

Narodil se 5. 1. 1932. Vystudoval středověkou filozofii a literaturu, působil jako vysokoškolský profesor, pracoval v televizi, v nakladatelství, psal sloupky pro avantgardní časopisy, v roce 1971 se stal prvním profesorem sémiotiky a ve čtyřiceti osmi letech vydal svůj první a hned bestselerový román (*Jméno růže*, 1980). Je významným představitelem postmoderny a avantgardy 60. let 20. století a držitelem řady prestižních ocenění i několika čestných doktorátů. Také Ecova románová tvorba vychází ze širokého rozpětí jeho odborných zájmů, i přes svou intelektuálnost si však udržuje celosvětovou popularitu. V současné době autor vyučuje sémiotiku na univerzitě v Boloni.

Jeho zatím poslední román *Pražský hřbitov* získal v Itálii prestižní Paveseho cenu. V Česku se ihned po vydání na podzim roku 2011 stal bestselerem a zvítězil v anketě Lidových novin Kniha roku.

Foucaultovo kyvadlo
Nové, doplněné a revidované vydání

Přeložil Zdeněk Frýbort

Foucaultovo kyvadlo, obvykle vnímané jako symbol rozumového poznání, se v Ecově románu stává hrůzným nástrojem, který nelítostně ukončí to, co mělo být pouhým žertem. Obsáhlý román, jehož deset oddílů nese názvy kabalistických sefir, je napínavým příběhem odhalování rozsáhlého spiknutí, osnovaného po dvě tisíciletí nejrůznějšími tajnými společnostmi. Údajný „Plán“, vzniklý z rozmaru hrstky přátel, začne žít vlastním životem a své tvůrce vhání do dramatických situací od Itálie až po Brazílii. Vedle strhujícího příběhu nabízí kniha zasvěcený pohled na různé esoterické proudy v evropském myšlení.

Otevřené dílo

Přeložila Zora Obstová

Otevřené dílo poprvé vyšlo v roce 1962 a vyvolalo bouřlivý ohlas v Itálii i v zahraničí. Šokovalo především svým přístupem: Umberto Eco zde poukazuje na některé paralely mezi určitými tendencemi v soudobém umění a postupy moderních vědních oborů, rozlišuje také dvojí pojetí uměleckého díla: první pojetí představuje naprogramovanou konstrukci, předurčující jedinou možnou organizaci významů, kdežto pojetí druhé, koncepce „otevřeného díla“, k níž směřuje právě moderní umění, počítá se svobodnou aktivitou čtenáře, který na vytváření konkrétní podoby uměleckého díla participuje.

MICHEL FABER

Michel Faber se narodil v roce 1960 v holandském Haagu, ale dobu dospívání strávil v Austrálii, kde vystudoval literaturu a kde se poprvé i podruhé oženil. Se svou druhou ženou přesídlil na Skotskou vysočinu, kde žije a píše dodnes. Michel Faber patří v Česku k poměrně často vydávaným autorům, v Argu vyšla jeho novela *Evangelium ohně* (2010), u jiných nakladatelství pak román *Pod kůží* (2003) a dvě povídkové sbírky *Fahrenheitova dvojčata* (2008) a *Někdy prostě prší* (2011). *Kvítek karmínový a bílý* je jeho nejoceňovanější knihou.

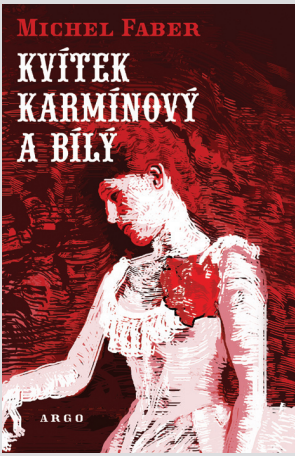

Kvítek karmínový a bílý

Přeložil Viktor Janiš

Historická próza dnes už slavného anglického spisovatele bývá označována za „velký román devatenáctého století, napsaný ovšem ve století jednadvacátém“, neboť zavádí čtenáře do viktoriánského Londýna, ale v příběhu prostitutky Sugar se nevyhýbá ani spodnímu proudu tehdejšího života, který tehdy tak naturalisticky, až pornograficky zpodobován být nemohl.

Kniha vychází s finanční podporou Ministerstva kultury České republiky.

V roce 2002 byl román *Kvítek karmínový a bílý* zároveň vydán ve Velké Británii, USA a v Kanadě. Okamžitě vzbudil mimořádný ohlas a dlouhou řadu týdnů figuroval na seznamu bestselerů amerických novin *New York Times*, *Los Angeles Times*, *San Francisco Chronicle* a *Washington Post*.

Byl přeložen do více než 20 jazyků a dočkal se stejně příznivého přijetí jak v Evropě a Japonsku, tak i v anglicky mluvících zemích.

Již vyšlo:
Evangelium ohně

SEBASTIAN FAULKS

Photo © Random House UK

Sebastian Faulks (1958) je autor dvanácti úspěšných románů, jeden z nich, *Charlotte Grayová*, byl zfilmován s Cate Blanchettovou v hlavní roli. Napsat poctu jinému autorovi už si zkusil už v roce 2008; tehdy vychází (a dočká se dobrého ohlasu) jeho román o Jamesi Bondovi *Devil May Care* (česky Peklo pro zvané).

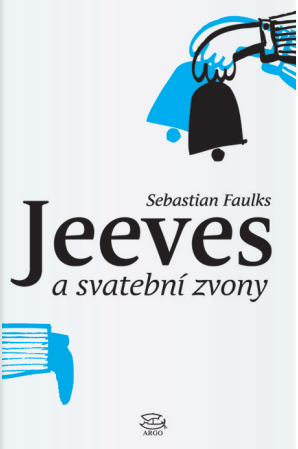

Jeeves a svatební zvony

Přeložil Jan Klíma

Podobně jako detektiv Hercule Poirot Agathy Christieové, i sluha Jeeves nyní ožívá dávno po smrti svého tvůrce, anglického humoristy P. G. Wodehouse. Má nového autora, jímž je Sebastian Faulks, a ten se s jeevesovskou tradicí vyrovnal na výbornou. Bertie Wooster, Jeevesův pán, se na Azurovém pobřeží zakoukal do krásné Georginy, ale milostný vztah se samozřejmě zamotá a najednou je to Jeeves, a ne Bertie, kdo je vydáván za jejího nastávajícího; sluha mění role rychleji než Lelíček ve službách Sherlocka Holmese.

Citlivá, zábavná, poučená pocta, ze které je znát, s jakým potěšením ji Faulks psal. Nádherně radostná kniha.

– Guardian

CARLOS FUENTES

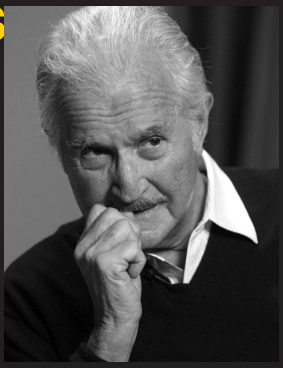

Mexičan Carlos Fuentes (1928–2012) patřil k autorům, kteří stáli u zrodu slavného boomu latinskoamerické literatury v 60. letech 20. století. Hlavní město Mexiko bylo protagonistou hned jeho prvního románu *Nejprůzračnější kraj* (1958, čes. 1966), v němž se prolínalo líčení současnosti s odbočkami do předkolumbovských dějin, které jsou pro pochopení dnešního Mexika zásadní. Mezinárodní proslulost přinesl Fuentesovi hlavně román z mexické revoluce *Smrt Artemia Cruze* (1962, čes. 1966), kde novátorskou formou a z kritického úhlu líčí život zbohatlíka, který se kdysi podílel na revoluci. Česky vyšla v časopise Světová literatura ještě novela *Aura* (1962, čes. 1965) a potom až v novém tisíciletí romány *Diana, osamělá lovkyně* (1994, čes.2001), *Starý gringo* (1985, čes. 2005), založený na příběhu amerického spisovatele Ambrose Bierce, a rozsáhlá rodinná sága *Orlí křeslo* (2003, čes. 2009). **Roku 1987 bylo Carlosu Fuentesovi uděleno nejvýznamnější literární ocenění hispánských literatur Cervantesova cena.**

Vlad

Anežka Charvátová

Útlá novela *Vlad* vyšla v roce, kdy Carlos Fuentes zemřel (2012), a dá se považovat za jakousi jeho bilanci na prahu smrti. Autor je jako většina Mexičanů smrtí nadmíru zaujatý, smrt se objevuje nejenom v názvu jeho nejslavnějšího díla, ale prorůstá veškerou jeho tvorbou, v níž přízraky minulosti splývají s děsy současnosti, a čtenář těžko rozlišuje, co se odehrává v příběhu a co jsou jen sny a představy postav. Ve *Vladovi*, Fuentesově moderní variaci na upírský mýtus, přesazené z rumunských Karpat do lidnatého hlavního města Mexika, jsou asi podstatnější než vlastní děj novely právě úvahy o tom, jak nezemřít – a jakou cenu lze za nesmrtelnost zaplatit.

FRANZ-OLIVIER GIESBERT

Franz-Olivier Giesbert se narodil 18. ledna 1949 v USA, jeho kořeny jsou německé, skotské, židovské a francouzské. V útlém věku se s rodiči vrátil do francouzské Normandie, vyrůstal pod vlivem silně věřící matky a v tradičně levicově orientované rodině. Už jako dítě se chtěl stát spisovatelem a coby devatenáctiletý mladík začal spolupracovat s literární rubrikou deníku *Paris-Normandie*. Zároveň vystudoval práva, později ovšem studoval i žurnalistiku a stal se politickým novinářem v *Nouvel Observateur*, v němž posléze získal post šéfredaktora. Jeho kariéra pokračovala ve vedení deníku *Le Figaro* a později týdeníku *Le Point*. V posledních letech je střídavě hlavní postavou několika kulturních, politických a ekonomických pořadů na různých kanálech France Télévisions. Většina Giesbertových knih je beletrie – od moderních bajek po detektivní romány –, u čtenářů velice dobře přijímaná pro svěží styl a nápaditost: za román *Ohava* získal Velkou cenu Francouzské akademie, za knihu *Chlívek* jednu z nejstarších francouzských literárních cen – Cenu Interrallié, podle knihy *Nesmrtelný* byl Richardem Berrym natočen film, v němž hrál hlavní roli Jean Reno (česky pod názvem *22 výstřelů*).

Himmlerova kuchařka

Přeložila Helena Beguivinová

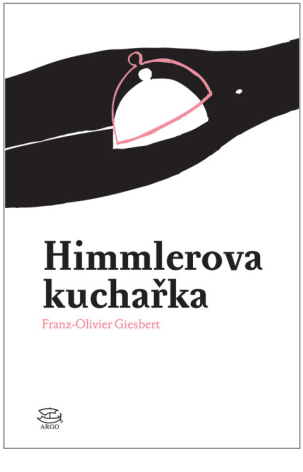

Róza, sto pět let stará dáma, vlastní v Marseille vyhlášenou restauraci „Malá Provence“, kde hostům předkládá velice originální pokrmy inspirované vším, čím si kdy prošla, všemi lidmi, které kdy potkala. Nakonec se rozhodne sepsat paměti, neboť její život byl vskutku pohnutý...

Groteskní epopej, jež z toho vzejde, vypráví o kuchařce, která se nikdy ničeho jen tak nezalekla. Róza, ztřeštěná a poněkud drsná osůbka, přežila všechny možné podlosti 20. století, jímž prošla, aniž co ztratila ze své poživačnosti a chuti do života. Vedle dvou velkých lásek zakusila, co se dalo: genocidu Arménů, nacistické hrůzy, maoistické třeštění, osobní tragédie i ponížení, cestu jí křížili lidé obyčejní, i ti, kteří zasahovali do dějin: absurdní řízení osudu a její kuchařské umění ji na čas zavedly i do domácnosti vůdce SS Heinricha Himmlera. Pokaždé se ale oklepala a zase vykročila vpřed – někdy pod praporem, na němž vlálo starozákonní heslo Oko za oko, zub za zub. Hořce ironická kniha v duchu šibalských románů rozvíjí dobrodružství neobyčejné, pohoršující stařenky, jejímž krédem je: „Pokud jsou dějiny peklem, pak život je rájem.“

Pokud chcete přehlédnout 20. století očima stoleté stařenky a přitom si poznamenat pár kulinářských receptů, ponořte se do *Himmlerovy kuchařky*.

– L'Ivre de Lire, literární webzine

Nesnáším lidi, co si stěžujou. Jenže všichni dělají jen to. Proto mám s lidmi trochu problém. V minulosti bych bývala měla spoustu příležitostí si naříkat na osud, ale vždycky jsem odolávala tomu, proměňovat svět v jedno velké slzavé údolí.

Do posledního dechu a dokonce i potom budu věřit jen silám lásky, smíchu a pomsty. Ty vedly mé kroky déle než sto let skrze nejrůznější neštěstí a vážně jsem toho nikdy nemusela litovat.

ROZHOVOR S AUTOREM

Román začíná jako detektivka a pokračuje jako cesta skrze celé 20. století...

Není to ani detektivka, ani historický román! Je ale pravda, že je to román, který se odehrává ve 20. století, jehož mám ještě plnou hlavu, tím spíš, že mi z ní jako mnohým jiným nejde dostat druhá světová válka, o níž často mluvili moji příbuzní, kteří v ní v mládí bojovali. Při líčení tohoto strašlivého období jsem se inspiroval lidmi a přáteli, kteří ho zažili, a já jsem se vždycky divil jejich bezstarostnosti, dobré náladě a smíchu. Při psaní jsem dal dohromady kousky různých zážitků, vzpomínek, vyprávění.

Kdo je vypravěčka Róza?

Podobně jako Flaubert prohlásil: „Emma Bovaryová, to jsem já!", bych mohl říci, aniž bych se ovšem bral vážně: „Róza, to jsem já!" Postavu stařeny, která prožila celé to století, jsem měl v hlavě už dlouho, až do dne, kdy jsem vzal pero a začal jsem líčit její dobrodružství. Nebo spíš to pero vzala ona a já jsem se jen držel příběhu, který zakusila a který mi diktovala. Julien Green řekl: „Píšu své knihy, abych věděl, co v nich je." Moje knihy píší moje postavy. Róza je postava zábavná, trochu potrhlá a velice odolná, nic ji nikdy neumoří, vždycky se zase vzpamatuje. Je ztělesněním Nietzscheho větičky: „Co nás nezabije, to nás posílí."

V knize si dobíráte několik intelektuálů, kteří hájili nejhorší hrůzy 20. století...

Když uvážíte, jak příznivě přijímala značná část francouzské inteligence Drumonta, autora *Židovské Francie*, což byl takový předobraz Hitlerova *Mein Kampfu*, Sartrovu pomýlenost nebo později všechny ty maoisty, nedokážete to pochopit, vrtá vám hlavou, jak mohli být tak zaslepení... Ale pozor, ta kniha není ani politická, ani historická: hlavním tématem je radost ze života a z přežití – mohl jsem ji skoro nazvat „Veselá přeživší"!

Můžeme mluvit o románu ludickém, který oslavuje život a zároveň dělá dlouhý nos na stáří?

Opakuji, že Róza je já, a jako já je přes všechny zármutky, zvraty a plynoucí čas stále plná života, radosti a hédonismu. A jestli se čtenář při čtení téhle knihy odehrávající se během hrůz ohavného 20. století nezasměje, pak se mi to, co jsem si předsevzal, nepovedlo.

(přeložila Helena Beguivinová, zdroj: Éditions Gallimard)

YANNICK GRANNECOVÁ

Spisovatelka Yannick Grannecová je původním povoláním grafička a ilustrátorka. Po maturitě na gymnáziu s přírodovědným zaměřením a uměleckém studiu absolvovala vysokou školu École nationale supérieure de création industrielle, kde v roce 1994 získala diplom průmyslové designérky. Velmi se zajímá o matematiku a poté, co napsala několik knížek pro děti, vydala v roce 2012 svůj první román *Bohyně malých vítězství*. Dnes žije v Saint-Paul de Vence a věnuje se psaní.

Bohyně malých vítězství

Přeložila Danuše Navrátilová

Institut pokročilých studií, Princeton, 1980. Ředitel pověří mladou dokumentaristku Annu Rothovou, aby získala archiv Kurta Gödela, nejuzavřenějšího a nejuhrančivějšího matematika 20. století. Anna se proto musí spřátelit s ovdovělou Adélou Gödelovou, známou fúrii, která archiv, vědecky neobyčejně cenný, odmítá vydat; zřejmě proto, aby si vyřídila staré účty s princetonskou vědeckou komunitou. Hned při prvním setkání Adéla Anniny úmysly prohlédne. Proti očekávání ji nevyhodí, ale určí pravidla hry. Stará paní ví, že brzy zemře, a potřebuje vyprávět příběh, který nikdo nechtěl slyšet. Od zářivé Vídně třicátých let po poválečný Princeton, od anšlusu po maccarthismus, od konce pozitivistických ideálů po nástup nukleárních zbraní tak Anna objevuje životní dráhu génia, který neuměl žít, a ženy, která uměla jen milovat.

Albert Einstein s oblibou říkával: „Chodím do práce jen proto, že mám to privilegium vracet se domů pěšky s Kurtem Gödelem.“ Gödel, málo známý laické veřejnosti, prožil bájný život: život boha na Olympu, jímž byl poválečný Princeton, a zároveň život obyčejného smrtelníka postiženého nejhoršími bludy šílenství. První román Yannick Grannecové je barvité vylíčení 20. století, óda na lidského génia a hluboké zamyšlení nad láskou a smrtelností.

Ukázka:

„Kde vězí? Máme zpoždění!“

„Cesta do Trentonu trvá jen necelou půlhodinu. Ani před obhajobou doktorátu jsi nebyl tak nervózní, Kurtíku.“

„Dnešek je důležitý. Nesmíme udělat špatný dojem.“

Bleděžlutý sedan Morgensternových přijížděl z dolní části ulice a už zdálky na nás troubil. Zastavil vedle nás a ve dveřích se objevila Albertova rozcuchaná hlava.

„Jste tak elegantní, Adélo! Děláte čest své nové vlasti.“

Otočila jsem se kolem vlastní osy, aby si mě mohl prohlédnout: žinylkový kabát, semišové rukavice a černý klobouček.

„Měl jste si vzít kravatu, Herr Einsteine!“

„Gödele, ať si o tom náš drahý Hoover myslí cokoli, já jsem americkým občanem už od čtyřicátého. Získal jsem právo chodit ven v jakémkoli oděvu. Chtěl jsem jet v županu, ale to mi Oskar zatrhl.“

Kurt při té představě zbledl zděšením: Albert pohrdal společenskými zvyklostmi natolik, že by toho byl klidně schopen. Morgenstern nás vyzval, abychom si nastoupili. Jeho vysoká silueta v tvídovém obleku se tloukla s bohémskými sklony jeho slavného pasažéra. Uvelebili jsme se na zadních sedadlech. Cesta měla slavnostní přídech studentského rautu. Jen Kurt byl napjatý. Požádal své dva nejbližší přátele, aby mu při obřadu dosvědčili bezúhonnost. Šest let po dobrodružném příjezdu do Spojených států jsme se ucházeli o občanství. Manžel, tělěm i duší svědomitý žák, se na tuto zkoušku připravoval dlouhé měsíce. Přestože mu Oskar vysvětloval zbytečnost takového úsilí, Kurt si horlivě nastudoval dějiny Spojených států, celou ústavu i všechny podrobnosti místního politického života. Den co den mě u večeře podroboval kvízům; nepochyboval ani tak o mé schopnosti uspět jako spíš o mém nadšení pro věc. Musela jsem se dokonce naučit i názvy indiánských kmenů. On se díky chorobnému smyslu pro dokonalost nedal nachytat nikdy.

„Tak jestlipak jste se dobře připravil, Gödele?“

Einstein si vychutnával úzkost mladšího kolegy. Ani po všech těch letech ho neomrzelo brnkat mu na nervy. Oskar, navyklý napravovat škody, se snažil udržet svého přítele v dobrém duševním rozpoložení.

„Profesore, přece víte, jak je pečlivý. Gödel by to jistě natřel i odborníkovi na ústavní zákony. Což není cílem pohovoru. Ta zkouška je jen formalita, přednášku nikdo chtít nebude. Na tom se přece shodneme, příteli?“

„Budu odpovídat na otázky, které mi položí.“

„To je ono. Jenom na otázky.“

„A kdyby se mě na to zeptali, Herr Einsteine, řeknu pravdu. Našel jsem chybu v ústavě!“

Usmála jsem se, když jsem viděla, jak se oběma mužům napnuly šíje.

„Ne, ne a ne, Gödele!“

„Zdá se mi to závažné! Americká ústava má procedurální omezení, ale nemá omezení právní. V důsledku čehož by se dala zneužít ke zrušení sebe samé.“

Photo © Sandrine Expilly

JEAN-MICHEL GUENASSIA

Jean-Michel Guenassia se narodil roku 1950 v Alžíru. Vystudoval práva v Paříži a pracoval jako advokát u tamějšího Odvolacího soudu. V roce 1980 se začal živit scenáristikou. Napsal řadu scénářů k celovečerním filmům a několik divadelních her. V roce 1986 vydal detektivní román *Za sto milionů,* který byl následně převeden do filmové podoby.

V roce 2002 se rozhodl, že napíše „román svého života“, vzdal se veškerých vedlejších činností a následující šest a půl roku pracoval pouze na knize *Klub nenapravitelných optimistů*. Když román v roce 2009 konečně vyšel, okamžitě si získal přízeň kritiků i běžných čtenářů a získal tzv. menší Goncourtovu cenu, *Prix Goncourt des Lycéens*, cenu čtenářů měsíčníku *Notre Temps* a několik dalších literárních cen. Kniha byla přeložena do 11 jazyků a stala se bestselerem i v České republice.

Dlouho očekávaný druhý román *Vysněný život Ernesta G.* ve Francii vyšel na podzim roku 2012. Kniha získala v tisku výjimečně příznivé recenze a ihned se ocitla v širším výběru na ocenění Jeana Giona *Prix Jean Giono*.

Vysněný život Ernesta G.

Přeložila Helena Beguivinová

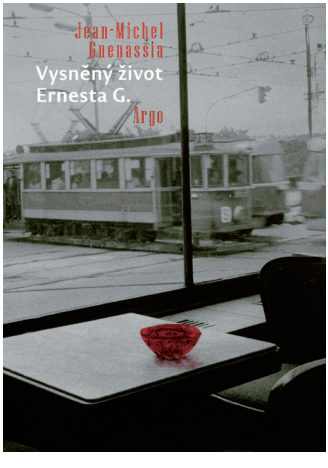

Hrdinou *Vysněného života Ernesta G.* je Josef Kaplan, český lékař židovského původu, který v třicátých letech 20. století vystuduje v Paříži, válku a antisemitské běsnění přečká v alžírském vyhnanství a po ukončení bojů se vrací do osvobozeného Československa. Netuší však, že ani zde se svobody příliš nenadechne a že stráví téměř celý život v totalitním režimu. Když v roce 1966 přijme v sanatoriu k léčení jistého jihoamerického revolucionáře, dostoupí jeho absurdní životní dráha vrcholu. Protože se dožívá stých narozenin, dočká se i pádu železné opony a konečně se může zase podívat do Francie, kde se snaží posbírat střípky svého rodinného života.

Podobně jako v *Klubu nenapravitelných optimistů* Jean-Michel Guenassia i ve svém druhém románu představuje řadu nezapomenutelných postav (z nichž některé známe již z *Klubu*) a tká bohaté předivo přátelských a milostných vztahů. Zevrubně se věnuje otázkám politickým a společenským a obohacující francouzskou optikou nahlíží každodenní život v komunistickém Československu.

Hrdina proti své vůli a jeho pouť napříč 20. stoletím, završená v socialistickém Československu. Velký román o rozčarování z pera autora bestseleru *Klub nenapravitelných optimistů*.

Co se téhle knihy týká, vadí mi jediné – vypůjčil jsem si ji v knihovně, takže si ji teď musím koupit, protože je to román, který si nadlouho uchovám v srdci. Jsou v něm slova, jež chce mít člověk jen sám pro sebe, a tak mi vypůjčená kniha nestačí, chci, aby se mnou šla životem, je prostě úžasná. Musí se číst znovu a znovu!

– Babelio, čtenářská recenze

Ukázka:

Marcelin se osvědčil jako skutečný přítel, neboť Josefa seznámil s Ernestem, který býval řidičem Carlose Gardela za jeho pobytů v Paříži včetně toho posledního v roce 1934. Ernest povídal rád, stačilo mu zaplatit jednu dvě skleničky, a vyprávěl o Gardelově nesmírné laskavosti, o tom, jak okouzlil všechny na place ve studiu v Joinville, kde natáčel (režiséra natolik, že dokonce zapomněl zavelet: „Stop!“). Natáčení nebralo konce; když písnička skončila, režisér jen proto, aby ji mohl slyšet znovu, říkal: „Vezmeme to ještě jednou, kvůli světlu.“ Carlos dobře věděl, že je to proto, aby si ho poslechl ještě podruhé, pustil se s radostí opět do zpěvu a bylo to pokaždé ještě lepší. Tak vznikla legenda: každou písničku zpíval lépe a lépe.

Od Carlosovy smrti při tom zatraceném leteckém neštěstí Ernest nepřestával brečet a dal se na pití.

„Přísahám, Josefe, z toho se nevzpamatuju.“

Ernest měl také záviděníhodné postavení důvěrníka. Zapřísahal se, že Gardel byl Francouz, že se narodil v Toulouse a vystěhoval se jako dvouletý. Jednou prý, když byl naměkko, se mu svěřil, že když o sobě tvrdí, že je Argentinec, tak kvůli matce: strašně se bála, že ho odvedou do války, a on ji jako hodný chlapec nechtěl zarmoutit.

„To je čistá pravda, Josefe. Kup mi ještě pití a já ti řeknu, jak Carlos vynalezl tango.“

Na základě principu, že den má sloužit k práci a noc k zábavě, Josef chodíval ven i za deště nebo mrazu, které vyhnaly z ulic měšťáky i demonstranty, nebo i když neměl koncem měsíce ani floka. Na prstech jedné ruky mohl spočítat večery, zejména ty před některou zkouškou, kdy šel spát před třetí čtvrtou a ráno pak bez únavy vstával v sedm a odcházel na univerzitu. Přijala ho mezi sebe skupina flamendrů, kteří si říkali Létavice, mediků, budoucích apatykářů a také synků z dobrých rodin, kterých se příbuzní kvůli hýření zřekli, poněkud pomačkaných bývalých souputníků literárního časopisu *Grand Jeu*, dandyů, umělců hledajících sami sebe, věčných studentů, kteří už zapomněli, na jakou fakultu se vlastně zapsali, a jejichž společný cíl na této zemi byl co nejvíc si užít, než celý svět vyletí do povětří.

Již vyšlo:
Klub nenapravitelných optimistů

MARK HADDON

Mark Haddon (1962) je autorem více či méně humorných románů *Podivný případ se psem* (česky Argo, 2003) nebo *Problémové partie* (česky Argo, 2007), z nichž první je určen především mladším a druhý zralejším čtenářům. Za *Podivný případ se psem* dostal cenou řadu literárních cen včetně Whitbread Award. Napsal i legrační prózu pro děti *Spudveč!* (česky Argo, 2009) a vydal sbírku básní. Román *Červený dům* je jeho zatím nejambicióznějším literárním dílem.

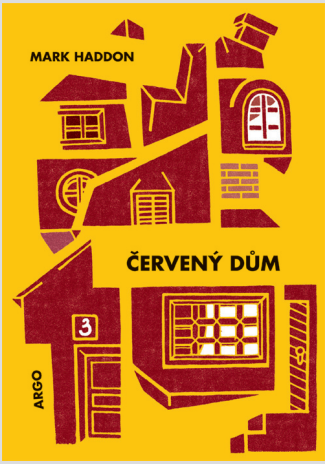

Červený dům

Přeložil David Petrů

Dvě rodiny spolu jedou na dovolenou. Osm lidí, z nichž někteří se mají rádi, jiní ne, někdo je k někomu lhostejný a jiného nemůže vystát. Staré předsudky vystupují na povrch, bolestně se připomínají dávné trapasy a křivdy, kostlivci lezou ze skříní. A nejhorší je, že to, co je ve vzpomínkách jednoho jasné, si jeho příbuzný pamatuje úplně jinak. Peklo jsou ti druzí, řekl kdysi Sartre, a Haddon k tomu dodává: hlavně pokud jsou z příbuzenstva.

Kniha se NEDOPORUČUJE jako prázdninové čtení, pokud jedete na venkov nebo k moři se svou širší rodinou.

Sympatický román poskytující velký čtenářský zážitek... Naprosto nás pohltil, pobavil i dojal.
– Kate Kellawayová, Observer

Překvapivě dobře odpozorováno; bude vám to silně připomínat váš vlastní život a možná se i rozpláčete.
– Stylist

Již vyšlo:
Podivný případ se psem,
Problémové partie,
SPUDVEČ aneb 70 000 světelných let

STEPHEN HAWKING

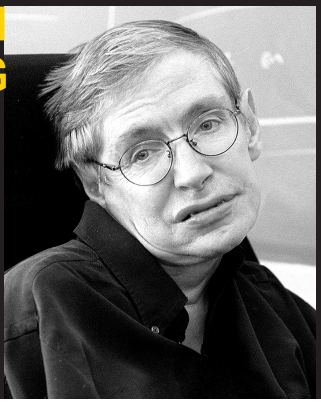

Stephen Hawking (1942) je patrně nejznámějším vědcem současnosti, nejen díky převratným idejím, které znamenaly posun ve vývoji fyziky, ale i díky své fascinující vůli, se kterou překonává tělesný handicap a se kterou dokázal napsat řadu významným vědeckých prací i popularizačních knih. Jeho *Stručná historie času* zůstává vzorem pro všechny, kdo chtějí zprostředkovat náročné a neprůhledné vědecké teorie laickému čtenáři.

Stručná historie mého života

Přeložil Jan Klíma

Proslulý fyzik Stephen Hawking je autorem řady publikací, v nichž laickému čtenáři zprostředkoval řadu mimořádně náročných problémů moderní fyziky. Patrně nejslavnější z nich je *Stručná historie času*. Ve své nejnovější knize tentokrát nerekapituluje vývoj vesmíru, ale svůj vlastní život – odtud i název *Stručná historie mého života*. S humorem čtenáře seznamuje se svým dětstvím, studiem, osobním a rodinným životem, s průběhem své nemoci i s vědeckou kariérou. Jeho vyprávění doprovází množství raritních fotografií. Kniha dokládá nezlomnou sílu ducha této výjimečné osobnosti.

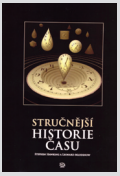

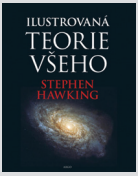

Již vyšlo:
Vesmír v kostce, Stručná historie času v obrazech, Ilustrovaná teorie všeho, Stručná historie času, Stručnější historie času, Velkolepý plán

WOLFGANG HERRNDORF

Photo © Mathias Mainholz

Wolfgang Herrndorf (1965–2013) vystudoval malířství a pracoval jako ilustrátor knih a časopisů. Literárně debutoval v roce 2002 románem *In Plüschgewittern*. V roce 2007 vydal knihu povídek *Diesseits des Van-Hallen-Gürtels* a v roce 2010 román *Tschick* (česky *Čik*), který se stal literární událostí a za nějž autor získal několik cen, mj. prestižní Německou cenu za literaturu pro mládež a Cenu Hanse Fallady.

Písek

Přeložila Michaela Škultéty

Nová literární lahůdka Wolfganga Herrndorfa, autora oceňovaného bestseleru *Čik*, zavede čtenáře do severní Afriky, mezi písečné duny a do nebezpečných uliček špinavých slumů. Román je neuchopitelný jako saharský písek, žánrově se pohybuje mezi exotickým krimi románem, špionážním thrillerem a postkoloniální satirou, a navrch se neubráníte pocitu, že to vše je skvostně zábavná parodie na každý z uvedených žánrů. Hybnou silou děje jsou chyby, omyly a nedorozumění protagonistů; příběh se čtenáři skládá před očima jako různobarevná mozaika. Stejně různorodí jsou i hrdinové, a přece mají všichni něco společného: každá postava cosi hledá. Policie hledá vraha, vrah možnost úniku, skupinka hipíků osvícení, obchodník kontaktní osobu, malí zločinci rychlý zisk, velcí tajné mikrofilmy, muž s amnézií ztracenou paměť... Všichni hledají, ale nic nenacházejí. Pravda jim proklouzává mezi prsty jako písek. Román získal Cenu Lipského knižního veletrhu 2012.

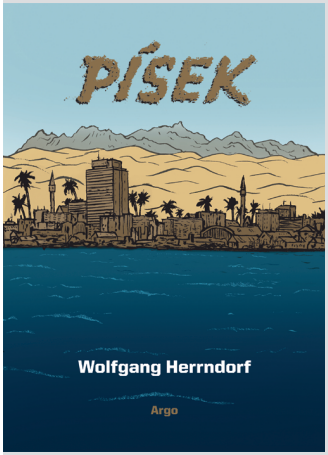

Již vyšlo:
Čik

Ukázka:
Mluvil o všem, co věděl, a o tom, co nevěděl, mluvil také. A ještě stále nevěděl, co od něj vlastně chtějí. Ptali se, jak se jmenuje, a kde bydlí. Nechtěli však vědět, jak se jmenuje, a kde bydlí, chtěli jenom vědět, jestli je ochotný přiznat, že je simulant, a tak to tedy přiznal. A oni se pak znovu zeptali, jak se jmenuje, a on řekl, že neví, a oni mu pustili do těla elektrický proud. Řekl, že jeho průkaz zní na jméno Cetrois, a oni mu pustili do těla elektrický proud. Řekl, že se možná jmenuje Adolphe Aun nebo Betrand Bédeux, a oni prohlásili, že se nejmenuje Adolphe Aun ani Bertrand Bédeux, a Cetrois už vůbec ne, a pustili mu do těla elektrický proud. Řekl, že neví, jak se jmenuje, a řekl, že to ví. Vymýšlel si jména a příběhy, a když dostal dost elektrošoků, vymýšlel si jiná jména a jiné příběhy a prosil je, aby toho nechali, a mezitím vykřičel všechno, co o sobě věděl, v naději, že poznají jeho dobrou vůli, celý jeho život započatý ve stodole, a oni mu pouštěli do těla elektrický proud. Řekli, že to není to, co chtějí vědět, a zopakovali první otázku, a on řekl, že se jmenuje Carl Gross. A oni mu pustili do těla elektrický proud.

Ptali se, co má společného auto a člun, a pustili mu do těla elektrický proud. Ptali se, co dělal v Tindirmě a jestli si pamatuje tyrana z Akragasu, a nechali ho počítat po třinácti pozpátku od tisíce. A pustili mu do těla elektrický proud. Chtěli vědět, jestli v poušti vystoupil a s kým se tam setkal. A pustili mu do těla elektrický proud. Ptali se na jméno jeho ženy. Ptali se, jestli zná vtip o kostře v jeskyni a tajné službě a proč na čerpací stanici oslovil právě Helen a ne tu německou dvojici v mikrobusu. Dožadovali se popisu ženy, se kterou byl v hotelu, a popisu předmětů ze žlutého Mercedesu. Ptali se, kdo je Adil Bassir („Adil kdo?“) a v jakém jsou vztahu. Ptali se na jeho parťáka. A pouštěli mu do těla elektrický proud. Ptali se, jak našel v Tindirmě ten Mercedes, když ztratil paměť, a pustili mu do těla elektrický proud. Plechovka od nápoje? Holič? Kuličkové pero? Ptali se na detaily, dokazovali mu, že si odporuje, nebo tvrdili, že mu dokázali, že si odporuje, a pouštěli mu do těla elektrický proud.

Zřejmě si byli jistí, že Carl ví, co od něj chtějí, nebo se pokoušeli vzbudit dojem, že si tím jsou jistí, aby pochopil, že se nevzdají, že ho budou vyslýchat tak dlouho, dokud jim neřekne všechno. Jako by chtěli, aby tu hlavní věc pojmenoval sám, jako by se báli, aby ho neovlivnili. Skoro jako by sami přesně nevěděli, oč jde. Ale on už jim řekl všechno desetkrát, vylíčil všechno, nač si dokázal vzpomenout, nevěděl, co by měl ještě říct, a ptal se jich, co chtějí. A oni mu pouštěli do těla elektrický proud.

KATJA KETTU

Finská spisovatelka a animátorka Katja Kettu (* 1978) vystudovala režii animovaných filmů na Akademii umění v Turku a finskou literaturu na univerzitě v Tampere. Nakonec oklikou přes Tallinn a Londýn skončila v Helsinkách, kde vyučuje scenáristiku, natáčí videoklipy a píše knihy. V jejích příbězích se mísí krása s ošklivostí, vznešenost s nízkostí.

Za svůj třetí román *Porodní bába* (Kätilö, 2011) získala Katja Kettu nejvýznamnější finské literární ocenění, Runebergovu cenu. **Příběh „nemožné lásky v nemožné době“ se stal pravou literární senzací, byl přeložen do třinácti jazyků a chystá se jeho filmová verze.**

Porodní bába

Přeložila Jitka Hanušová

Je pozdní léto roku 1944 a v oblasti Pečenga na severu Finska probíhá laponská válka. Nemanželská dcera ze šamanské rodiny, odmalička odsunutá na okraj společnosti, vykonává důležité povolání porodní báby. Její život, to jsou cesty v nočním mrazu, pach dezinfekce a krev. Všechno se však změní, když potká nacistického důstojníka Johannese, který se „na ni podívá, jak se ještě nikdy nikdo nedíval“, a bezhlavě se do sebe zamilují. Hrdinka pak z vlastní vůle následuje německé šiky do vojenských a vězeňských táborů, kde pomáhá jako polní zdravotní sestra. Zatímco dříve však děti vítala do světa, zde se z ní stává anděl smrti a nakonec i ji semelou nemilosrdná kola dějin.

Příběh je ojedinělým ztvárněním palčivé a rozporuplné kapitoly v dějinách Finska, z níž dodnes některé rodiny nesou cejch. **Kniha získala v roce 2012 významnou Runebergovu cenu, byla přeložena do více než deseti jazyků a na její motivy se natáčí i film.**

...Za nemožných okolností se zrodí příběh nemožné lásky. Vyprávění o něm je okořeněné špetkou magického realismu a hrstí drsné reality. Osud žen v zajateckých táborech za druhé světové války byl krutý a Kettu tuto dobu zobrazuje s bolestnou přesností...

– zdůvodnění poroty Runebergovy ceny

CLAIRE LEGENDREOVÁ

Claire Legendreová se narodila 21. 4. 1979 v Nice. Jelikož její otec byl ředitelem tamního divadla, dostala se velice brzy do uměleckého prostředí a už v šesti letech stála na jevišti. Divadlo jí také zprostředkovalo bližší setkání s literaturou. V 90. letech 20. století napsala svou první knihu a natočila tři krátkometrážní filmy. Vystudovala Univerzitu v Nice, její specializací je srovnávací literatura a divadelní věda, zabývá se hlavně absurdním divadlem a teorií divadelní režie. V letech 2008–2011 vedla v Praze kurzy tvůrčího psaní. Týž obor vyučuje od roku 2011 na univerzitě v kanadském Motréalu, zároveň se teoreticky zabývá performancí jakožto postupem jak v divadelní, tak v literární tvorbě.

Pravda a láska

Přeložila Michala Marková

Francesca se se svým mužem, profesionálním diplomatem, ze slunného Nice odstěhovala do Prahy a stala se tak ženou expatriota, což považuje svým způsobem za diagnózu. Krásné, ale ponuré město ji děsí, zdejší řeči nerozumí a navíc záhy zjistí, že si tu její muž našel milenku.

A tak se francouzská středoškolská profesorka v českém hlavním městě vydává na pomalou cestu emancipace: začíná vyučovat francouzštinu, poznává prostředí i lidi, nechává se okouzlit svým šarmantním, tajuplným studentem a chtě nechtě se zaplétá do příběhu s lehkou příchutí politického thrilleru.

Praha se dá bez nadsázky označit za jednu z hlavních hrdinek románu. Pro českého čtenáře její román obnáší jednu mimořádně zajímavou rovinu navíc: je mu totiž umožněno sledovat, jak se typická francouzská levicová intelektuálka střetává s prostředím, kde se na cokoliv levicového pohlíží s nevraživostí, a jak vnímá pro ni poněkud nepochopitelnou postkomunistickou mentalitu.

PETER MAYLE

Peter Mayle (* 1939 v Brightonu) patří k nejznámějším současným anglickým spisovatelům. Jako dítě žil nějaký čas na Barbadosu, kde po válce pracoval jeho otec. Školu opustil v šestnácti letech a po návratu do Anglie nastoupil do zaměstnání u Shell Oil. Brzy ho zlákala reklama a ve dvaceti letech přesídlil do USA, kde 15 let pracoval v reklamní agentuře. Od roku 1975 se stal novinářem, publicistou a spisovatelem na plný úvazek, začínal jako autor celé řady vzdělávacích knih pro děti a mládež. Na konci 80. let se přestěhoval do Francie s odhodláním napsat vlastní román. Výsledkem jeho snah se stala kniha *Rok v Provenci*, která mu přinesla mezinárodní úspěch a získala řadu ocenění. Postupně následovaly další úspěšné knihy, které byly přeloženy do více než dvaceti jazyků. *Rok v Provenci* se stal předlohou pro TV seriál, román *Dobrý ročník* pro romantickou filmovou komedii. Kniha *Rok v Provenci* vyvolala takovou vlnu popularity a s ní související ztrátu soukromí, že dokonce způsobila Mayleho krátkodobý odchod z Francie. Nyní žije se svou ženou a psy zase v Provenci v Luberonu, ale jeho přesnou adresu pro jistotu znají jen nejbližší sousedé. **Od roku 2002 je nositelem řádu Rytíře Čestné legie, jehož udělením francouzská vláda ocenila Mayleho přínos pro kulturu a Francii.**

Francouzské hodokvasy

Přeložil Jiří Sedláček

Půvabný kulinářský cestopis, v němž nás autor, anglický spisovatel žijící v Provenci, zavádí do všech koutů Francie, země proslulé gastronomickými zázraky. Vyzbrojený nožem, vidličkou a vývrtkou čtenáře doprovodí na vyhlášený trh se šneky, proběhne s karnevalovým maratonem proslulou vinařskou oblastí Médoc, načichá se omamných sýrových vůní nebo ohodnotí chuť těch nejlepších kohoutků na světě.

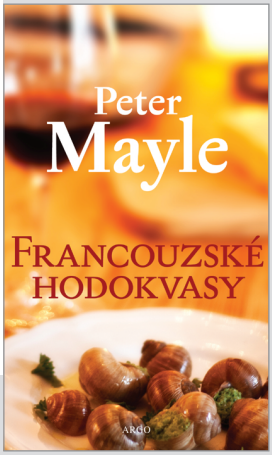

Již vyšlo:
Znovu Provence,
Navždy Provence,
Rok v Provenci,
Provence od A do Z

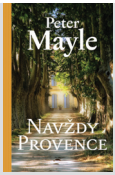

CLAIRE NORTH

Claire North je pseudonym, identita autora/autorky není zřejmá. *Prvních patnáct životů Harryho Augusta* se setkalo s nadšeným čtenářským ohlasem, takže je pravděpodobné, že tvůrce tohoto románu nezůstane v utajení navždy.

Prvních patnáct životů Harryho Augusta

Přeložila Zuzana Dejmková

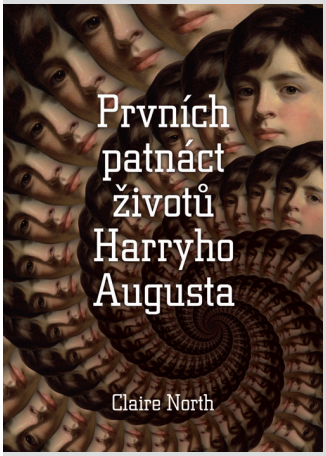

Harry August, hrdina knihy, má podivuhodnou schopnost: jakmile zemře, vrací se do chvíle svého zrození a prožívá svůj život znovu od začátku, ale se všemi vzpomínkami na to, co už prožil. Autorka s tímto motivem dovedně pracuje – vypráví o tom, jak Harryho zaskočí první znovuzrození, jak této zvláštnosti uvyká a učí se jí využívat, jak se seznamuje s dalšími lidmi obtíženými podobným darem. Někteří jsou starší než on a žili už před jeho narozením; jiní se naopak narodí až za Harryho života a přežijí ho. Vytvářejí tak řetězec, po kterém lze posílat zprávy napříč dějinami – a právě Harrymu se přihodí, že ho těsně před jednou z jeho smrtí navštíví dívenka a prosí ho, aby při dalším zrození předal zprávu do minulosti: blíží se konec světa a jen lidé jako Harry tomu můžou zabránit – pokud jim ovšem na světě záleží...

Skvělý román... vystavěný okolo poutavé záhady, která se netýká ničeho menšího, než je zánik světa. Nádherně napsáno a vystavěno... výjimečná kniha!

– Booklist

FLANN O'BRIEN

Narodil se roku 1911 jako Brian O'Nolan v městečku Strabane na pomezí Irské republiky a Severního Irska a jeho mateřským jazykem se stala irština, kterou později studoval i na univerzitě v Dublinu. Pracoval jako státní úředník, již od r. 1940 však také publikoval novinové sloupky „Cruiskeen Lawn" (irsky „Přetékající žejdlík") v deníku *The Irish Times* a pro tento účel také posléze vznikl jeden z jeho mnoha literárních pseudonymů, Myles na gCopaleen. Roku 1941 Mylesi na gCopaleenovi vyšel v irštině dokonce román, *Řeči pro pláč,* který je satirou na přístup městských intelektuálů a úředníků k irsky mluvícímu venkovu a je obecně pokládán za nejlepší irský humoristický román všech dob.

Už koncem 30. let však pod jménem Flann O'Brien vydal v angličtině román *At Swim-Two-Birds*, zřejmě první moderní román o románu v anglickém jazyce a na konci této dekády napsal i *Třetího strážníka*. S tímto absurdně humoristickým románem, jenž dnes bývá považován za jeho nejzdařilejší dílo, však O'Brien původně nepochodil. Když rukopis odeslal do nakladatelství, byl mu vrácen s tím, že je „příliš fantastický", a nakonec vyšel až po jeho smrti, v roce 1967, jako jakýsi spisovatelův odkaz. Mimo již zmíněná díla publikoval Brian O'Nolan alias Flann O'Brien i několik dalších románů a divadelních her, patřičného uznání se mu však dostalo až zpětně. Dnes je považován za jednu ze stěžejních postav evropského literárního modernismu.

Třetí strážník

Přeložil Ondřej Pilný

Posmrtně vydaný román klasika irské literatury. Bezejmenný vypravěč zavraždí starého lakomce Matherse, aby získal peníze na vydání definitivního komentáře k dílu neobyčejného „fyzika, balistika, filosofa a psychologa" de Selbyho. Zanedlouho po svém činu se ocitá v bizarním a zcela nepochopitelném světě, kde ho čekají mnohá překvapení, ale především tři strážníci, kteří tento podivný svět střeží a řídí. Neplatí zde žádná ověřená vysvětlení přírodních jevů, smysly vypravěče šálí a paměť mu vypovídá službu. Vypravěč tímto světem-nesvětem poněkud nedobrovolně putuje a na konci této pouti ho čeká zasloužený cíl.

GEORGE ORWELL

George Orwell (1903–1950) patří k nejvýraznějším spisovatelům a novinářům první poloviny 20. století. Přestože souzněl se soudobými levicovými filozofickými proudy a prohlašoval se za socialistu, v případě Sovětského svazu potěmkinovskou povahu socialistického režimu brzy prohlédl a ostře se proti němu vymezil. Originálně své politické myšlenky zpracoval v alegorické novele *Farma zvířat* (1945) a v antiutopickém románu *Devatenáct set osmdesát čtyři* (1949). Velmi oblíbené byly a stále jsou jeho eseje, cestopisy a reportáže, např. *Na dně v Paříži a Londýně* (1933), *Barmské dny* (1934) a *Hold Katalánsku* (1938). George Orwell dodnes zůstává ikonou vzdoru vůči totalitním tendencím a politické manipulaci všeho druhu.

Ohlédnutí za španělskou válkou: Eseje II. (1942–1944)

Přeložila Kateřina Hilská

Druhý svazek čtyřdílného projektu sebraných esejí George Orwella, *Ohlédnutí za španělskou válkou: Eseje II. (1942–1944)*, přináší žánrově rozmanité útvary od slavných sloupků „Jak to vidím já“ přes literární recenze až po imaginární rozhovor s Jonathanem Swiftem či krutě sebezpytné obsáhlé eseje Ohlédnutí za španělskou válkou nebo Anglický národ.

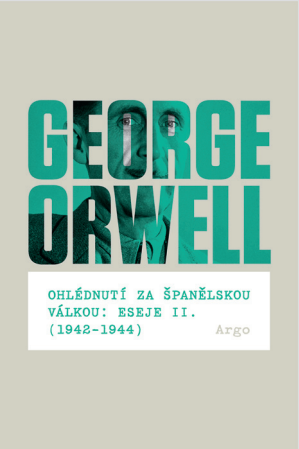

Kniha vychází s finanční podporou Ministerstva kultury České republiky.

Již vyšlo:
Farma zvířat/Animal Farm (bilingvní titul), Cesta k Wigan Pier, Deníky I (1931–1940), Deníky II (1940–1949), Devatenáct set osmdesát čtyři/Nineteen Eighty-Four (bilingvní titul), Lev a jednorožec – Eseje I. (1928–1941)

Připravujeme:
Úpadek anglické vraždy – Eseje III., Spisovatelé a leviatan – Eseje IV.

Plánovaný čtyřsvazkový projekt nakladatelství Argo bude obsahovat celkem 241 esejí; v této podobě se bude jednat o nejúplnější, nejširší a naprosto vyčerpávající souhrn Orwellových esejí v češtině.

ORHAN PAMUK

Orhan Pamuk (* 1952) je nejvýznamnější a nejoceňovanější turecký spisovatel současnosti, nositel Nobelovy ceny za literaturu (2006), scenárista, esejista a profesor srovnávací literatury na Kolumbijské univerzitě v New Yorku. Svou tvorbou staví mosty mezi moderním evropským románem a mystickou tradicí Orientu. Zabývá se fenoménem Turecka jako země oscilující mezi dvěma světy. Jeho dílo bylo přeloženo už do padesáti jazyků a vydáno ve více než stovce zemí celého světa. V roce 1982 debutoval rodinnou ságou *Pan Cevdet a jeho synové*. Mezinárodní uznání mu přinesl román *Bílá pevnost* (1985). Za vrchol jeho tvorby je považována kniha *Jmenuji se Červená* (1998).

Tichý dům

Přeložil Petr Kučera

Píše se červenec 1980 a v Turecku se pomalu schyluje k dalšímu vojenskému převratu. Do přímořského letoviska nedaleko Istanbulu přijíždějí jako každý rok čtyři sourozenci, aby navštívili svou devadesátiletou babičku. Zatímco venku stále houstne napětí mezi nacionalisty a levicovými bojůvkami, babiččin „tichý dům“ vydává potlačovaná rodinná tajemství a rozehrávají se tu osudové životní příběhy. Román, ověnčený domácími i zahraničními cenami, je jak brilantním rodinným dramatem, tak dramatem celé země, v níž děsivě utichá komunikace mezi politickými skupinami, společenskými vrstvami i generacemi.

Již vyšlo:
Jmenuji se Červená, Sníh, Bílá pevnost, Černá kniha, Nový život, Muzeum nevinnosti

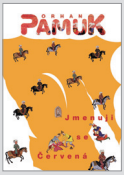

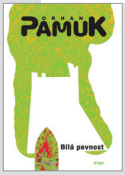

MARISHA PESSLOVÁ

Marisha Pesslová (1977) vyrůstala po rozvodu rodičů jen s matkou (i když za otcem, Rakušanem, jezdila pravidelně do Evropy), která vybavila dceru nejrůznějšími schopnostmi: Marisha jezdila na koni, malovala, hrála jazz a učila se francouzsky. Vystudovala literaturu. Psát začala v Londýně, kde se na čas usadila. V současnosti žije v New Yorku. Začala psát dva romány, a teprve rukopis toho třetího – *Vybrané okruhy z mechaniky pohrom* (česky Argo, 2008) o velmi jedinečném vztahu dcery a otce – poslala literární agentuře a po dvou letech pak vyšel. Stal se knihou roku, dostal se do žebříčku deseti nejlepších debutů a jeho práva se prodala do zahraničí.

Photo © Laura Rose

Noční film

Přeložil Pavel Černovský

Jedné deštivé říjnové noci je v opuštěném skladišti na Manhattanu nalezeno mrtvé tělo krásné a mladé Ashley Cordovové. Přestože policie označí její smrt za sebevraždu, dlouholetý investigativní žurnalista Scott McGrath má jiné podezření. Vyšetřování podivných okolností obklopujících Ashleyin život a smrt dovede McGrathe tváří v tvář odkazu jejího otce: legendárního režiséra kultovních hororů Stanislase Cordovy – muže v ústraní, kterého na veřejnosti nikdo neviděl již déle než třicet let. Poháněn touhou po pomstě, zvědavostí a potřebou odhalit pravdu nechá se McGrath i se svými dvěma novými pomocníky vtahovat hlouběji a hlouběji do Cordovova tajemného, hypnotického světa. Když se k odhalení režisérových tajemství přiblížil naposledy, stálo ho to manželství i kariéru. Tentokrát by mohl přijít o mnohem víc.

„*Noční film*, brilantně napsaný a strhující literární thriller od oslnivě tvůrčí autorky Marishy Pesslové, vás udrží v napětí, dokud neobrátíte poslední list.

Již vyšlo:
Vybrané okruhy z mechaniky pohrom

ROMAIN PUERTOLAS

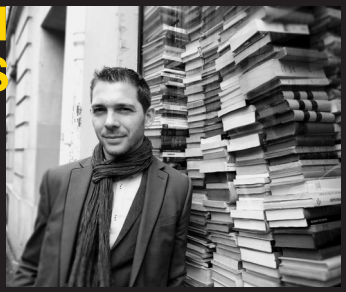

Photo © Eric Clement

Romain Puértolas se narodil v Montpellieru v roce 1975. Žil střídavě ve Francii, v Anglii a Španělsku, kde se živil jako profesor francouzštiny a španělštiny, jako tlumočník, DJ, hudebník, kouzelník, steward... Po období stráveném na Národním ředitelství letového provozu zakotvil u Pohraniční policie a v současnosti pracuje v centrálním ředitelství jako analytik v oblasti ilegální imigrace. Své pracovní zkušenosti autor vtipně a s nadhledem zužitkoval v románu o fakírovi, jenž se nedobrovolně ocitl na cestách. Kniha mu přinesla úspěch, slávu, dlouhodobý prodej na prvních příčkách literární hitparády, prodej práv na překlad do téměř dvaceti jazyků a zájem filmařů.

Podivuhodná cesta fakíra, který uvízl ve skříni z IKEA

Přeložila Anežka Charvátová

Podivuhodná cesta fakíra, který uvízl ve skříni z IKEA je bláznivým a hořkosměšným dobrodružstvím Inda ze zapadlé provincie, jenž se vypravil do Paříže, aby si v nákupním řetězci IKEA v akci zakoupil speciální postel s hřeby. V kapse má jednu falešnou stoeurovou bankovku a na nose sluneční brýle – oba předměty sehrají velice důležitou roli v jeho dalším životě: první mu na paty pověsí mstivého taxikáře, druhý mu do cesty přivede osudovou lásku, a to vše během několika hodin. Poté začíná jeho nedobrovolná a neuvěřitelná cesta čtyřmi kouty Evropy a Libyí, zprvu ve skříni z IKEA, poté kamionem, letadlem, horkovzdušným balonem i lodí. Absurdním humorem vyprávění probleskuje tvrdá realita: každodenní boj ilegálních migrantů, kteří jsou skutečnými dobrodruhy dneška.

Tahle kniha každou stránkou vyvolává výbuchy smíchu, ale zároveň odráží hrůzu každodenní reality: boj, který svádějí nelegální přistěhovalci na své cestě za svobodou.

– La Dépêche du Midi

AYN RANDOVÁ

Ayn Randová (1905–1982) se narodila jako Alisa Zinovjevna Rosenbaumová v Rusku. Studovala v Petrohradě, jejím oborem byla historie. V SSSR jí vyšla i její první kniha, biografie slavné herečky polského původu jménem Pola Negri. V roce 1926 přesídlila do USA. V roce 1931 získala díky sňatku s hollywoodským hercem americké občanství, ve 40. letech se začala politicky angažovat. Roku 1943 vydala knihu *The Fountainhead*, ve které románové i romantické prvky mísí s politicko-filozofickým poselstvím. Kniha jí přinesla celosvětový úspěch a množství oddaných příznivců, v roce 1949 vznikl film s Garym Cooperem v hlavní roli. Za její opus magnum se považuje *Atlas Shrugged* z roku 1957. Vliv této knihy daleko přesáhl hranice literatury.

Atlas se rozhněval

Přeložil Aleš Drobek

Rozsáhlý, vlivný a kontroverzní román Ayn Randové vyšel poprvé v roce 1957 a dodneška je její nejproslulejší a nejprodávanější knihou. Randová se věnovala především filozofii, vypracovala vlastní směr zvaný objektivismus. K němu patří etický egoismus či racionální sledování vlastního zájmu. Ve svém románu využívá postupů science-fiction, detektivky i milostné romance. Děj tohoto díla je zasazen do dystopické budoucnosti Spojených států, v které se prosazují socialistické tendence, regulace a daně. Ústřední premisu knihy metaforicky vyjadřuje název: co se stane, když se Atlas, který na svých ramenou nese svět, rozhněvá a svět z ramen shodí? Co se stane, když tvůrčí mozky – vůdčí byznysmeni, vědci, vynálezci, umělci... –, kteří udržují svět v chodu, začnou stávkovat? Tento motiv demonstruje, že když se zničí lidské usilování o vlastní zisk a prospěch, povede to ke zhroucení celé společnosti.

DAN RHODES

Dan Rhodes (1972) je britský prozaik. Debutoval v roce 2000 sbírkou „101 povídek o lásce“ s názvem *Antropologie*. Hýčká si pozici na okraji literárního dění, a na svém blogu s oblibou zveřejňuje negativní recenze na svoje knihy. Přesto se dočkal čtenářského úspěchu, kritického ocenění a překladů do mnoha jazyků. Rhodesovým tématem jsou milostné vztahy, líčené s poťouchlým humorem, plné bizarních zvratů a podbarvené nostalgií a smutkem.

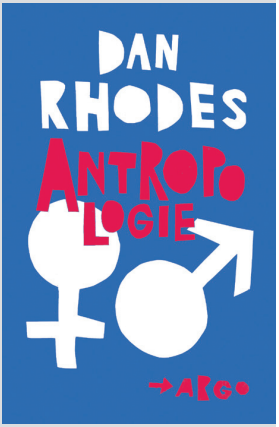

Antropologie

Přeložil Vít Penkala

Prvotina autora románu *Zlato*. Dan Rhodes čtenáři předkládá „101 povídek o lásce“, které na první pohled mohou působit matoucím dojmem – několikařádkové texty, které lze snadno přelétnout očima, jako povídky právě nepůsobí. Čtenář, který přistoupí na autorovu hru a začte se do jeho mikropříběhů, momentek, zdánlivě absurdních situací, shledá, že Rhodesovy texty jsou jako ledovec, z větší části skrytý povrchnímu pohledu. Za absurdními, zdánlivě nepochopitelnými i dosti černými vtipy se skrývají dramata, která mohl prožít každý z nás, a pozorný pohled odhalí, že Rhodes ve skutečnosti píše o strachu ze samoty, smutku z opouštění a nenaplněných setkání, i o zaslepenosti láskou a štěstím.

Vezmi si mě

Přeložil Vít Penkala

Titul svou formou navazující na Rhodesovu *Antropologii*: stovka tragikomických, absurdních, poťouchlých i cynických historek a situací spjatých se vstupem do manželství.

Již vyšlo:
Zlato

ROBERT SEETHALLER

Robert Seethaler se narodil ve Vídni roku 1966. Jeho prvotina *Die Biene und der Kurt* z roku 2007 byla vyznamenána Cenou za debut památníku Buddenbrookhaus. Následně autor získal několik stipendií. Film podle jeho scénáře *Die zweite Frau* posbíral řadu ocenění a byl prezentován na mnoha mezinárodních filmových festivalech. V roce 2008 vydal Seethaler druhý román *Die weiteren Aussichten,* o dva roky později *Jetzt wird ernst* a zatím poslední román *Trafikant* vyšel v roce 2012.

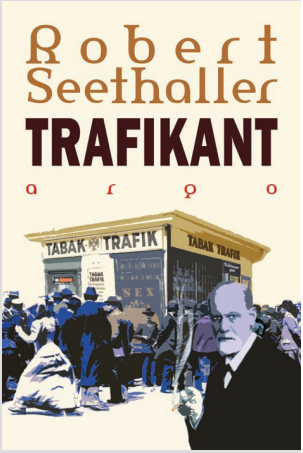

Trafikant

Přeložil Michael Půček

Román rakouského spisovatele Roberta Seethalera se odehrává ve Vídni na sklonku třicátých let minulého století. Prostý, naivní mladík přijde z provincie do hlavního města, aby se v trafice vyučil obchodnickému řemeslu a našel vlastní cestu životem. Na pozadí turbulentních politických událostí sbírá sedmnáctiletý Franz první životní i sexuální zkušenosti, prožije lásku i nenávist. Průvodcem a rádcem v jeho osobních zmatcích se mu stává stálý zákazník trafiky, Sigmund Freud. Mezi oběma muži, kteří se vzděláním, věkem a společenským postavením nemůžou lišit více, vznikne neobyčejné přátelství. Jenže doba se začíná vymykat z kloubů a kráčí vstříc šílenství...

Rakouský spisovatel Robert Seethaler vypráví příběh mladičkého Franze, Anežky, varietní tanečnice českého původu, a slavného Sigmunda Freuda na pozadí turbulentních událostí ve Vídni konce třicátých let minulého století.

S úžasnou lehkostí vypráví Seethaler o tom, že čím je jedinec chytřejší, tím bohatší, ale také komplikovanější je jeho život.

– Der Spiegel

SAMUEL SHEM

Samuel Shem (* 1944, vlastním jménem Stephen Bergman) je americký spisovatel a lékař. Vyučuje na Harvardu, vedle své lékařské kariéry píše nesmírně úspěšné romány, povětšinou z medicínského prostředí. Jeho romány *Dům Páně* (česky Argo, 1999) a *Hora hoře* (česky Argo, 2002) se staly světovými i českými bestselery.

Duch místa

Přeložil Petr Štádler

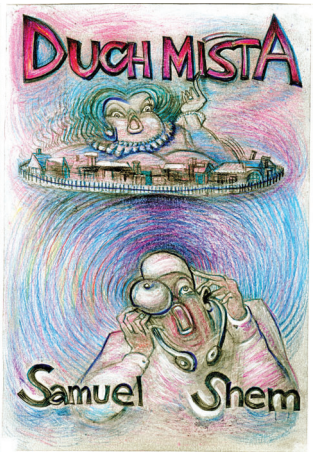

Po rozvodu a roce putování světem s Lékaři bez hranic se dr. Orville Rose dozvídá o matčině úmrtí a je nucen opustit spokojený život v Evropě a čerstvou lásku. Vrací se do fádního městečka Columbia, kde zjistí, že chce-li si vysloužit atraktivní dědictví, musí splnit podivnou podmínku matčiny závěti: strávit v opovrhovaném maloměstě svého dětství rok a třináct dní. Přistupuje na ni jen s těžkým srdcem, přelomový krok mu však do života přináší novou lásku a umožní mu vrátit se ke kořenům – obnovit vztahy s rodinou, shledat se s dávnými přáteli a vyrovnat se se starým nepřítelem i trpkými vzpomínkami. Z pozice nového městského lékaře je postaven před nelehký úkol pečovat o masu zabedněných Columbijských a svádět únavné bitvy s jejich sebevražedným životním stylem. Sám zatím dostává příležitost vypořádat se s komplikovaným vztahem k matce – která, ač po smrti, se v knize svérázným způsobem zhmotňuje a synovi o sobě dává hlasitě vědět –, lépe porozumět jí i sobě a pochopit, v čem opravdu spočívá umění zahojit bolest druhých i vlastní.

Již vyšlo:
Dům Páně,
Hora hoře

Knihou *Duch místa*, svým dosud nejambicióznějším literárním počinem, se Samuel Shem po dlouhých letech velkolepě vrací na pole literatury!

HANS J. SCHÄDLICH

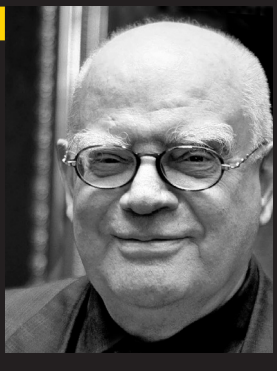

Hans Joachim Schädlich (1935) pracoval do roku 1976 v Akademii věd ve východním Berlíně. Z instituce však byl vyhozen, když podepsal protest proti zvůli východoněmeckých úřadů, které zbavily občanství písničkáře a básníka Wolfa Biermanna. Šikana ze strany režimu ještě zesílila, když Schädlichovi v západoněmeckém nakladatelství Rowohlt vyšla sbírka kritických povídek *Versuchte Nähe*. V roce 1977 mu bylo umožněno vycestovat. Žil v Hamburku a od roku 1979 v Západním Berlíně. Má na svém kontě celou řadu prozaických děl a bezpočet ocenění.

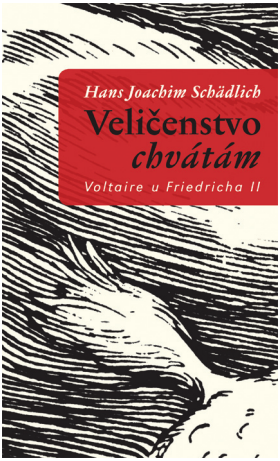

Veličenstvo, chvátám

Přeložil Vratislav Slezák

Zklamán nezájmem francouzského dvora a otřesen smrtí milované Emílie du Châtelet podlehne Voltaire několikaletému naléhání pruského panovníka Friedricha II. a přijme jeho nabídku dělat mu společníka. Emílie, na svou dobu velmi vzdělaná žena s obrovským rozhledem, ho ještě za života od tohoto kroku odrazovala, leč Voltaire věří naivní představě, že pruský král je „filozofem na trůně“. Friedrich si od pobytu slavného francouzského filozofa na svém dvoře slibuje nejen vylepšení svého obrazu, „své image“, a zmnožení své slávy, nýbrž také doufá, že Voltaire mu bude partnerem pro duchaplné rozhovory a korektorem jeho poetických a filozofických spisků. Jak se ale záhy ukáže, spisky za mnoho nestojí, a ti dva se temperamentem, životními postoji a zvyklostmi natolik odlišují, že dojde k rozkolu. Voltaire se ocitá v nebezpečí a musí prchnout. Na útěku je však na králův příkaz zadržen, je mu uloženo domácí vězení a zabavena zavazadla. Roztrpčený, zklamaný Voltaire musí snášet ponížení a zvůli svých věznitelů. Ti dva, král a filozof, se pak už nikdy nesetkají.

Autor H. J. Schädlich úsporně, leč historicky precizně ukázal neslučitelnost svobodného ducha s absolutistickou mocí. Zároveň čtenáři předkládá obraz Voltairovy milenky Emílie a jejich vzájemné, na svou dobu velmi osvícené lásky. Obraz Friedricha jako filozofa na trůně se ukázal být pouhou iluzí, přesně jak to Emílie předvídala.

Kniha zasadila dodnes pěstované představě o Friedrichovi coby osvíceném panovníkovi tvrdou ránu.

KJERSTI A. SKOMSVOLDOVÁ

Kjersti Annesdatter Skomsvoldová (* 1979) je norská autorka pocházející z Osla. Než se začala věnovat psaní, studovala matematiku a informatiku v Trondheimu. Tragikomický román *Čím jdu rychleji, tím jsem menší* vyšel v roce 2009 a okamžitě se mu dostalo nadšeného přijetí ze strany kritiků i čtenářů. Autorce za něj byla udělena **prestižní Cena Tarjei Vesaase** pro nejlepší prvotinu roku, byl přeložen do více než dvaceti jazyků.

Čím jdu rychleji, tím jsem menší

Přeložil Ondřej Vimr

Každé ráno si Mathea Martinsenová v novinách pročítá úmrtní oznámení. Už jen ze zvyku. A představuje si, že mezi nimi brzy najde to svoje. Jaký verš by si vybrala? Žila pro svého manžela a teď zůstala sama. S ostatními lidmi neměla nikdy moc co do činění, nebyla mezi nimi totiž vidět. A teď nechce zemřít, dokud se někdo nedozví, že žila. Jenže co by o sobě světu vlastně měla říct? *Čím jdu rychleji, tím jsem menší* je tragikomický příběh o tom, jak se také žije naplno, o strachu ze smrti a strachu ze života, o samotě ve dvou a samotě mezi lidmi, o statistické pravděpodobnosti, o čase a o tom, co člověk může dělat, když umí plést čelenky a vymýšlet skvělé rýmy, ale neví, jak otevírat sklenice s marmeládou, natož jak po sobě zanechat stopu.

Kjersti A. Skomsvoldová vyčarovala moudrou a důmyslně vystavěnou, jedinečnou a dojemnou knížku. Na několika málo stranách tu najdete víc než v mnohých nabobtnalých románech. Tohle jméno stojí za pozornost.

– Süddeutsche Zeitung

Suverénnost této prvotiny je zarážející, svůj ostrovtip však Skomsvoldová nikdy nenechá spočinout na pouhé chytrosti. Míra jejího sebevědomí knize také brání upadnout do banalit. Autorka dovedně a nápaditě pracuje s dvojsmysly. Skutečně vtipná, drásavě smutná a velice pravdivá kniha. Útlý román Kjersti A. Skomsvoldové má ocelový hrot.

– Irish Times

NEIL STRAUSS

Neil Strauss je americký spisovatel a novinář píšící pod vlastním jménem i pseudonymy a přispívající mimo jiné i do listu *The New York Times* nebo časopisu *Rolling Stone*. Mimo jiné pomohl s životopisem pornohvězdě Jenně Marii Massoliové, známé pod jménem Jenna Jameson. Ze Straussovy knihy *Hra* (česky Argo, 2007) se stal světový bestseller. Autor v něm radí nesmělým mužům, jak dosáhnout úspěchu u žen.

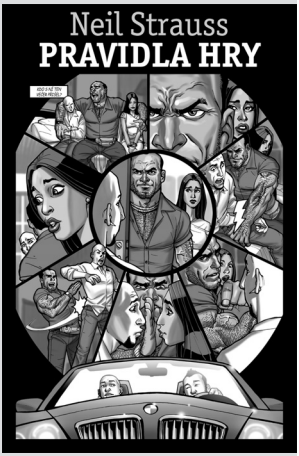

Pravidla hry

Přeložil Martin Urban

V Americe nesmírně populární Neil Strauss se svou knihou *Pravidla hry* navazuje na úspěšnou *Hru*, přičemž tentokrát svou osvětu v otázkách navazování známostí se ženami pojímá metodičtěji a předkládá mužům doslova krok po kroku návod, jak na to. Pokud čtenář přistoupí na Straussova „pravidla hry“ a změna z nesmělého samotáře ve společenského suveréna se mu stane výzvou, čeká ho třicet dnů dobrodružství, které v něm odkryjí netušený, dosud dřímající potenciál. Své metody, rady a pravidla Strauss opepřil zasvěcenými komentáři svých souputníků, kteří se rozhodli nenechat žádnou sukni bez povšimnutí, i odbornými citacemi guru v otázkách lidských vztahů, psychologie a antropologie. Z vlastního soudku přidává autor jedenáctero pravidel pod souhrnným názvem *Stylův deníček*, kde líčí své strasti i slasti života novodobého donchuána, a z nichž vyplývá nejedna poučka, čeho se při intimních eskapádách vyvarovat, co očekávat, na co si dát pozor a zda se do některých vůbec pouštět. *Pravidla hry*, která jsou de facto souhrnem několika kratších publikací, nabízí svěží počtení a v mnoha případech i zajímavé informace o nás samých z nového úhlu pohledu.

Již vyšlo:
Hra

HWANG SONMI

Korejská spisovatelka Hwang Sonmi (* 1963) patří mezi nejvýznamnější autory současné korejské literatury pro děti. Vystudovala tvůrčí psaní na několika univerzitách a na jedné z nich, Soulské umělecké akademii, dnes působí jako asistentka.

Debutovala v roce 1995 souborem povídek *Korálky* a od té doby vydala kolem 30 dalších titulů, např. *Notýsek na černé puntíky*, či *Ztracený kousek skládačky*. Získala řadu literárních cen, největší úspěch zaznamenal její román, který v češtině vychází pod názvem *O slepici, která snila o létání.* V Koreji se mu dostalo divadelního, muzikálového, komiksového i filmového zpracování a ve světě byl přeložen do řady jazyků. V Polsku byl v roce 2012 oceněn jako kniha roku.

O slepici, která snila o létání

Přeložila Štěpánka Horáková
Ilustrovala Andrea Tachezy

Ratolístka je nosnice zavřená v kleci, a přitom by chtěla mít kuřátka. Souhrou okolností se jí podaří dostat se z nosné haly ven, ale cesta za splněním snu je plná nejen „zázraků“, ale také zklamání, rozčarování a zoufalého boje o přežití. Alegorická bajka vypráví o touze po svobodě, lásce, mateřství, odmítání i přijímání, o životních kompromisech, zrání a smíření. Pohádka pro dospělé a děti o tom, že i bez křídel se dá dostat výš a dál, přestože dvorek je stále na dohled.

Kniha Hwang Sonmi vtahuje do pohádkového světa nejen děti, ale i mládež a dospělé. Stala se hitem letošního knižního veletrhu v Londýně.

LYNNE TRUSSOVÁ

Lynne Trussová je odbornicí na anglický jazyk a jeho gramatiku. Dříve moderovala rozhlasový pořad Cutting a Dash, jenž se zabýval interpunkcí, a napsala bestseler *Eats, Shoots & Leaves: The Zero Tolerance Approach to Punctuation* s obdobnou tematikou, ale štědrou dávkou humoru.

Pekelný kocour

Přeložila Dominika Křesťanová

Alec, starý knihovník, odjede do domku na pobřeží, aby se lépe a v klidu vyrovnal se smrtí své ženy. Bohužel si však s sebou vezme osobní počítač svého kolegy z knihovny, a to, co v něm najde, mu jakýkoli klid na rozjímání a vzpomínky vezme. Ve složkách harddisku se nachází příběh herce jménem Wiggy, muže, který se setkal s mluvícím kocourem. Onen kocour nebyl Mikeš, ale Roger, kočičí ztělesnění samotného ďábla, zvíře s velice temnou minulostí a ještě děsivější současností. Kniha je vhodná jak pro kočkomily, tak pro lidi, kteří kočky nenávidí; možná je v jejich názorech utvrdí, ale taky je možná vyvede z předsudků a zažitých představ.

Pokud máte rádi kočky, lehké horory a humor, bude se vám to ohromně líbit.
– Čtenářka Blair na Goodreads

JESS WALTER

Jess Walter (* 1965) je americký novinář a spisovatel. Pracuje jako reportér pro *Newsweek*, *Washington Post* či *Boston Globe*. Je autorem povídek, literatury faktu, a především šesti románů – roku 2005 obdržel prestižní cenu Edgara Allana Poea za dílo *Citizen Vince* (česky *Občan Vince*). Jeho knihy se překládají do více než 20 jazyků.

Finanční životy básníků

Přeložila Radka Knotková

Hořce komická existenciální satira *Finanční životy básníků* vychází z jednoduché úvodní situace: co se stane, když se druhořadý novinář Matthew Prior rozhodne splnit si svůj americký sen, odejít ze zaměstnání a vsadit vše na jedinou donkichotskou kartu – webovou stránku věnovanou finančnímu zpravodajství psanému ve verších? Počin samozřejmě nikoli neočekávaně vybouchne a Matt se zničehonic ocitne v situaci, již dle jeho finančního poradce nelze nazvat ničím jiným než fiskální ebolou: bez práce, po uši v dluzích a s vystěhováním na krku. Kromě toho musí Matt živit stále senilnějšího otce, hradit předražené školné dvěma synům a přimět manželku, aby ho neopustila kvůli úspěšnému bývalému příteli, s nímž po večerech flirtuje na internetu. Karta se začne obracet ve chvíli, kdy zoufalý Matt během půlnoční výpravy do místního supermarketu potká několik kuřáků marihuany a usmyslí si, že se z bezvýchodného postavení dostane pomocí svého dosud nejtroufalejšího a nejšílenějšího plánu: bude prodávat „trávu“ svým kamarádům z byznysu.

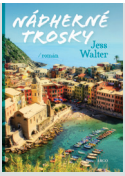

Již vyšlo:
Nádherné trosky

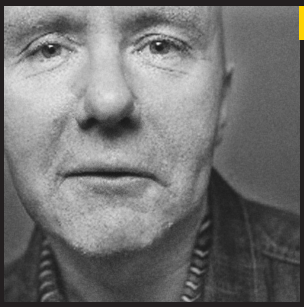

IRVINE WELSH

Do literatury vstoupil v roce 1993 svým románem *Trainspotting*, posléze i úspěšně zfilmovaným; od té doby napsal řadu dalších románů, knihy povídek, scénáře a hry. Jako mnoho hrdinů z jeho knih pochází z nuzných poměrů, prošel řadou podřadných zaměstnání, překračoval zákon. Většina jeho příběhů se odehrává v Edinburghu, který je přesně vykreslenou kulisou pro syrové a šťavnaté příběhy, v nichž se Welsh nevyhýbá drsnému humoru, líčení násilí, sexu, projevů tělesnosti či drogových excesů. Přesně a funkčně využívá jazyka ulice a skotského dialektu, experimentuje s prozaickou formou, přísně realistické texty koření obraznými postupy. Výsledkem je navýsost čtivá, ale rozhodně ne poddajná próza.

Heráci

Přeložil Robert Tschorn

Marku Rentonovi neschází vůbec nic: dobře vypadá, má krásnou přítelkyni, studuje na univerzitě. Ale v Británii 80. let pro něj není místo. Vláda Margaret Thatcherové ničí dělnické komunity po celé zemi, a poválečné jistoty v podobě zaměstnání, vzdělání a sociálního státu jsou minulostí. Když se Markova rodina začne rozpadat, jeho život se mu vymkne z rukou a on se uchýlí k poraženectví. Cestou ven je heroin.

Irvine Welsh v tomto románě dopodrobna mapuje události, které vedly k drogovému bezčasí legendárního *Trainspottingu*.

Skvělé a ještě děsivější než *Trainspotting*.

– Mail on Sunday

Vynikající, zábavný, hrozivý, drtivě působivý román, plný energie stejně jako Welshův debut.

– Independent on Sunday

Svinstvo

Přeložil Vít Penkala

Titul románu Filth (špína, svinstvo, hnus) zvolil autor tak, aby se dal vykládat na mnoho způsobů: jde o slangové označení policie, protože hlavní hrdina je policista, jde o označení svinstva, které nosí v břiše (tasemnice) i v duši, je to vlastnost, která nejvíc charakterizuje hlavního hrdinu? Policista Bruce se ve vnitřním monologu, do kterého vstupuje i cizopasník, kterého v sobě nosí, odhaluje jako bezskrupulózní mizera, což neznamená, že by žil v prostředí plném andělů. Welsh nezůstává nic dlužen své pověsti kronikáře lidské spodiny, jenž ve snaze o autenticitu nezavírá oči ani uši před špínou, kterou dokáže člověk zplodit.

Již vyšlo:
Acid House, Postelová tajemství mistrů kuchařů, Trainspotting

HERMAN WOUK

Herman Wouk (* 1915) je slavný americký autor téměř dvacítky románů, většinou historických. Za knihu *The Caine Mutiny*, kterou kritika označuje za nejlepší popis každodenního života na americké bitevní lodi, získal v roce 1952 Pulitzerovu cenu. Román *Marjorie Morningstar* jej v roce 1955 dostal na obálku časopisu Time. Do češtiny byly zatím přeloženy jen dvě jeho knihy, *The Winds of War* (1971, česky *Vichry války*, 2001) a *War and Remembrance (*1978, česky *Válka & vzpomínky*, 2002), které se zároveň dočkaly úspěšných televizních adaptací.

Zákonodárce

Přeložil Petr Eliáš

Jak to vypadá, když se jeden australský miliardář rozhodne natočit film o Mojžíšovi? Přemluví producenta, sežene nadějnou mladou režisérku a scenáristku v jedné osobě a všichni se můžou pustit do práce. Tedy až najdou někoho, kdo by se hodil na nelehkou hlavní roli. Sedmadevadesátiletý Herman Wouk, legendární postava americké literatury, po půlstoletí zřejmě konečně našel způsob, jak napsat příběh o hebrejském Zákonodárci. Do svého epistolárního románu sám vstupuje jako stárnoucí spisovatel, který se stále snaží napsat svůj velký, ale „beznadějný“ román a i přes odpor své ženy se uvolí podílet se na vznikajícím filmu jako poradce. Prostřednictvím dopisů, e-mailů nebo třeba přepisů skypových konferencí čtenář sleduje, jak se mladá režisérka Margo Soloveiová vyrovnává se židovským dědictvím, jehož se před lety vzdala, a jak při práci na scénáři znovu hledá cestu k tradicím a k lidem, kteří z jejího života na nějaký čas zmizeli. Vše s humorem, nadhledem, lehkou ironií a životní moudrostí komentují autorovy deníkové záznamy.

GABRIELLE ZEVINOVÁ

Gabrielle Zevinová (* 1977) vystudovala na Harvardově univerzitě anglickou a americkou literaturu a žije v New Yorku. *Příběhy opředený život A. J. Fikryho* je zatím jejím posledním románem; vzhledem k tomu, že se jeho titulní hrdina netají odporem k debutům, literatuře pro mládež a příběhům vyprávěným ze záhrobí, autorčinu první knihu *Někde jinde* (Mladá fronta, 2009) byste v jeho knihkupectví patrně hledali marně, můžeme ovšem přispěchat s ujištěním, že kritika i čtenáři Gabrielle Zevinovou už od samého počátku přijímají velice příznivě.

Příběhy opředený život A. J. Fikryho

Přeložil Pavel Bakyč

Na odlehlém ostrově Alice ve státě Massachusetts mají sice knihkupectví přímo na hlavní třídě, ale společenský ani kulturní život se tu kolem něj rozhodně netočí. Jeho majitel A. J. Fikry by se sám ochotně označil za mrzouta a snoba a od doby, kdy při autonehodě přišel o manželku, tráví většinu večerů nad rozmrazenými hotovkami a lahví vína. Další rána osudu přijde, když ho neznámý zloděj připraví o jediný cennější majetek, vzácný výtisk Poeových raných básní. Nečekaně je to však právě krádež, co dá Fikrymu první impuls, aby se pomalu odrazil ode dna – a když pak jednoho dne najde mezi regály mimořádně výřečnou, nevšedně bystrou a zcela bezprizorní dvouletou holčičku, jeho život se definitivně obrátí naruby.

„*Příběhy opředený život A. J. Fikryho* nabízí čtenáři překvapivé zvraty i humor, především však hluboce lidský příběh o moci přátelství, lásky, naděje – a literatury.

SHALOM AUSLANDER

Shalom Auslander (* 1970) se narodil v ortodoxní židovské rodině ve státě New York. Židovský původ výrazně ovlivnil jeho styl psaní, pro který je příznačný židovský pohled a všudypřítomný negativismus.

Auslander vydal sbírku povídek *Pozor na Boha* (Beware of God, 2006) a autobiografii *Nářek předkožky* (Foreskin's Lament: A Memoir, 2007), jeho dílo bylo rovněž zveřejněno v pořadu *Americký život* (Public Radio International) a v časopisu *New Yorker*. Román *Naděje: americká tragédie* (2012) je jeho třetím a zatím posledním dílem.

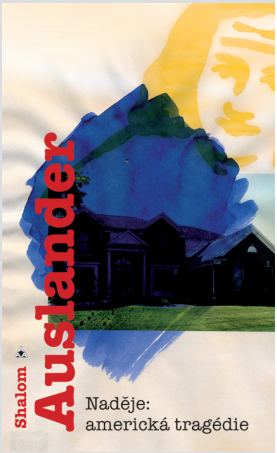

Naděje: americká tragédie

Přeložila Radka Šmahelová

Shalom Auslander si pro svůj příběh zvolil skutečně zvláštní a poměrně kontroverzní zápletku – představte si Annu Frankovou, živou, zdravou a co do chování nechutnou babiznu, která se zabydlí na půdě domu patřícímu současné americké židovské rodině. Jakkoliv je její existence bizarní, slouží Anne Franková v příběhu jako katalyzátor nezvratitelných událostí a veškerý děj se soustředí kolem hlavního hrdiny – otce rodiny, Solomona Kugela.

Rodina Solomona Kugela se přestěhuje do městečka Stockton, které je nejzajímavější tím, že nemá žádnou historii. A právě historii se Kugelovi snaží uniknout – jak své rodinné, tak židovské, nesoucí s sebou břímě viny a osudovosti. Celá kniha je tak skvělou, mrazivě vtipnou, černěhumornou polemikou o nemožnosti zbavit se své minulosti a o dvojsečné povaze naděje, jež může být i zhoubná.

Kniha vychází s finanční podporou Ministerstva kultury České republiky.

WILL SELF

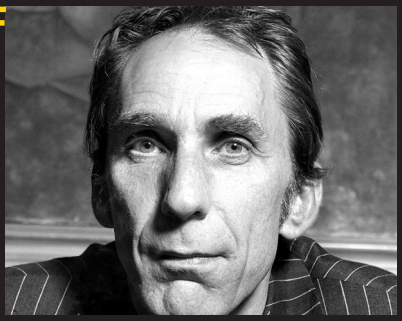

Will Self (* 1961) je anglický romanopisec, povídkář, esejista a novinář. Self vyrůstal v severolondýnském East Finchley a nyní žije v jiholondýnském Stockwellu: dějištěm jeho próz bývá Londýn mapovaný mnoha různými způsoby. V roce 1998 autor získal za povídkovou sbírku *Hodně drsné hračky pro hodně drsné hochy* Cenu Agy Khana, udělovanou redaktory vlivného literárního čtvrtletníku Paris Review. V roce 2008 vydal román *Vajgl*, za nějž mu byla udělena Bollinger Everyman Wodehouse Prize za nejlepší komický román vydaný toho roku v Británii. Selfův zatím poslední román *Deštník* z roku 2012 se zaslouženě ocitl v užším výběru knih nominovaných na prestižní Man Booker Prize.

Deštník

Přeložila Alena Dvořáková

Hrdinou vypravěčsky hravého, jazykově vynalézavého *Deštníku* je psychiatr Zachary alias Zack Busner, postava, jež se objevuje i v autorových dřívějších povídkách.

Srdcem příběhu je setkání hlavního hrdiny psychiatra Zacharyho s pacientkou Audrey v jednom severolondýnském ústavu pro duševně choré v šedesátých letech dvacátého století. Audrey je považována za duševně nemocnou mylně, ve skutečnosti trpí záhadnou spavou nemocí, z níž se ji Busnerovi podaří načas probudit. Self se inspiroval slavnou knihou britsko-amerického neurologa Olivera Sackse *Probouzení* (česky Dybbuk, 2010) pojednávající o pacientech, kteří onemocněli při epidemii „spavé“ encefalitidy v letech krátce po skončení první světové války a které se na sklonku šedesátých let podařilo Sacksovi „probudit k životu“ experimentální léčbou dopaminem. Self se ovšem námětu zmocňuje romanopisecky volně a odvážně v monumentálním vyprávění, které se na osudech tápajícího Busnera, tajemné a nepoddajné Audrey a Audreyiných bratrů pokouší zachytit klíčové rysy moderní západoevropské civilizace od počátku dvacátého století do současnosti.

Kniha vychází s finanční podporou Ministerstva kultury České republiky.

DAVID VANN

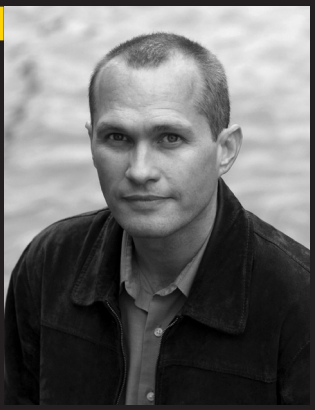

Photo © Diana Matar

David Vann se narodil roku 1966 na aljašském ostrově Adak v Aleutském souostroví. Je autorem oceňované povídkové sbírky *Legenda o sebevrahovi* (Legend of a Suicide, 2008), z níž pochází také novela *Ostrov Sukkwan* (česky Argo, 2011). Tato novela získala několik literárních cen – mimo jiné i prestižní francouzskou Prix Médicis étranger 2010, americkou Cenu Grace Paleyové za krátkou prózu či Kalifornskou knižní cenu – a vyšla v patnácti jazycích a dvaadvaceti zemích.

V roce 2011 vydal David Vann svůj první román *Srub* (Caribou Island), v němž s odzbrojující přesností popisuje trouchnivějící vztahy v rámci jedné aljašské rodiny.

V současné době žije v kalifornském San Francisku a vyučuje na katedře anglistiky na Sanfranciské univerzitě.

Srub

Přeložila Barbora Rozkošná

Gary si konečně plní dávný sen: na ostrově v aljašském jezeře začne budovat srub a se svou ženou Irene se v něm chce natrvalo usadit. Když však Irene vidí, že manžel pracuje čistě instiktivně a bez jakéhokoliv plánu a že stavba nedrží příliš pohromadě, začne o celém podniku pochybovat. Jejich dcera Rhoda se je snaží od přestěhování na ostrov odradit, ale odhodlaného a nekomunikujícího otce zviklat nedokáže. Rodiče tedy opouštějí dům na pevnině a se skrovnými zásobami a lukem vyrážejí k neobydlenému ostrovu.

David Vann ve své druhé knize zpracovává ožehavá psychologická témata: rozpadající se rodinné vazby, nedorozumění a odcizení mezi rodiči a dětmi, existenciální tíseň dýchající z nádherné, netečné divočiny.

Již vyšlo:
Ostrov Sukkwan

KIM JONGHA

Jihokorejský prozaik Kim Jongha (* 1968) se narodil v odlehlé provincii Kangwondo v rodině vojáka. Kvůli otcově službě prožil dětství na různých místech Koreje a teprve na začátku osmdesátých let dvacátého století se rodina nastálo usadila v hlavním městě Soulu. Vystudoval management na prestižní univerzitě Yonsei. Pozornost čtenářů i kritiky přitáhl už jeho první román *Mám právo se zničit*, který získal ocenění nakladatelského domu Munhakdongne. Těžiště jeho tvorby spočívá především v románech, mezi které patří i *Říše světla* (česky Argo, 2013). Během své dosavadní kariéry získal prakticky všechna významná korejská literární ocenění a jeho díla byla adaptována pro film, televizi, divadlo i muzikál. V současnosti žije se svou manželkou v jihokorejském Pusanu.

Mám právo se zničit

Přeložil Tomáš Horák

Mám právo se zničit je dle autorových slov jedním z „podivných románů“, které začal psát v rebelském údobí svého života jako určitou formu politické sebevraždy. Trochu paradoxně mu však zajistil vstup mezi známé a uznávané korejské spisovatele a stále si nachází okruh čtenářů, o čemž svědčí přes dvacet dotisků ve třech vydáních. Přestože patří mezi první autorovy knihy, jde o vynikající vyobrazení estetiky smrti, které ohlásilo nástup nového spisovatele schopného šokovat a rozvířit korejské literární vody. Bujná a ničím neomezovaná představivost se otevřeným a syrovým způsobem dotýká ožehavých a společensky tabuizovaných témat a vyjadřuje pocity současných Korejců, osamělých a izolovaných uprostřed uspěchaného, soupeřícího davu, kteří trpí odcizením spojeným se sebevražedným nutkáním. Románové já, které svým způsobem naplňuje právo lidí na sebedestrukci tím, že jim za úplatu pomáhá odejít z tohoto světa, jako by předjímalo vznik sebevražedných stránek v korejském kyberprostoru, kde se sdružují váhající jedinci, hlavně mládež, vzájemně v sobě podporují sentimentální touhu po smrti a sbírají odvahu ke společnému činu.

Již vyšlo:
Říše světla

NORMAN MANEA

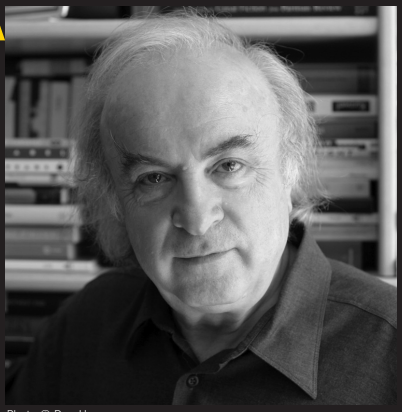

Photo © Don Hamerman

Norman Manea se narodil 19. června 1936 v Burdujeni v rumunské Bukovině. Za druhé světové války byl s rodinou z rasových důvodů zavlečen do koncentračního tábora v Podněstří. V roce 1959 absolvoval bukurešťský Stavební institut, později pracoval jako inženýr projektant v Suceavě, hlavní inženýr v Bukurešti a vědecký pracovník tamtéž. Publikuje od roku 1969, za román *Černá obálka* (Plicul negru, 1986), průhlednou alegorii všedního života v diktatuře, byl ostře napaden cenzurou a rozhodl se pro emigraci, nejprve v Německu, kde získal stipendium, později v USA. Od roku 1989 začal vyučovat středoevropské literatury na newyorské Bard College.

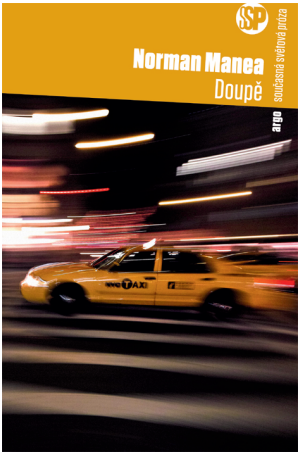

Doupě

Přeložil Jiří Našinec

Po úspěšném *Chuligánově návratu* dostává český čtenář do ruky další román Normana Maney, *Doupě*. V této knize autor rozvíjí téma staré jako svět sám – téma exilu, který nás provází od časů Bible i Ovidia až do dnešních dnů. S vyhnanstvím má Norman Manea bezprostřední zkušenosti (v dětství ho o domov připravila deportace do koncentračního tábora, v dospělosti odchod do Německa a poté do USA), nepokouší se však psát román autobiografický a vlastní zkušenost rozšiřuje o osudy dalších krajanů. Inspiroval se především posledními léty života Mircei Eliada, známého historika náboženství, kterému mnozí předhazovali kontroverzní minulost, a jeho fámula Ioana Petra Culiana, jehož vraždu se nikdy nepodařilo objasnit. Maneovi hrdinové se musí vyrovnat s novým prostředím, jiným jazykem i jinou kulturou, a v exilu znovu najít sami sebe. Jejich hledání mnohdy brání vzpomínky ze staré vlasti, staré lásky i averze, a v neposlední řadě přetrvávající nedůvěra. Někdy se proto uchylují do vlastního „doupěte“, světa knih a myšlenek s nimi spojených. Při líčení jejich osudů autor využil mimo jiné svých zkušeností z esejistické tvorby.

Maneův román nepostrádá jistý homérovský rozměr – v neznámém světě jsou hrdinové postupně stavěni do nečekaných, někdy až absurdních situací a hledání završuje opětovné setkání s milovanou ženou.

BIANCA BELLOVÁ, JIŘÍ DĚDEČEK, IRENA DOUSKOVÁ, VÁCLAV DUŠEK, ARNOŠT GOLDFLAM, EMIL HAKL, ŠTĚPÁN KUČERA, IGOR MALIJEVSKÝ, JOSEF MONÍK, MARIAN PALLA, MARKÉTA PILÁTOVÁ, LENKA PROCHÁZKOVÁ, MARTIN REINER, JAROSLAV RUDIŠ, PETRA SOUKUPOVÁ, PETR STANČÍK, MICHAL ŠANDA, TEREZA ŠIMŮNKOVÁ, MAREK ŠINDELKA, MAREK TOMAN, KATEŘINA TUČKOVÁ, MILOŠ URBAN

Miliónový časy. Povídky pro Adru

Soubor povídek současných českých spisovatelů, který vznikl jako společný projekt Salonu Práva a humanitární organizace ADRA. Smyslem projektu bylo zviditelnit na stránkách celostátního deníku Adru a její činnost, ovšem zároveň se podařilo vytvořit cosi jako reprezentativní čítanku soudobé české prózy. Projektu se zúčastnilo dvaadvacet spisovatelů od mladých debutantů po čítankové klasiky a knižní vydání bude jeho završením.

Celý zisk z prodeje knihy je věnován na konto humanitární organizace ADRA.

EMIL HAKL

Narodil se jako Jan Beneš v březnu roku 1958 v Praze. Vystudoval Konzervatoř Jaroslava Ježka, obor tvorba textu. Pracoval jako aranžér, knihovník, strojník, zvukař, reklamní textař, literární redaktor, novinář a časopisecký editor. V roce 1988 zakládá spolu s několika dalšími volné literární sdružení Moderní analfabet. Těžištěm aktivity sdružení byla pravidelná autorská vystoupení v různých pražských i mimopražských klubech. Na ně pak navázala podobná činnost v Literárním klubu 8. Spolupracoval také s literárním Pant klubem.

Prózu začal psát v roce 1998. Publikoval v řadě sborníků a knižních výborů (Německo, Rakousko, Polsko, Slovinsko, Francie, Velká Británie). **Novely *O rodičích a dětech* (2003) a *Skutečná událost* (2013) vyhrály v kategorii nejlepší próza cenu Magnesia Litera. Za knihu *Pravidla směšného chování* (2010) získal Emil Hakl cenu Josefa Škvoreckého.**

Více o autorovi nově na www.emilhakl.cz.

Hovězí kostky

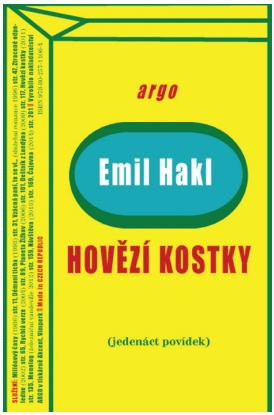

Soubor jedenácti povídek, majících společného vypravěče, ne však čas. První se odehrává v roce 1986 na bizarní cestě Bulharskem, poslední v současné pražské čajovně. Povídky jsou řazeny chronologicky, jde tedy o jakýsi nepravý časosběr, poněvadž jinak jde o texty zbrusu nové.

Tématem sbírky je, co se za těch bezmála třicet let změnilo – kolem vypravěče i v něm. Kdo má rád Haklovy povídky, najde starého Hakla s bohatým vypravěčským rejstříkem obohaceným svěžím střídáním vypravěčských osob. Střídmé návaly excentrické melancholie a šelesty citových šrámů se střídají s rytmickou úsečností a skalpelovou přesností okamžiků.

Již vyšlo:

Konec světa, Intimní schránka Sabriny Black, O rodičích a dětech, O létajících objektech, Let čarodějnice, Pravidla směšného chování, Intimní schránka Sabriny Black (Final Cut), Skutečná událost

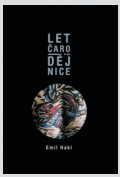

EVA HAUSEROVÁ

Eva Hauserová se narodila v roce 1954 v Praze, vystudovala biologii na Přírodovědné fakultě UK a krátce pracovala v oboru genového inženýrství. Záhy tento obor opustila a pracovala jako redaktorka různých časopisů i knižních nakladatelství, v současnosti se živí především překlady z angličtiny, ale také jako novinářka a televizní scenáristka. Nejvíce ji zajímají feministická a ekologická témata. Od mládí psala nejprve poezii a později prózu. Několik básní a povídek vyšlo v časopisech, povídky z žánru sci-fi uplatňovala v české komunitě fanoušků sci-fi. V roce 1988 získala Cenu Karla Čapka za nejlepší sci-fi povídku. Knižně začala publikovat teprve po pádu komunistického režimu v roce 1989.

Noc v Mejdlovarně

Ty tři ženy bývaly v mládí, v normalizačních sedmdesátých letech, nerozlučné kamarádky. Po letech se setkávají v bytě jedné z nich, Dory, a poklidné popovídání u kafíčka o životě a o dětech se jim naprosto vymkne z rukou. Během jediné zjitřené noci si trojice bývalých kamarádek vzájemně odhalí různá temná tajemství, vyčtou si věci, o nichž se tehdy za socialismu nějak nehodilo mluvit, nebo které chápou teprve teď s odstupem, a vzájemně se donutí k bilancování svých životů a vztahů. A je to dost kruté: každá z nich má alespoň nepřímo na svědomí život jiného člověka.

Kniha vychází s finanční podporou Ministerstva kultury České republiky.

MAGDA JOGHEEOVÁ

Magda Jogheeová (Šimíčková) se narodila 13. října 1953 v Uherském Hradišti.

Vystudovala Fakultu žurnalistiky Univerzity Karlovy v Praze.

Žila poněkud nomádským způsobem života. Bydlela na jižní Moravě, v Ostravě, v Praze, na ostrově Mauricius a od roku 1989 bydlí na Českolipsku. Tak dlouho na jednom místě nikdy nepobyla... možná je čas na změnu. Líbilo by se jí Bali, Martinik i Mongolsko. Pracovala jako redaktorka v Mladém světě, Mladé frontě, Lidových novinách a SD – sobotní příloze regionálních novin. Byla u zrodu občanského sdružení Pasant a dvanáct let pracovala s drogově závislými lidmi a bezdomovci. Vlastně nikdy neskončila, protože se dodnes potkávají v ulicích České Lípy. Fejetony vycházely v letech 1979–1983 v Mladém světě, 1992–1993 v Českolipských novinách, 1994–1996 v Magazínu Lidových novin, 1994–1998 v Nedělních Lidových novinách a Víkendu Mladé fronty, od roku 2007 spolupracuje s ONA Dnes. Má tři dcery.

S kabelkou kolem světa a kompostu

„Fejetony jsou moje láska stejně jako psi, kočky, jeřábi, havrani a jiní ptáci a vůbec všechna zvířata včetně myší a potkanů, slunce, stromů a hvězd na nebi... Občas bývá obohacující také setkání s lidmi. Když vás zrovna neválcují nákupním vozíkem, nevybržďují, nenabízejí výhodný telefonní tarif či pánev se zázračným povrchem. Ale hezky si s vámi povídají u stolečku s kávou, bez věčného zvedání mobilu s neomezeným voláním a bez toho, že šíleně spěchají. Nebo jdou s vámi třeba na procházku...“

Fejetony *S kabelkou kolem světa a kompostu* jsou z let 2011–2013. Třetina z nich vyšla v ONA Dnes.

NATÁLIE KOCÁBOVÁ

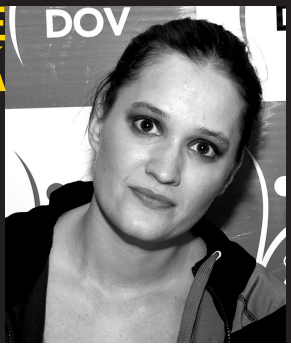

Natálie Kocábová vydala svou první básnickou sbírku, nazvanou *Slyšíš mě?*, roku 2003, když jí bylo pouhých sedmnáct let. O rok později následovalo vydání novely *Monarcha Absint* a pak další novely, povídky a básně. Kromě literatury se zabývá i psaním pro divadlo, známá je i jako hudebnice.

Tohle byl můj pokoj

Román *Tohle byl můj pokoj* je generační výpovědí autorky, jež se blíží třicátému roku věku a čím dál víc si uvědomuje, co je v životě opravdu důležité. Její hrdinka se konfrontuje se svou minulostí, se svou rodinou a se smrtí, jejíž neustálou přítomnost v lidském životě si uvědomuje čím dál víc. Městský román překypující nadpřirozenými a halucinačními, až surreálnými obrazy vyjadřuje existenciální úzkost a strach před převzetím odpovědnosti a příklonem k prostým životním hodnotám.

Kniha vychází s finanční podporou Ministerstva kultury České republiky.

IGOR MALIJEVSKÝ

Igor Malijevský je spisovatel a fotograf. Vydal sbírky básní *Bělomorka* (Protis, 2003), *Druhý den po konci světa* (Milan Hodek, 2013) a sbírku povídek *Družba* (Protis, 2005). Spolu s Jaroslavem Rudišem pořádá literární kabaret EKG (původně pod názvem Monoskop), jeden z nejpozoruhodnějších projektů představujících současnou živou literaturu. Jako fotograf vystavuje především v zahraničí, kde jsou jeho práce součástí sbírek řady renomovaných muzeí.

Měsíc nad řekou Tejo

Po devíti letech se Malijevský vrací souborem krátkých próz *Měsíc nad řekou Tejo*. Jednotlivé texty vznikaly pro potřeby literární show EKG, kterou spolu s Jaroslavem Rudišem léta organizuje, vymýšlí a moderuje v divadle Archa. Tato okolnost dává naplno vyznít typickým atributům Malijevského tvorby – sofistikovanému vtipu, mistrovskému využití zkratky, inteligentnímu nadhledu a nadstandardně pestrému jazykovému rejstříku. Tematicky stojí Malijevský oběma nohama v přítomnosti a ve svých textech spojuje intelektuální výbavu získanou studiem teoretické fyziky (na MFF UK) se zkušeností civilkáře, hlídače, správce počítačové sítě, učitele, redaktora, muzikanta, fotografa a v neposlední řadě „náplavového“ obyvatele domku v Čelechovicích za Kladnem, kde se odehrává řada jeho zemitě realistických povídek.

MAREK TOMAN

Marek Toman (* 1967) vydal několik knih básní, překladů a próz. Jeho knihy pro děti *Dobytí ostrova Saaremaa* (Baronet 2007) a *Můj Golem* (Argo 2010, nominováno na Magnesii Literu) byly zároveň mezinárodními projekty, zahrnujícími řadu vystoupení ve školách, knihovnách a v kulturních centrech. S Tomanovým jménem jsou spojovány romány Pavla Torcha *Zvláštní význam palačinek* (Argo 2005) a *Já, ideální partner* (Argo 2008). Edičně připravil dílo Jiřího Daniela (*Mé myšlenky se velice nepodobají dýmu*, Torst 1997), přeložil texty irského spisovatele Richarda Kearneyho (*Samův pád*) a anglicky psanou knihu českého exulanta Adolfa Hermanna (*Mých prvních pět životů*). V roce 2011 vyšel zatím jeho poslední román *Frajer*.

Veliká novina o hrozném mordu Šimona Abelese

Nejmodernější metody archeologického výzkumu, vztah otce a syna, několik set let stará legenda, virtuální realita, hledání pravdy v dějinách i ve vlastním životě, stav současné české společnosti, židovství, křesťanství, politika, nenávist a láska... báseň a pravda... A také Praha, magické město jako stvořené k tomu, aby se stalo jevištěm pro tajuplný příběh... To vše se prolíná a vytváří jedinečnou atmosféru strhujícího románu Marka Tomana *Veliká novina o hrozném mordu Šimona Abelese*.

Kniha vychází s finanční podporou Ministerstva kultury České republiky.

Text na pomezí thrilleru, historického románu a rafinované detektivky. Metodou takřka filmového střihu autor střídá dvě základní časové roviny, v nichž se děj odehrává. Perfektní znalostí historických fakt a reálií, stejně jako přesvědčivě zachycenou současností, pak dosahuje dokonalé iluze, jež působí na čtenáře tak, že knihu doslova zhltne a neodloží ji, dokud neotočí poslední stránku.

Již vyšlo:
Zvláštní význam palačinek,
Já, ideální partner,
Můj Golem, Frajer

BELINDA BAUEROVÁ

Belinda Bauerová vyrůstala v Anglii a Jižní Africe. Nyní žije ve Walesu. Pracovala jako žurnalistka a scenáristka. je Její prvotinou byl originální psychologický thriller plný napětí *Vřesoviště* a už za něj v roce 2010 získala od britské asociace autorů detektivek jednu z nejprestižnějších cen – Zlatou dýku. Tento román následují ještě další dva úspěšné romány *Láska na řetězu* a *Odvrácená strana*, v nichž autorka osudy hlavního hrdiny rozvíjí.

Láska na řetězu

Přeložil Zdík Dušek

Osmiletého chlapce, který čekal v autě na rodiče, nahradil stručný vzkaz přilepený k volantu: „Nemilujete ho.“ Uprostřed léta padá na Exmoor temný stín – někdo unáší děti a nechává po sobě jen strohé, kruté obvinění. Chybí vysvětlení, žádost o výkupné i naděje. Jestli má strážník Jonas Holly doufat v jejich záchranu, musí podniknout riskantní výpravu do vyšinuté mysli únosce. Sám se ale dosud nevzpamatoval z osobní tragédie a v Exmooru je přinejmenším jedna osoba, která Jonase považuje za posledního člověka, jemuž se dá důvěřovat...

Odvrácená strana

Přeložila Ilona Gottwaldová

Když vražda staré bezmocné ženy naruší zimní spánek vesnice Shipcott, vypadá to, že místní policista Jonas Holly bude mít najednou plné ruce práce. Vyšetřování jeho první vraždy mu však brzy překazí obhroublý detektiv Marvel, který Jonase okamžitě odsune na druhou kolej. Ze zimní oblohy se valí sníh a s přibývajícím sněhem se začínají vršit další oběti. Jonas, který se stará o svou těžce nemocnou ženu, se navíc se stává terčem záhadných výhrůžek obviňujících ho z nicnedělání. Rozhodne se tedy po nocích pátrat po vrahovi na vlastní pěst...

V další knize oceňované autorky thrilleru *Vřesoviště* se čtenář vrací do již známého prostředí exmoorského kraje, který, jak se zdá, temné události přitahuje.

Již vyšlo:
Vřesoviště

NICCI FRENCH

Pseudonym Nicci French používá pro společné psaní autorská dvojice Nicci Gerrardová a Sean French, novináři a manželé žijící v Suffolku. Kromě *Zlého pondělí*, prvního strhujícího románu z řady o Friedě Kleinové, doposud Nicci French vydali dvanáct dalších bestsellerů.

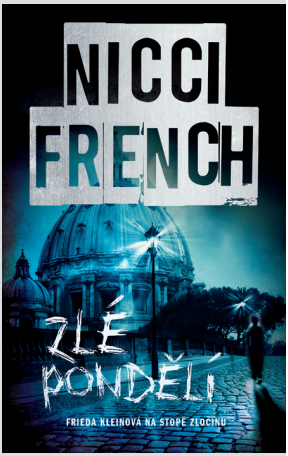

Připravujeme:
Ztracené úterý

Zlé pondělí

Přeložil Petr Pálenský

Dojde k únosu pětiletého Matthewa Faradaye. Jeho tvář figuruje na titulních stranách novin. Rodiče i vyšetřovatelé jsou zoufalí. Dokáže někdo jejich chlapečka nalézt, než bude pozdě?

Na jedinou stopu naráží psychoterapeutka Frieda Kleinová. Jeden z pacientů jí popisuje své sny o tom, jak unáší chlapce, který jako by z oka vypadl Matthewovi. Frieda, která je zprvu přesvědčená, že policie její obavy rovnou smete ze stolu, je postupně proti své vůli zatažena do samého centra případu. Jiný únos dítěte, k němuž došlo před dvaceti lety, nabídne nové vodítko, které dokáže odkrýt pouze Frieda, odbornice na uvažování psychicky narušených jedinců.

Ve snaze nalézt v tomto děsivém případě smysl se Frieda musí v honbě za rafinovaným a nemilosrdným vrahem potýkat s vlastními nejtemnějšími úzkostmi...

První kniha úspěšné detektivní řady s psychoterapeutkou Friedou Kleinovou.

Tato autorská dvojice patří nepopiratelně ke špičce britské psychologické detektivky, jsou mistry nečekaných zvratů, dokážou brilantně vystupňovat napětí.

– Observer

Návykové čtení, které vám pocuchá nervy.

– Daily Express

ELIZABETH HAYNESOVÁ

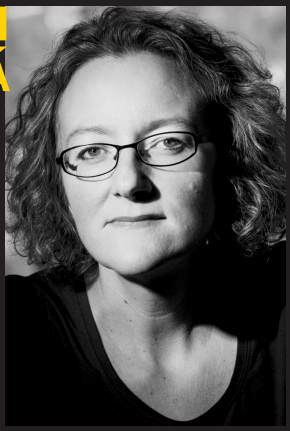

Elizabeth Haynesová je anglická spisovatelka. Vystudovala angličtinu, němčinu a dějiny umění, ale dlouhá léta pracovala jako policejní analytička. Tuto skutečnost posléze bohatě zúročila ve svých knihách. Její prvotina *Do nejtemnějšího kouta* si okamžitě získala oblibu čtenářů i uznání kritiky. Napínavé líčení osudů oběti domácího násilí, jež bojuje s obsedantně kompulzivní poruchou, nedůvěrou okolí i reálným nebezpečím se stalo bestselerem *New York Times* i knihou roku na anglickém Amazonu. Elizabeth Haynesová žije s manželem a synem na vsi v anglickém hrabství Kent.

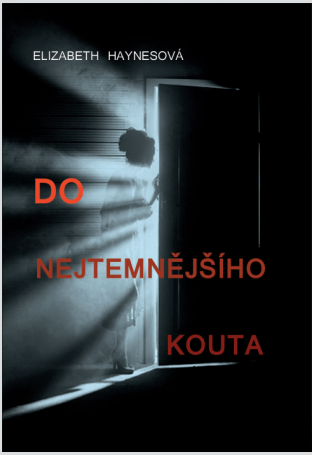

Do nejtemnějšího kouta

Přeložila Kristýna Mališová

Cathy je jen jednou z mnoha mladých dívek, které potkáváme na každém kroku. Ráda se chodí bavit s přáteli a bezstarostně si užívá život naplno. Všechno se ale změní, když jednoho dne narazí v klubu na šarmantního muže, který se zdá být ztělesněním všeho, po čem touží. Dokonalý džentlmen se však záhy začne zlověstně měnit a kolem Cathy se utahuje smyčka násilí, pronásledování a fyzického i duševního týrání. Příběh má dvě roviny, v první sledujeme Cathy, jak se zoufale snaží uniknout svému trýzniteli, zatímco v druhé časové rovině, o pár let později, jsme svědky jejího boje s následky dlouhodobého týrání. Jedinou nadějí je pro ni mladý psycholog, který se přistěhuje do domu, kde bydlí, a po jehož příchodu se pomalu vrací zpět do života. Mezitím ale opouští brány vězení muž, který jí tolik ublížil. Kolem Cathy se začnou dít zvláštní věci; je to náhoda, výplod její mysli, nebo je za tím víc? K jedné neobjasněné vraždě již došlo, je Cathy další na řadě?

PEKKA HILTUNEN

Pekka Hiltunen (* 1966) je spisovatel a novinář žijící v Helsinkách. Pracuje jako redaktor v časopise *Image*. Debutoval románem *Finské pouto*, který je zároveň první z řady knih zasazených do prostředí Londýna. Pekka Hiltunen byl nominován na cenu Helsingin Sanomat Literature Prize za románovou prvotinu a získal ocenění Kaarle Prize 2012. V roce 2010 také obdržel cenu Writing Editor.

Černé ticho

Přeložila Barbora Špronglová

Černé ticho je druhou knihou ze série thrillerů finského autora Pekky Hiltunena, ve kterých hraje hlavní roli tajemné londýnské Studio. Jeho zakladatelka Mari si vzala za cíl napravovat spolu se svými spolupracovníky a zároveň přáteli zlo tohoto světa.

Ústřední příběh se točí kolem vyšetřování série brutálních vražd, které jejich pachatel uveřejňuje jako tajemné videonahrávky na sociálních sítích. Brzy se ukazuje velmi promyšlené propojení každého aspektu vražedných činů i jejich sdílení na internetu s chorobným uctíváním vrahova popkulturního idolu. Tým Studia se tentokrát vydává přímo do nebezpečné akce za dopadením vraha daleko od své londýnské základny. Druhá kniha také odhaluje něco víc ze záhadného dětství Finky Mari a posouvá o něco dál životní zkušenost její krajanky Liy.

První díl série *Finské pouto* zaznamenal neuvěřitelný úspěch, ve Finsku získal hned tři prestižní ocenění včetně nejlepšího kriminálního románu roku a práva na překlad byla prodána do šesti zemí včetně Velké Británie, Francie a Německa.

Již vyšlo:
Finské pouto

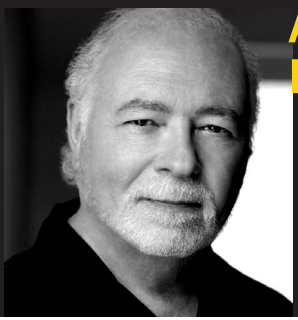

ANDREW KAPLAN

Andrew Kaplan je autor špionážních bestselerů jako *Scorpion Betrayal*, *Scorpion Winter* či *Scorpion Deception*. Jeho knihy jsou označovány za „zlatý standard thrilleru“ a byly přeloženy do více než dvaceti světových jazyků.

Homeland
Ve jménu vlasti

Přeložila Petra Mičková

Bejrút, rok 2006. Agentka CIA Carrie Mathisonová vyklouzne s vypětím všech sil z vražedné léčky, jež měla být původně zcela rutinním zpravodajským úkolem. Když se vzápětí pustí do sporu se svým nadřízeným ohledně toho, kdo kompromitující situaci zavinil, je obratem poslána zpět do USA.

Ani tam neustává v pokusech očistit své jméno; navíc tuší, že se kdesi připravuje velký teroristický útok, a je odhodlána mu za každou cenu zabránit. V jejím pátrání jí pomáhá i vlastní psychická dispozice: jelikož Carrie od útlého mládí trpí bipolární poruchou (což musí v CIA skrývat, aby nepřišla o práci), má zvláštní nadání pro rozpoznávání a předvídání nejrůznějších vzorců chování. Podaří se jí rozplést teroristickou síť, která zasahuje kdovíkam?

Napínavý, nesmírně čtivý thriller čtenáře zavede do prostředí tajných služeb a válečných operací na Blízkém východě, v Iráku a ve Spojených státech; krom toho nabízí jedinečný vhled do duše agentky CIA, zmítané pochybami o sobě samé i o povaze své „služby vlasti“.

Kniha respektovaného bestseleristy Andrewa Kaplana je založena na nesmírně úspěšném televizním seriálu *Homeland – Ve jménu vlasti*, který deník New York Post označil za „nejlepší thriller v americké televizi“ a který s úspěchem běží i v českém éteru. Lépe řečeno, kniha je jakýmsi „nultým dílem“ seriálu: ten totiž začíná právě tam, kde kniha končí.

LEENA LEHTOLAINEN

Leena Lehtolainen je nejprodávanější finskou autorkou detektivních románů. Série kriminálních příběhů o komisařce Marii Kalliové dosáhla mezinárodního úspěchu, knihy byly přeloženy do více než 20 jazyků a tři tituly z této řady i do češtiny. Je držitelkou několika ocenění, mimo jiné ceny Johtolanka (Stopa) každoročně udělované nejlepší detektivce roku. Mnoho jejích příběhů bylo zdramatizováno či zfilmováno.

Bodyguardka II. Lví práva

Přeložila Lenka Fárová

Druhý díl trilogie začíná v Itálii, kam Hilja odletěla za svým milencem jménem David Stahl, který se tu skrývá před běloruskou mafií. Jednoho dne však David zmizí a zoufalá Hilja se vrací do Finska. Najme si ji podnikatelka Monica, která už ji kdysi zaměstnávala. Nyní si otevřela restauraci, ale někdo jí vyhrožuje. Ve snaze klientku ochránit a zjistit, jak je to s Davidovým zmizením, se Hilja ocitne uprostřed vražedného komplotu mezinárodní mafie, která jí jde po krku.

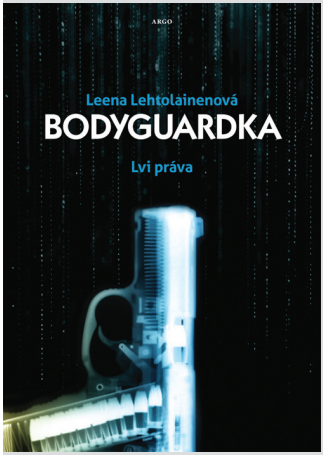

> **„*Bodyguardku* jsem si vybral, protože hlavní hrdinka připomíná Lisbeth Salanderovou; pokud máte rádi trilogii Stiga Larssona, budete mít rádi i ji. Stejně jako *Milénium*, i trilogie *Bodyguardka* se odehrává v severní Evropě.**
>
> *– Alittlematterwhatever.over-blog.fr*

Již vyšlo:
Bodyguardka I.

Připravujeme:
Bodyguardka III.

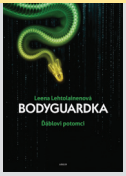

JAMIE MASONOVÁ

Narodila se v ve Spojených státech v Oklahoma City, vyrůstala ve Washingtonu. Od dětství ráda čte i píše, časem se mezi její velké koníčky zařadilo také sledování filmů, závodů Formule 1 a utkání amerického fotbalu. Velice ráda cestuje, ale poslední dobou ještě raději zůstává doma. Momentálně žije se svým mužem a dvěma dcerami v horách Severní Karolíny.

Román *Mrtvol na tři hroby* je jejím literárním debutem.

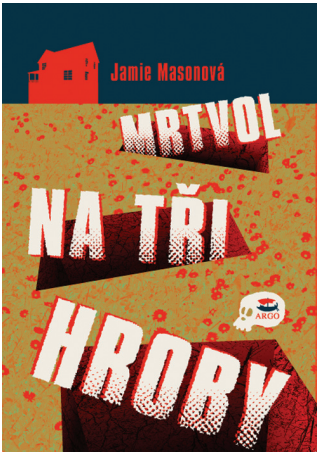

Mrtvol na tři hroby

Přeložila Jitka Fialová

Jason Gety má problém. Vlastně tři problémy. Před půldruhým rokem zakopal v záhoně za svým domem mrtvolu vlastnoručně zabitého násilníka. A dnes mu pracovníci zahradnické firmy, kterou si poněkud neprozřetelně objednal, s hrůzou oznámili, že za domem objevili čísi mrtvé tělo. Jason ani nemusí předstírat překvapení a zděšení, neboť zjišťuje, že se nejedná o „jeho“ mrtvolu, ale o mrtvolu úplně cizí, neznámou... Přivolaná policie pak poměrně záhy objeví na zahradě, která již v očích svého majitele připomíná spíše ilegální hřbitov, mrtvolu další. Co teď? Jason se rozhodne, že „svou“, dosud neodhalenou mrtvolu vykope a přemístí dříve, než policie druhý den obrátí celý pozemek naruby...

Na základě tohoto rozhodně netuctového východiska rozehrává autorka napínavý příběh plný náhlých a nečekaných zvratů, příběh, v němž nechybí slovní ani situační humor – naprosto originální černohumorný thriller okořeněný doslova „filmovými“ akčními scénami.

Chcete-li prožít pár hodin skvělé zábavy, neváhejte a sáhněte po této knize.

Román *Mrtvol na tři hroby* od Jamie Masonové je zcela výjimečný – netradiční, špičkový a naprosto strhující napínavý příběh, v němž se dokonale mísí černý humor s temným lyrismem; obratně napsaný, s originální zápletkou, s perfektně propracovanou psychologií všech postav. Takhle má vypadat prvotina.

– Tana Frenchová

ANDY MULLIGAN

Andy Mulligan je populárním a oceňovaným autorem knih pro mladé publikum. Jeho tvorba je silně ovlivněna jeho pobytem v Kalkatě a v Brazílii. Novelu *Odpad* zfilmoval Stephen Daldry, autor tak slavných filmů, jako jsou *Hodiny*, *Předčítač* nebo *Billy Elliot*. Scénář napsal Richard Curtis, scenárista a režisér *Lásky nebeské*.

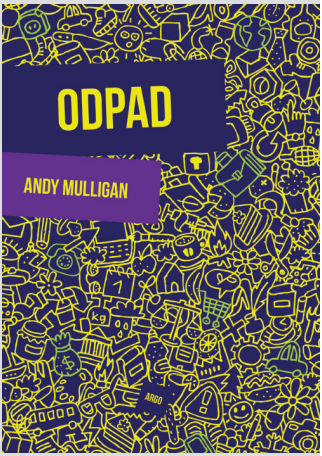

Odpad

Přeložil Martin Urban

Thriller připomínající slavný film *Milionář z chatrče*. Rafael bydlí spolu se dvěma kamarády na skládce odpadu v nejmenované zemi připomínající Brazílii, jsou to děti ze slumu. Jednoho dne najde mezi odpadky tašku, v níž je 1100 peset, obrázek a klíč. Tento nález v chlapcích zažehne touhu po dobrodružství, a tak se rozhodnou přijít na to, komu věci patří. Když to zjistí, dozvědí se i o boji jednoho člověka se strašnou nespravedlností. To se však dozvědět neměli – brzy začne jít o život i jim...

Nádhera – napínavý příběh plný zajímavých postav, napsaný úsporným, až lyrickým jazykem... Mohu *Odpad* jen doporučit, víc o něm říkat nehodlám, protože si ho jdu přečíst ještě jednou. A až ho přečtu, dám si ho potřetí. A znova. Vy to taky uděláte...

–The Bookbag

Jedna z mých nejoblíbenějších knih z roku 2010. Je to brilantní příběh, který vás dojme stejně, jako nadchne.

–Fiona Nobleová, The Bookseller

EMMANUELLE ARSANOVÁ

Pod pseudonymem Emmanuelle Arsanová se skrývá Marayat Rollet-Andriane, spisovatelka a herečka. Narodila se v Bangkoku, podle různých zdrojů v roce 1928, 1932 nebo také 1940. V 16 letech se vdala za francouzského diplomata, a tak získala francouzské občanství, ve Francii pak žila a psala. Na kontě má celou řadu knih, ale největší věhlas jí přinesla *Emanuela* (a její četná pokračování a navazující knihy), snad autobiografický, ale do značné míry sexuálními představami inspirovaný román, který svého času vyvolal vlnu pobouření a zákazů vydávání v mnoha zemích světa. Zemřela pravděpodobně v roce 2007.

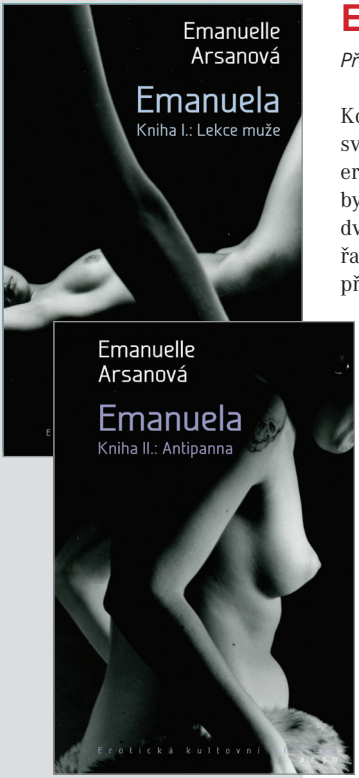

Emanuela I., II.

Přeložil Zdeněk Abé

Kdo by neznal film Emanuela, který v prvních letech svobody po sametové revoluci přitáhl do kin, do té doby erotikou téměř nepoznamenaných, davy diváků? Film byl natočen podle knihy, která v šedesátých letech dvacátého století vyvolala ve Francii skandál a dnes se řadí ke klasickým dílům erotické literatury. Text knihy připomíná autobiografii. Banální historie. Méně banální však je, že Emanuela, když o sobě vypráví, ukazuje cestu, kterou prošla za stále větší a větší rozkoší pod vedením italského průvodce jménem Mario, líčí překážky, které musela překonat, aby od vrozené sexuality dospěla k hlubšímu vědomému a metafyzickému postoji (termín metafyzický zde není přeháněním). Podle nejlepších pravidel tohoto žánru je tudíž tento autobiografický román současně i „románem o zaučování“.

Pokračování erotických dobrodružství mladé ženy, která se po úvodním zasvěcení průvodcem Mariem vydává na další cestu za rozkošemi těla i duše sama. Mario ji ovšem i nadále provází jako rádce i pokušitel.

GEOFFREY CHAUCER

Ptačí sněm/ The Parliament of Fowls

Přeložil Filip Krajník a Jana Kolářová
Ilustroval Roman Plachý

Slavná báseň autora *Canterburských povídek* napsaná v druhé polovině 14. století alegoricky vypráví o snu, v němž jde o správnou volbu životního partnera, a je vůbec prvním literárním dílem, v němž je zmíněn svátek svatého Valentýna, den zamilovaných. Publikace potěší nejen studenty anglistiky, ale všechny zájemce o starou anglickou literaturu. Vychází u nás poprvé česky a hned ve dvojjazyčné edici, abychom si mohli porovnat jazyk originálu a práci překladatele.

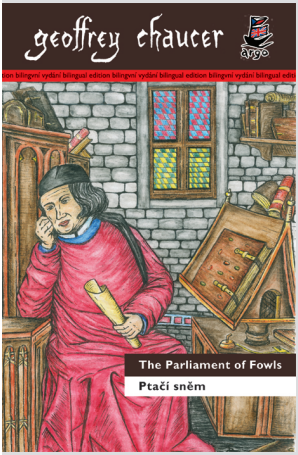

Díky své delikátní formě a vytříbenému obsahu, spojujícímu ty nejlepší prvky středověké básnické tradice, si *Ptačí sněm* anglického básníka Geoffreyho Chaucera (asi 1343–1400) zajistil nejen výsadní postavení v rámci autorova rozsáhlého díla, ale rovněž platí za klenot středověkého literárního kánonu. Skladba komorní délky zachycuje básníka neznalého lásky, jenž po dni stráveném nad latinskými spisy usíná neklidným spánkem. Ve snu se mu zjevuje římský vojevůdce Scipio Africanus, který se mu stává průvodcem a zavádí jej do alegorické zahrady, v níž „plodný květen vládne celý věk“ a kde básník poprvé dostává příležitost poznat (byť jen jako svědek) lásku a její rituály zblízka.

Ptačí sněm je ukázkou tzv. snového vidění, jednoho z nejoblíbenějších literárních žánrů vrcholného a pozdního středověku. O zdomácnění této formy se v anglickém prostředí nemalou měrou zasloužil právě Geoffrey Chaucer, a to jak překladem, tak vlastní tvorbou. Přestože datace i účel *Ptačího sněmu* jsou do značné míry spekulativní, mnohými historiky bývá báseň kladena do přímé souvislosti s námluvami mladého anglického krále Richarda II. s Annou Českou, dcerou římského císaře Karla IV., jíž vzdal Chaucer hold hned v několika svých skladbách. Zároveň se jedná o jeden z nejranějších dokladů spojení kultu svatého Valentýna s milostnou tematikou. Českému čtenáři se tímto vydáním dostává překlad básně do rukou poprvé, doplněný předmluvou nastiňující hlavní rysy žánru středověké snové poezie a Chaucerových variací na její témata a ukázkami z několika významných děl, jež s *Ptačím sněmem* úzce souvisejí.

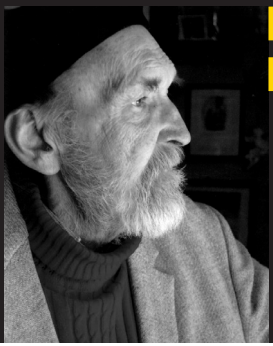

EGON BONDY

Egon Bondy (1930–2007) je jedním z nejvýznamnějších českých básníků, prozaiků a myslitelů 20. století. Patří k „otcům zakladatelům“ českého undergroundu, jeho dílo má ovšem dodnes zásadní vliv na českou kulturu jako celek.

Básnické spisy

Egona Bondyho netřeba představovat: guru několika generací nonkonformní mládeže, světec českého undergroundu, svérázný filozof, pozoruhodný prozaik a především – vynikající básník. Projekt Bondyho sebraných básnických spisů si klade za cíl představit poprvé v úplnosti jeho básnickou tvorbu, včetně nově objevených či rekonstruovaných textových materiálů. Proponované tři svazky nepřinesou „pouze“ Bondyho vlastní texty, nýbrž i ediční aparát; naše edice se tak svými parametry v mnohém přibližuje kritickému vydání. Zárukou kvalitního edičního zpracování je Martin Machovec, přední český editor, literární historik, znalec Bondyho díla a kronikář českého undergroundu. První svazek přinese legendární texty z let 1947–1963.

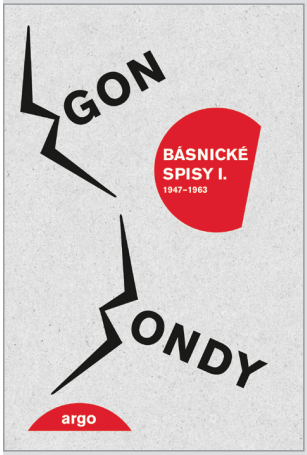

Kniha vychází s finanční podporou Ministerstva kultury České republiky.

T. S. ELIOT

T. S. Eliot (1888–1965) je mnohými považován za největšího angloamerického básníka 20. století. Jeho básnické a kritické dílo je ztělesněním literárního modernismu, zároveň ovšem vychází z hluboce procítěné, promyšlené a výsostně reflektované literární tradice, sahající přes anglické metafyzické básníky či Dantovu poezii až k velkým starověkým textům. Roku 1948 získal Nobelovu cenu za literaturu.

Čtyři kvartety

Přeložil Martin Hilský

Čtyři kvartety jsou básnickou meditací o bytí v čase, mnohoznačnou, rafinovaně vystavěnou kompozicí, která patří k vrcholům světové poezie. Ve čtyřech vzájemně propojených oddílech – Burnt Norton, East Coker, The Dry Salvages a Little Giding – se v symbolických obrazech a hojných aluzích na východní i západní myšlení splétají duchovní, filozofická a osobní témata; celou básní přitom prostupuje motiv nezachytitelnosti přítomného okamžiku, který je i není a nemá začátek ani konec.

Martin Hilský (*1943) je přední český anglista a překladatel, profesor anglické literatury na FF UK. Je držitelem mnoha ocenění, mezi nimiž vyniká Cena Josefa Jungmanna, Státní cena za překladatelské dílo či Řád britského impéria. Vedle kompletního díla Williama Shakespeara přeložil a zasvěceným komentářem doprovodil řadu dalších angloamerických velikánů, namátkou D. H. Lawrence, J. Steinbecka, J. M. Syngea – či právě T. S. Eliota.

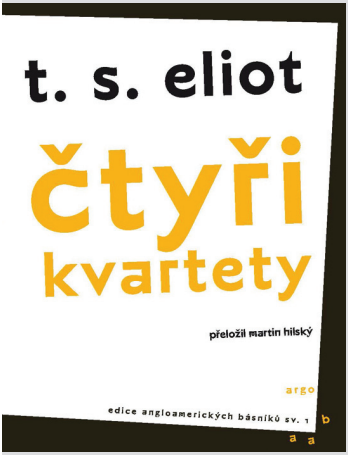

CHESTER BROWN

Chester Brown (1960) je významným a vlivným autorem kanadské komiksové scény. S komiksem začal v 80. letech 20. století vydáváním sborníku *Yummy Fur*, v němž tiskl na pokračování řadu komiksových děl s různou tematikou a pojetím, počínaje slavnou sérií *Ed the Happy Clown* (improvizovaný, surreálný, černěhumorný, částečně improvizovaný komiks, jehož obsah „se vzpírá stručnému shrnutí“, zahrnující řadu kontroverzních, násilných, rouhavých, politicky nekorektních a sexuálních témat) přes autobiografický komiks o pubertální posedlostí masturbací (*Playboy*) až po komiksové adaptace evangelií podle Marka a Matouše. Z dalších děl je třeba uvést historický grafický román *Louis Riel* o vůdci povstání původních obyvatel Kanady proti oficiálně ustavené vládě. Brown je jedním z klíčových postav významného kanadského komiksového nakladatelství Drawn & Quarterly.

Sex není zadarmo

Přeložil Vít Penkala

Originální autobiografický komiks kanadského autora. Chester je unaven ze vztahů s ženami, a po dalším rozchodu se rozhodne nezkoušet znovu najít pevný vztah s jinou dívkou. Sex mu ovšem schází, a získává ho tou nejsnadnější cestou: platí za něj. Ve své knize otevřeně líčí svoje zkušenosti s prostitutkami, nejen tělesné, ale i emocionální. Nejde nikterak o pornografii – jeho komiks zprostředkuje čtenáři svět profesionálních milenek, ne každému známý a opředený předsudky, a je především polemikou s tradičním chápáním vztahu mezi mužem a ženou. Věcnému vyprávění odpovídá i přesné a úsporné výtvarné pojetí.

REINHARD KLEIST

Reinhard Kleist (* 1970) patří k průkopníkům německého grafického románu a k nejlepším tamějším komiksovým autorům. Je několikanásobným držitelem nejprestižnější německé komiksové ceny „Max a Mořic“. První velký úspěch zaznamenal s trilogií *Berlinoir*. S komiksem o životě countryového hudebníka Johnnyho Cashe z roku 2006 prorazil i ve světě. Kniha *Cash. I see a darkness* byla přeložena do 12 jazyků a mnohokrát vyznamenána. Následovaly životopisné grafické romány *Castro* (2010) a *Boxer*, posledně jmenovaný nejprve vycházel na pokračování v deníku *Frankfurter Allgemeine Zeitung*. Kleist za něj získal nejvýznamnější německou literární cenu za literaturu pro mládež.

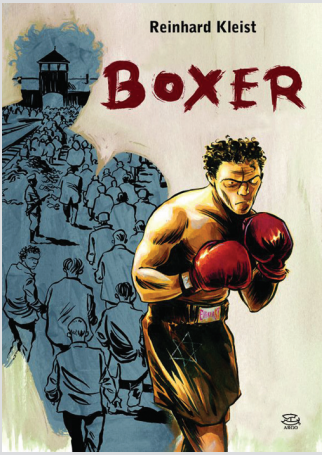

Boxer

Přeložila Alena Pokorná

Průkopník německého grafického románu a jeden z nejlepších současných německých komiksových autorů Reinhard Kleist vypráví pravdivý příběh polského Žida, boxera Hercka Hafta, který přežil koncentrační tábor a v USA pak zahájil profesionální kariéru.

Mladinký Hercko začal svou boxerskou kariéru z donucení – strážci v koncentráku ho pro zábavu nutili boxovat se spoluvězni. Hercko věděl, že dokud bude vyhrávat, zůstane naživu. Když pak po dramatickém útěku z pochodu smrti odjel do Ameriky, pokračoval v tom, co se naučil v lágru. Doufal, že se jako slavný boxer dostane na titulní stránky novin po celém světě a jeho milá, kterou ztratil někde v Polsku a o níž neměl žádné zprávy, se o něm dozví a přihlásí se k němu. Kleista k nakreslení komiksu inspirovala fascinující kniha *Jednou budu všechno vyprávět*, v níž Haftův syn Alan vylíčil osudy svého otce.

Nominováno na Německou cenu za literaturu pro mládež 2013.

Příběh života a velké lásky v boxerském ringu.

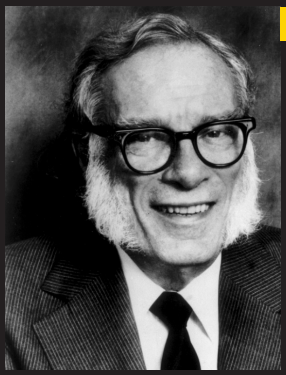

ISAAC ASIMOV

(1920–1992) byl jedním z nejplodnějších a nejslavnějších mistrů žánru science fiction. Jeho nejznámějším dílem jsou tzv. dějiny budoucnosti, skládající se ze dvou proslulých cyklů – *Robotů* a *Nadace* (za ten druhý získal roku 1966 cenu Hugo.) Mezi jeho nejlepší romány patří *Konec věčnosti* a *Ani sami bohové*. Nepominutelná je také jeho povídková tvorba, zejména dvaatřicet povídek, v nichž formuloval známé tři zákony robotiky. Roku 1986 mu byla udělena Nebula pro „Velmistra žánru“. Svůj bohatý život popsal ve třech autobiografiích. Isaac Asimov bezesporu byl a stále ještě je gigantem světové SF a svým dalekosáhlým vlivem mimo žánr pomáhal fantastice se začlenit do hlavního proudu všeobecné literatury.

A zrodí se Nadace

Přeložila Daniela Orlando

Je tomu už více než sedmdesát let od doby, kdy velmistr SF žánru Isaac Asimov začal budovat vesmír svého celosvětově úspěšného cyklu Nadace. Od té doby se miliony čtenářů nechaly fascinovat poutavým příběhem, jenž přesáhl tisíce let budoucího vývoje lidstva a zavedl je na desítky cizích světů. Román *A zrodí se Nadace* byl dokončen těsně před autorovou smrtí jako sedmá, závěrečná část románové ságy, která získala věhlasnou žánrovou cenu Hugo jako Nejlepší science fiction série všech dob.

V předchozích svazcích byl Hari Seldon, geniální zakladatel Nadace, pouhou historickou postavou. Návratem do dob jeho života vyplnil Asimov důležitou chybějící část svého epického příběhu. Autor se netajil tím, že postavu Hariho Seldona vytvořil jako vlastní alter ego, a tak je román ještě dojemnější tím, že v něm Asimov Seldonovou smrtí uzavřel celý cyklus jen krátce před svou vlastní. Vstupme tedy posedmé a naposledy do světa Nadace a poznejme dosud utajované skutečnosti o nadaném matematikovi, jenž se snažil zachránit lidstvo před neodvolatelně se blížící dobou temna.

Ani sami bohové

Přeložila Viola Somogyi a Zdeněk Lyčka

Nové vydání jednoho z nejlepších děl Isaaca Asimova, které neprávem stojí ve stínu jeho cyklu Nadace a Roboti. Sám autor o něm řekl, že je psáno „nad hranicemi možností“, což se v příběhu projevuje zejména pro „technokrata“ neočekávaným a uhrančivým citovým nábojem. *Ani sami bohové* patří neoddiskutovatelně do zlatého fondu světové sci-fi.

Vynález Pozitronové pumpy, která umožňuje téměř zdarma a neomezeně čerpat z blízkého paralelního vesmíru energii, přivedl lidstvo do éry hojnosti a blahobytu. Skupina vědců však zjišťuje, že obě univerza jsou těmito energetickými přenosy narušována. Pokud se lidstvo nevzdá snadno nabytého pohodlí, zaniknou oba vesmíry. Kniha, která je dnes aktuálnější než kdy předtím, představuje velmistra žánru na vrcholu sil.

Knihy Isaaca Asimova vycházejí ve spolupráci s nakladatelstvím Triton.

Již vyšlo:

Kosmické proudy, Nadace, Nadace a Říše, Druhá Nadace, Těžká planeta, Počítačoví piráti, Já, robot, Hvězdy jako prach, Konec věčnosti, Na hranicích Nadace, Nadace a Země, Předehra k Nadaci, Ocelové jeskyně, Roboti úsvitu, Roboti a impérium, Nahé slunce, Oblázek na obloze

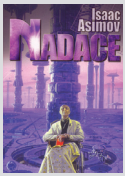

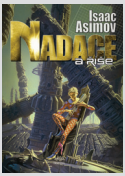

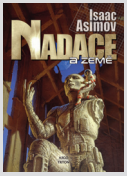

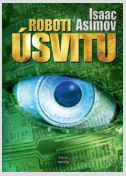

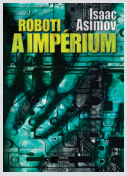

EDWIN ABBOTT

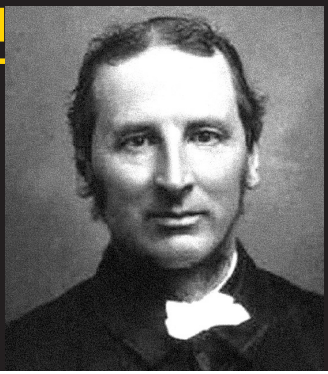

Edwin Abbott (1838–1926) byl viktoriánský matematik, teolog a pedagog; napsal celou řadu vědeckých pojednání, nesmrtelného věhlasu se však z jeho děl dočkalo především *Plochozemí* (Flatland, 1884), jež vyšlo v angličtině více než osmdesátkrát a bylo přeloženo do dvaatřiceti jazyků.

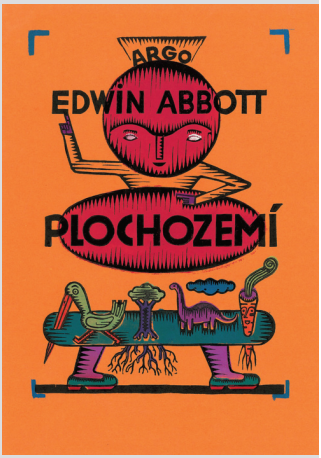

Plochozemí

Přeložila Petra Maršíková
Ilustroval Chrudoš Valoušek

Plochozemí není jen nejoblíbenějším literárním dílem dr. Sheldona Coopera, geniálního hrdiny populárního sitcomu *Teorie velkého třesku*, ale také jedním z klasických textů sci-fi a fantasy, který se svým věhlasem řadí vedle *Gulliverových cest* nebo *Alenky v říši divů*. Tento „román o mnoha rozměrech“ v sobě snoubí matematicko-filosofické pojednání a zábavnou, štiplavou společenskou satiru; mísí se v něm téměř einsteinovské úvahy o čtvrtém rozměru (sepsané ovšem dlouho před vznikem Einsteinovy teorie relativity) s kritikou viktoriánské společnosti, zejména nerovného postavení žen. Ty mají v *Plochozemí* tvar úseček, vojáci jsou trojúhelníkovití, obchodníci jsou o tvaru čtverce a tak dále; nejvyšší kastou jsou pak kruhovití kněží (obecně lze říci, že čím má někdo v tomto podivuhodném dvojrozměrném světě víc úhlů, tím výš stojí na společenském žebříčku).

Podmanivé vyprávění ctihodného obchodníka Čtverce půvabně dokreslují ilustrace Chrudoše Valouška, jehož bizarní svět si svou fantaskností nijak nezadá s tím Abbottovým.

Viktoriánský traktát z r. 1884 o zemi, která má jen dva rozměry. Fantaskní zábava à la Lewis Carroll i společenská kritika à la Jonathan Swift. Kniha, kterou miluje Sheldon Cooper a dlouze o ní hovoří v *Teorii velkého třesku*.

PHILIP K. DICK

Philip K. Dick (1928–1982) patří k nejuznávanějším a nejvlivnějším autorům sci-fi literatury všech dob. Své celosvětové popularity se sice nedožil, zato se jeho dílem dnes zabývají literární vědci na prestižních univerzitách, a to nikoli jako svébytným psaním v rámci daného žánru, ale jako umělecky pojatým filozofickým náhledem na svět a jeho apokalyptické směřování. Postmoderní sci-fi Philipa Dicka se v jistých směrech dá přirovnat k mnohovrstevnatým historickým románům Umberta Eca, v nichž rovina příběhu je pouze jednou z mnoha významových funkcí díla. To však nebrání filmovým tvůrcům, aby Dickovy prózy úspěšně převáděli do pohyblivých obrázků. Největšího úspěchu se dočkal dystopický thriller *Blade Runner* Ridleyho Scotta, s Harrisonem Fordem v hlavní roli.

Více na www.dick-knihy.cz.

Dokážeme vás stvořit

Přeložil Filip Krajník

Román o Louisi Rosenovi, který dříve prodával spinety, ale teď prodává věrné repliky slavných lidí, simulakra tak dokonalá, že jsou k nerozeznání od své předlohy. Jedním z nejpovedenějších je Abraham Lincoln. O drahé zboží má zájem miliardář, jenž s ním má nekalé úmysly. Jak se ukáže, elektronická kopie Abrahama Lincolna si nemusí nechat líbit, že je pouze zbožím na prodej.

Minority Report

Přeložil Bob Hýsek

Čtvrtý soubor povídek P. K. Dicka, nekorunovaného krále sci-fi, obsahující slavnou povídku Minority Report, podle níž vznikl film Stevena Spielberga s Tomem Cruisem v hlavní roli.

Již vyšlo:

Blade Runner,, Hráči z Titanu,, Když mrtví mládnou, Král úletů, Muž z Vysokého zámku, Planeta, která neexistovala 1, 2, Počkej si na loňský rok, Převtělení Timothyho Archera, Temný obraz, Božská invaze, Dr. Krvemsta, Rádio Svobodný Albemut, Ubik, Valis, Tři stigmata Palmera Eldritche,, Marsovský skluz v čase, Podivný ráj

NICK HARKAWAY

Talentovaný anglický spisovatel, jenž se narodil v roce 1972 v Cornwallu jako nejmladší syn známého autora špionážních románů Johna Le Carrého. Na budoucí povolání spisovatele se připravoval na studiích sociologie, filosofie a politologie na univerzitě v Cambridgi. Pozornost vzbudil už svým románovým debutem *The Gone-Away World* (2008) a svůj um spojit různorodé motivy fantastických žánrů s komediálním nadhledem a bláznivě akčním pojetím potvrdil rovněž v románu *Anglemaker* (2012, česky *Andělíčkář*).

V současnosti pracuje na svém třetím románu pod pracovním názvem *Tigerman* (2014) a chystá televizní scénář k epizodě kultovního science fiction seriálu *Pán času*.

Andělíčkář

Přeložila Daniela Orlando

U nás dosud neznámý autor Nick Harkaway přichází se strhujícím akčně-špionážním thrillerem, sžíravě jedovatou historkou z prostředí organizovaného zločinu i zběsile absurdní komedií v jednom – podnětným a přitom zábavným vyprávěním o gangsterském synkovi a penzionované tajné agentce, které okolnosti svedou dohromady, aby společně zachránili svět.

Joe Spork netouží po ničem jiném než po klidném životě. Opravuje hodinové strojky a žije nad svou dílnou ve vlhké, málo známé londýnské čtvrti. I Edie Banisterová vede poklidný život. Je jí skoro devadesát a ještě stále pamatuje doby, kdy jí devadesát nebylo. Dříve bývala superšpionka a teď je... prostě... stará.

Když však Joe spraví jeden krajně neobvyklý přístroj, jeho život se znenadání obrátí vzhůru nohama. Klient? Neznámý. A přístroj? Zbraň posledního soudu z padesátých let.

ONDŘEJ JIREŠ

Klenoty české fantasy

Poznejte českou fantasy v exkluzivním výběru nejlepších povídek a novel!

Fantasy se u nás píše jen zhruba čtvrt století. Během této krátké doby však vyrostly dvě silné generace spisovatelů, kteří kvalitou svých textů dosahují zahraniční úrovně. Tato antologie představuje českou fantasy v celé její šíři a zaměřuje se výhradně na nejlepší dosud publikovaná krátká díla.

V *Klenotech české fantasy* najdete ceněné texty populárních spisovatelů, ale i méně známé povídky, které editora Ondřeje Jireše přesvědčily svou kvalitou námětu a zpracování. Antologie dokazuje, že domácí autoři mají co nabídnout každému čtenáři, který hledá originální a čtivé příběhy úchvatného žánru fantasy.

VILMA KADLEČKOVÁ

Vilma Kadlečková (* 1971) je autorka cyklu Legendy o argenitu. Její knihy na rozhraní sci-fi a fantasy mapují budoucí historii Země a hvězdných impérií a sledují osudy lidí, do jejichž života zasáhne argenit – pozůstatek dávných netechnických civilizací a zdroj psychotronické energie. Absolvovala střední ekonomickou školu a obor vědecké informace a knihovnictví na Filozofické fakultě Karlovy univerzity. Pracuje jako redaktorka.

Mycelium III. Pád do temnot

V centru pozornosti gerdánské tajné služby je jediný muž: ten, kterého si vybraly Lodě. Intriky a podloudné meziplanetární akce probíhají vskrytu, ale všechno nevyslovené a nepřiznané, co odpradávna bylo mezi Össe a Gerdou, přesto náhle vystoupí na povrch: křivdy, násilí, hrdinství, mlčení. Ti, jejichž světy žily ve vzájemné nenávisti celé věky, svádějí poslední bitvu o artefakt Lodí; a v téže chvíli za tenkou stěnou vlastní mysli i Lucas Hildebrandt bojuje z posledních sil – o příčetnost, o důstojnost, o lidství. Čeká ho dilema a rozhodnutí. Ökrë, Třetí z posvátných drog, může být jeho záchranou i zkázou; ale ať už se pro něj stane čímkoliv, sežehne plamenem všechno, co bylo. Minulost končí. A muže s temnou gerdánskou duší, povahou a kořeny čeká jen propast – a Pád do temnot.

Již vyšlo:
Mycelium I. – Jantarové oči,
Mycelium II. – Led pod kůží

GEORGE R. R. MARTIN (ed.)

Jeden z nejúspěšnějších spisovatelů současnosti se narodil v roce 1948. Do fantastického žánru vstoupil na začátku sedmdesátých let a rychle sbíral první úspěchy za svou povídkovou tvorbu. V roce 1977 začal působit rovněž jako editor žánrových antologií a dodnes je v tomto směru nejznámější svým projektem *Divoké karty*. V osmdesátých letech psaní na několik let opustil a věnoval se televizní produkci. K fantastice se vrátil obsáhlou a dodnes stále ještě nedokončenou fantasy sérií *Píseň ledu a ohně*, která celosvětově proslula svým televizním zpracováním pod názvem *Hra o trůny*.

Divoké karty

Přeložila Daniela Orlando, Milan Žáček, Andrea Patrasová a Pavel Bakič

Odhalte tajné dějiny světa – dějiny, v nichž Zemi roku 1946 postihne mimozemský virus, jenž hrstku přeživších obdaří podivuhodnými silami. Z některých se tak stanou Esa – bytosti duševně i tělesně přesahující lidský potenciál. Jiní se stávají Jokery – bytostmi stiženými podivnými duševními a tělesnými vadami. Zatímco někteří propůjčí své síly do služeb lidstva, jiní se stanou jeho nepřáteli. *Divoké karty* vyprávějí jejich podivuhodné příběhy. V úvodním svazku legendární série antologií editora George R. R. Martina se nám v sérii skvělých příběhů představí mistři fantastické literatury Roger Zelazny, Howard Waldrop, Lewis Shiner a samozřejmě sám George R. R. Martin. Nové rozšířené vydání, jež vám nabízíme, pak obsahuje také příběhy současných talentovaných spisovatelů Davida Levina, Michaela Cassutta a Carrie Vaughnové. Slavné příběhy Divokých karet začínají, a pokud jste příznivci barvitých fantastických příběhů, rozhodně si je nenechte za žádnou cenu ujít...

Již vyšlo:
Mudrosloví urozeného pána Tyriona z Lannisterů

Připravujeme:
Rytíři sedmi království

Photo © Gage Skidmore

TIM BURTON

Tim Burton se narodil a vyrůstal v kalifornském městě Burbank. V Kalifornii také chodil na výtvarnou školu a po ní se stal animátorem ve Studiích Walta Disneyho. Jako režisér debutoval krátkým animovaným filmem *Vincent*, kde part vypravěče namluvil Vincent Price. Film měl úspěch u kritiky a získal i několik cen na festivalech. Dalším jeho projektem u Disneyho byl krátký hraný film *Frankenweenie*, nápaditá a neotřelá parodie frankensteinovské legendy, který byl o mnoho let později přetvořen jako 3-D fázově animovaný film.

Burton u Disneyho pracoval ještě na několika titulech, ale potom začal režírovat vlastní projekty a jeho jedinečná kreativita od té doby uchvátila miliony lidí po celém světě. Může se pochlubit řadou úspěšných a kvalitních titulů, jako je *Beetlejuice*, *Batman*, *Střihoruký Edward*, *Batman se vrací*, *Ed Wood*, *Mars útočí!*, *Ospalá díra*, *Planeta opic*, *Velká ryba*, *Karlík a továrna na čokoládu*, *Mrtvá nevěsta* nebo *Alenka v říši divů*.

Můra noční, předvánoční

Přeložil Richard Podaný

Seznamte se s Jackem Skelingtonem, pánem Halloweenska! Po více než dvaceti letech od prvního vydání vychází také u nás legendární *Můra noční, předvánoční* kultovního režiséra Tima Burtona. Bizarní královstvíčko, kterému Jack vládne, se každoročně stará o „hladký“ chod Halloweenu. Ale co dělat, když jedinečný večer skončí? Když Jack objeví Vánoční město, dostane fantastický nápad, jak zahnat nudu: letos ušetří Santovi práci. Ale může vzejít něco dobrého z toho, když si slavný červený oblek natáhne kostlivý hubeňour? To se dočtete v *Můře noční, předvánoční*.

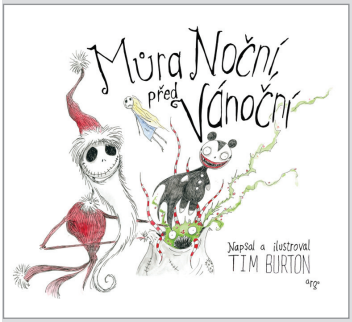

MARTIN NODL

Martin Nodl (1968) je historik, vysokoškolský pedagog a nakladatelský redaktor; žije v Lysé nad Labem.

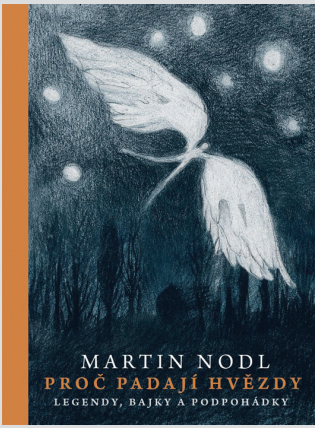

Proč padají hvězdy

Martin Nodl je nejen respektovaný český historik, ale také otec dvou dcer – a právě z poetických příběhů, které svým dcerám vypráví, vychází jeho první dětská knížka. Sestává z osmnácti „legend, bajek a podpohádek“, jež ohledávají skrytá zákoutí dětské duše. V magických a poetických obrazech v nich autor vypráví příběhy, v kterých dobro a zlo vedou zápas, v němž nakonec vítězí lidská odvaha a pevná mysl, překonávající všechny nesnáze a strachy. Číst jednotlivé bajky je možné dětskýma i dospělýma očima zároveň. Nikdy v nich není nikdo sám. Pomoc je vždy nablízku. Přítomnost se v bajkách proplétá s minulostí, staré příběhy a legendy tu ožívají v postavách, které – jako oslík ve vánoční bajce – kdysi stály na okraji dění. Ilustrace Alexandry Švolíkové jednotlivým vyprávěním dodávají jedinečnou atmosféru, v níž se texty mění v obrazy a naopak.

MARK LOWERY

Mark Lowery vyrostl v Prestonu, dnes žije v Cambridgi s přítelkyní a dvěma dětmi. Je učitelem, nějakou dobu žil a pracoval v Itálii. V roce 2012 vyšla jeho prvotina *Jenom ponožky nestačí* (česky Argo, 2014), o rok později volné pokračování *Bez kalhot ani ránu*. Oba romány se dostaly do užší nominace na Cenu Roalda Dahla za nejvtipnější knihu roku.

Bez kalhot ani ránu

Přeložil Jiří Popel

Na Michaela Swarbricka se konečně usmálo štěstí. Má rande s dívkou svých snů... nejprve se romanticky prohánějí po pláži na roztomilém oslíkovi a pak se koupou v moři. Nádhera! Jenže ouha... věčnému smolaři prostě na lepší časy svítat nemůže. Za kratičký okamžik štěstí musí Michael zaplatit vysokou cenu: a) je zatčen a uvězněn, b) proti jeho vůli je z něj lokální celebrita a c) stane se internetovou senzací, protože si o něm všichni myslí, že je NUDISTA! (Ale to on, proboha, není!) Události se na chudáka Michaela valí jako lavina, která mu rozmetá život na kusy – UŽ ZASE! Volné pokračování humoristické knihy *Jenom ponožky nestačí* bylo nominováno na Cenu Roalda Dahla a umístilo se mezi šesti nejzábavnějšími knihami roku.

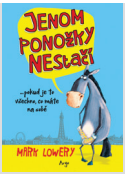

Již vyšlo:
Jenom ponožky nestačí

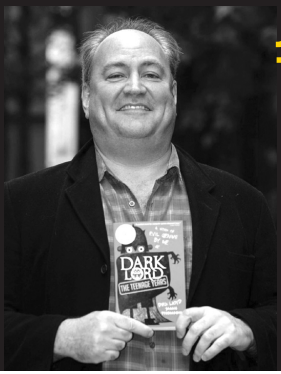

JAMIE THOMSON

Jamie Thomson se narodil roku 1958 v Íránu. Vyrůstal v Brightonu, studoval politologii na univerzitě v Kentu. Dlouhé roky pracoval jako redaktor britských fantasy časopisů a lektor i tvůrce videoher a „gamebooků“. K jeho nejúspěšnějším fantasy sériím patří dobrodružství mladého nindži, *The Way of the Tiger*. Dosud napsal tři knihy pro děti, z nichž první díl plánované trilogie, *Temný pán: Školní roky*, získal Cenu Roalda Dahla za nejhumornější knihu roku 2012.

Temný pán II. Zloduch v nesnázích

Přeložila Veronika Volhejnová

U devíti pekel! Temný pán, největší ničitel a nejvyšší vládce Temnokraje, který je momentálně nucen přebývat v těle ubožáckého pozemského kluka, musí čelit dalším nesnázím. Doufal, že se konečně vrátí do rodného Temnokraje a že mu bude vládnout ve své pravé, děsuplné podobě. Jenže ouha, místo něj tam mocné kouzlo odneslo jeho pozemskou kamarádku Suz. Ale to ještě není to nejhorší. Ti pitomci v Temnokraji totiž považují Suz za Královnu temnot. A ta se pohodlně uvelebí Temnému pánu na jeho trůně a začne měnit říši podle svého vkusu. Orkové a paladinové ji však za svou vládkyni odmítnou uznat a raději navzdory staletím trvajícímu nepřátelství uzavřou spojenectví. Je nejvyšší čas zasáhnout! Temný pán se musí vrátit domů a postarat se o pořádek. Jenže jak?!

Britský deník Daily Express označil Temného pána za „jednu z nejoriginálnějších knih roku“. První díl, který Argo vydalo vloni, *Temný pán – Školní roky*, získal prestižní Cenu Roalda Dahla 2012 za nejvtipnější knihu.

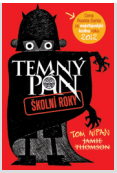

Již vyšlo:
Temný pán – Školní roky

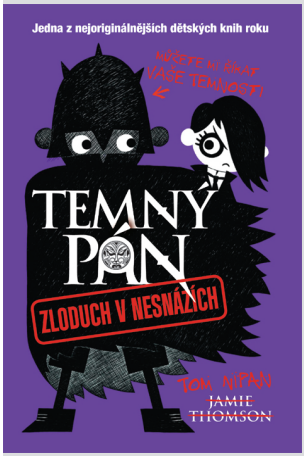

DAVID WALLIAMS

David Walliams je britský herec a scenárista, spolutvůrce populární komediální série *Little Britain* (*Malá Velká Británie*), za kterou se svým kolegou Mattem Lucasem obdržel tři ceny BAFTA a British Comedy Award. V roce 2008 napsal svou první knihu pro děti. Literární kritici jej dnes označují za nového Roalda Dahla. Jeho vypravěčsky brilantní příběhy s překvapivou pointou a černým humorem dávají tomuto označení za pravdu.

Krysburger

Přeložila Veronika Volhejnová

Další zábavná, ale i dojemná knížka Davida Walliamse, autora, jehož hvězda na nebi dětské literatury stoupá už od jeho prvotiny *Babička drsňačka*. Jak je u Walliamse obvyklé, nemají to jeho hrdinové v životě zrovna snadné. Ani Zoe není výjimkou. Její táta se po smrti Zoeiny mámy podruhé oženil, ale neměl v tomhle směru zrovna štěstí. Sheila je uječená a bezkonkurenčně nejlínější osoba pod sluncem, nebo aspoň v činžáku, kde rodina bydlí. Svoji nevlastní dceru bytostně nesnáší. A aby toho nebylo málo, největší násilnice ve škole si chudáka Zoe vybrala za terč svých nejapných žertů. Zoe se cítí osamělá a nešťastná. Proto se zaraduje, když jednoho dne do jejího pokoje zabloudí roztomilé krysí mládě – neděste se, může se to stát i v lepších rodinách. Holčička si ho rychle ochočí a začne ho učit cirkusovým kouskům. Na malého krysáka však číhá velké nebezpečí. Má na něj spadeno majitel firmy na výrobu... Čeho? To si snadno odvodíte z názvu knížky.

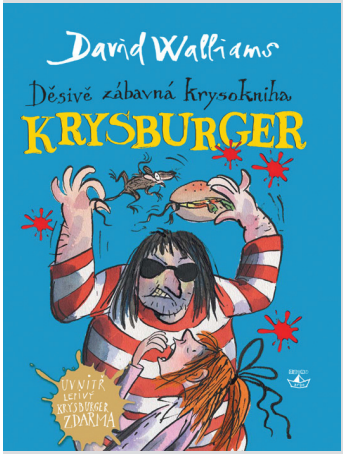

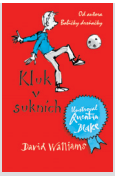

Již vyšlo:
Babička drsňačka,
Pan Smraďoch,
Kluk v sukních,
Malý miliardář

LAURA DOCKRILLOVÁ

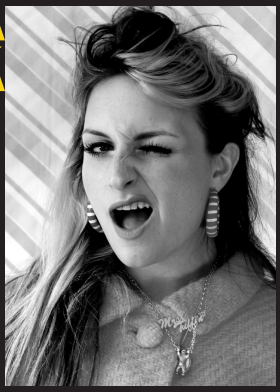

Laura Dockrillová je britská spisovatelka, básnířka, performerka, ilustrátorka a grafička. Vystudovala The BRIT School of Performing Arts, kde se skamarádila se zpěvačkami Adele a Kate Nash. Kreslí a píše knihy pro děti, skládá verše, navrhuje obaly pro všechno možné, spolupracuje s radiem BBC na nové rozhlasové show a píše sitcom. Deník *The Times* ji jmenoval mezi deseti nejvýraznějšími vycházejícími literárními hvězdami roku 2008. Za největší inspiraci pro svou literární tvorbu považuje Roalda Dahla. *Darcy Burdocková* je její čtvrtou knihou.

Darcy Burdocková

Přeložil Filip Krajník

Darcy Burdocková, desetiletá hrdinka půvabné a mimořádně svěží knížky Laury Dockrillové, se v mnohém podobá své stvořitelce. S okouzlením a nekonečnou představivostí objevuje svět kolem sebe, v každodenní všednosti nachází výjimečnost. Než dočtete poslední stránku jejího vyprávění, s úžasem zjistíte, že svět je báječné místo k životu hýřící pestrými barvami.
Darcy je neobyčejná holčička, jakých po světě mnoho nechodí: miluje chobotnice a pavouky, zato nenávidí mořské racky – zvlášť od té doby, co jí jeden ukradl zmrzlinu! Nesnáší nakupování oblečení. Školu jakžtakž snese, i když je to trochu nuda. Má ochočenou ovečku (utíkat s ní z domova ale nebyl zrovna nejlepší nápad), mladší sestru a malého brášku, kterého s chutí převléká za holku. A pozor: Darcy se namouduši nikdy do nikoho nezamiluje! Nechce totiž mít zlomené srdce jako sestra jejího nejlepšího kamaráda Willa...

> **Svět má ohromné štěstí, že může nahlédnout do bohaté představivosti mé nejoblíbenější osoby! Užijete si spoustu zábavy!**
>
> – Adele

MAGGIE STIEFVATEROVÁ

Photo © Kate Hummel

Maggie Stiefvaterová (1981) žije se svým mužem, dvěma dětmi, dvěma neurotickými psy a jednou nepříčetnou kočkou ve Virginii, a jak sama uvádí, vedou tam divoký život hipíků. Je vášnivou čtenářkou, hraje na spoustu nástrojů, mimo jiné na harfu, klavír, flétnu a dudy, kreslí a píše knihy. Literárně debutovala v roce 2008 románem *Lament: The Faerie Queen's Deception*, jeho pokračování vyšlo o rok později pod názvem *Ballad: A Gathering of Faerie*. Ve stejném roce slavila ohromný úspěch s románem *Shiver* (čes. *Mrazení*, Argo 2010), na který navázaly dva díly – *Linger* (čes. *Váhání*, 2011) a *Forever* (čes. *Splynutí*, 2011). *The Scorpio Races* (čes. *Ve znamení Štíra*) je samostatný román z roku 2011 a *The Raven Boys* (2012, čes. *Havraní bratrstvo*) zahajuje připravovanou tetralogii.

Havraní bratrstvo I. Osudný polibek

Přeložila Pavla Paseková

Šestnáctiletá Blue se narodila do rodiny senzibilů a jasnovidců. Ve svém osudu má napsáno, že až políbí svou pravou lásku, dotyčný zemře. Blue se proto rozhodne, že nikdy nikoho líbat nebude. Kluci ji nezajímají a hlavně ne ti z Havraního bratrstva, party bohatých studentů místní elitní školy. S těmi jsou jenom potíže. Jenže když ve své první jasnovidné vizi spatří Ganseyho, vůdce Havraního bratrstva, který má během příštího roku zemřít, nedokáže ho vyhnat z hlavy. Když se s ním pak setká tváří v tvář, polibek smrti se stane reálnou hrozbou...

Nový román americké spisovatelky a autorky populární trilogie o vlkodlacích (*Mrazení*, *Váhání* a *Splynutí*) je prvním dílem připravované tetralogie.

Již vyšlo:
Mrazení,
Váhání,
Splynutí,
Ve znamení Štíra

MARKUS ZUSAK

Photo © Bronwyn Rennix

Markus Zusak se narodil roku 1975 jako nejmladší ze čtyř dětí v imigrantské rodině usazené v Sydney. Jeho matka byla Němka a otec Rakušan. První knihou, kterou na sebe upoutal pozornost kritiky i čtenářů, byl *Posel* (2002). Získal za něj mimo jiné cenu The Children's Book Council of Australia za rok 2003 a Německou cenu za literaturu pro mládež 2007. V roce 2005 vyšlo jeho zatím nejslavnější dílo *Zlodějka knih* (2005, česky Argo, 2009). K jeho napsání Zusaka inspirovalo vyprávění rodičů o bombardování Mnichova za druhé světové války a o holocaustu. Román se stal mezinárodním bestselerem.

Roky pod psa

Přeložila Viola Somogyi

Markus Zusak, autor světového bestseleru *Zlodějka knih*, nedávno zfilmovaného, vydal ještě před tímto zásadním dílem trilogii o bratrech Wolfových. Překlad prvního svazku, *Roky pod psa*, se nyní dostává také k českým čtenářům. Cameron a Ruben Wolfovi se rvou dnem i nocí, spřádají ujeté plány, aniž by domýšleli jejich důsledky, a pro rodiče, sourozence i všechny holky, které obdivují, jsou to jen budižkničemové, co to nikdy nikam nedotáhnou. Jenže když se Cameron poprvé zamiluje, nic už není jako dřív...

Příběh patnáctiletého australského kluka s širokým srdcem a praštěnými nápady je dojemný a zábavný zároveň a Zusak opět nezůstává nic dlužen své pověsti výjimečného vypravěče.

Již vyšlo:
Zlodějka knih,
Posel

Odborná literatura

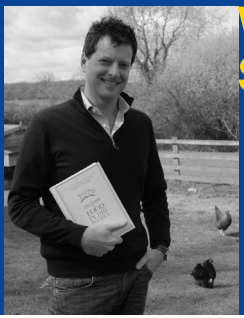

WILLIAM SITWELL

William Sitwell (1970) je známý britský publicista, šéfredaktor časopisu *Waitrose Kitchen*; sloupky a články o jídle, vaření a restauracích či rozhovory s kuchaři publikuje v řadě tištěných médií, vystupuje v televizi. Pokud o jídle nepíše, pak pěstuje zeleninu, jí anebo vaří.

Dějiny jídla ve sto receptech

Přeložily Alena Heroutová, Darina Křivánková a Sylvie Čapková

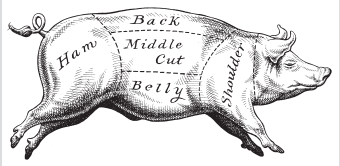

Kniha nezůstává nic dlužna svému názvu: autor shromáždil pozoruhodné a význačné recepty, počínaje jednoduchými pokrmy z Bible a klínopisných tabulek a konče haute cuisine moderní doby. Postupuje chronologicky, počínaje chlebem ze starověkého Egypta, putuje po všech kulturách a regionech, všímá si zmínek o jídle v antických pramenech i severských ságách, zmiňuje přelomové i nadčasové kuchařské knihy, jmenuje osobnosti jako Brillat-Savarin nebo Julie Childová. Nejde o kuchařku, nikdo netvrdí, že všechna jídla, o kterých Sitwell píše, si čtenář může i uvařit, ale o zábavné a překvapivé nahlédnutí do dějin člověka a jeho kultury.

...opulentně naservírováno a šťavnatě sepsáno... Triumf, jedno každé pojednání prohloubí váš vztah k danému pokrmu... William Sitwell zná dobře svoje řemeslo a v oboru psaní o jídle patří ke špičce. Bezmála z každé věty této knihy, pečlivě podložené výzkumem a sepsané s uvolněnou sebedůvěrou, je znát autorova vášeň pro jídlo...

– The Times

Sitwell energicky projde čtyři tisíciletí kulinářské historie, a co zjistí, podává s lehkostí. Do jeho knihy je možné se ponořit a vylovit ty nejchutnější kousky...

–Times Literary Supplement

CACILDA JETHÁ, CHRISTOPHER RYAN

Christopher Ryan
Vystudoval anglickou a americkou literaturu a později psychologii. Léta cestoval po světě a své zkušenosti z rozdílných kulturních prostředí pak rozpracoval ve svém výzkumu i disertační práci o prehistorických kořenech lidské sexuality. V současné době přednáší v Barceloně, pracuje jako konzultant v nemocnicích. Publikuje v odborných i populárních časopisech.

Cacilda Jethá
Narodila se v Mosambiku v rodině indických imigrantů, kterou občanská válka vyhnala do Portugalska. Tam vystudovala a v 80. letech se vrátila jako lékařka do Mosambiku, kde působila přes deset let. V rámci výzkumu a prevence AIDS v dané oblasti zároveň studovala sexuální chování místních obyvatel. Po návratu do Portugalska se věnuje psychiatrii. Žije v Barceloně s Ch. Ryanem.

Na počátku byl sex

Přeložil Petr Horák

Na základě poznatků antropologie, archeologie, primatologie, anatomie, psychologie a řady jiných oborů vznikla naučná a zároveň velmi čtivá práce o prehistorických kořenech moderní sexuality, která převrací naruby či přinejmenším zpochybňuje mnohé z toho, co si myslíme, že víme o sexualitě, o partnerských vztazích a konečně o člověku samém. Domníváte se, že monogamie je přirozená? Že se lidé v době kamenné dožívali nanejvýš pětatřiceti let? Že tradiční výklad lidského pohlavního chování, výběru partnera a příčin nevěry, jak jej podává evoluční psychologie, odpovídá biologické realitě? Tato kniha vás přesvědčí přinejmenším o tom, že takové a mnohé jiné zdánlivě neotřesitelné názory jsou přinejmenším diskutabilní a že k nim existují pozoruhodné alternativy. *Na počátku byl sex* je kniha značně odborná, zároveň ale vtipná a provokativní. Odpoví vám i na palčivé otázky, jako například proč je pro tolik lidí tak těžké zachovat věrnost jednomu partnerovi? Proč se pohlavní vášeň vytrácí, i když se láska mezi partnery prohlubuje? Proč řada mužů ve středním věku dobrovolně vymění majetek, rodinu i kariéru za krátký románek?

LINUS PAULING

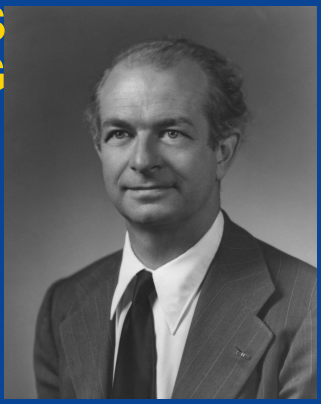

Americký kvantový chemik a biochemik, podle mnohých nejvýznamnější chemik dvacátého století. Jako jeden z prvních aplikoval kvantovou mechaniku v chemii; za svou práci týkající se podstaty chemické vazby obdržel v roce 1954 Nobelovu cenu za chemii. Patřil též k zakladatelům molekulární biologie, podílel se na objevování prostorové stavby bílkovin a významně přispěl i do řady dalších vědních oborů, například anesteziologie, metalurgie či psychologie. Po druhé světové válce se zabýval následky nadzemních testů jaderných zbraní a za svou kampaň proti těmto testům získal v roce 1962 Nobelovu cenu míru. V pozdějším věku začal propagovat pravidelné užívání velkých dávek vitaminu C; věřil, že jde o nejlepší prevenci proti mnoha chorobám včetně rakoviny. Paulingovu osobnost i dílo snad nejlépe vystihuje jeho charakteristický výrok: „*Nejlepší cesta, jak mít dobrý nápad, je mít hodně nápadů.*“

Jak žít déle a cítit se lépe

Přeložil Tomáš Hakr

Jak napovídá samotný název, kniha *Jak žít déle a cítit se lépe* nám radí, jak prožít zdravý a dlouhý život. Zabývá se hlavně výživou, v prvé řadě pak vitaminy, z nichž nejdůležitější je vitamin C. Rozebírá působení vitaminů v lidském těle a jejich účinky proti různým nemocem, od nachlazení přes psychické poruchy až třeba po rakovinu či onemocnění srdce. Kniha se hned po svém vydání stala v USA bestselerem. Jedná se dosud o základní práci v oboru, který autor nazývá „ortomolekulární medicína“, což je léčba a prevence nemocí pomocí užívání optimálních dávek vitaminů a dalších látek, které jsou normálně přítomné v lidském těle. Autor knihy, Linus Pauling, je držitelem dvou Nobelových cen.

JESPER JUUL

Jesper Juul (* 1948) je dánský rodinný terapeut a autor řady knih o rodičovství a výchově. Vystudoval učitelství dějepisu a náboženství, během dalších studií historie se však rozhodl věnovat rodinné terapii a práci v sociální oblasti. Je zastáncem neautoritativní výchovy. Jeho knihy jsou přeloženy do řady jazyků a často citovány v akademických publikacích.

Dítě – váš partner ve výchově

Přeložila Kristýna Václavů

Kniha dánského rodinného terapeuta podává pomocnou ruku všem rodičům, kteří by svým dětem chtěli lépe porozumět, a všem dospělým, kteří si s dětmi touží vybudovat zdravý a plodný vztah. Podle Jespera Juula je pro zdárný vývoj dětí rozhodující, aby rodiče svým dětem důvěřovali a aby profesionální vychovatelé a učitelé zase důvěřovali rodičům, že se chovají, jak nejlépe dovedou. Děti vysílají naprosto kompetentní signály a v zásadě reagují na svět velmi způsobile, na rozdíl od obecně rozšířené představy, že schopné jedince z nich vychovají teprve dospělí. Kompetentní ovšem neznamená, že by byly děti vševědoucí, ani pro rodiče to neznamená zvolit cestu nejmenšího odporu.

Od prvního vydání knihy v roce 1995 uplynulo dvacet let, byla přeložena do několika jazyků a dodnes ji využívají nejen rodiče, ale hlavně vychovatelé a učitelé, protože lidská touha ovládat a mít hlavně hodné a milé děti se bohužel od dřívějších generací nezměnila natolik, jak by si autor přál.

ELISABETH DAVISOVÁ, DEBRA PASCALI-BONAROVÁ

Elizabeth Davisová
Je porodní asistentka, která se již přes třicet let zaměřuje na péči o ženy a v tomto oboru působí i coby lektorka. Je spoluzakladatelkou National Midwifery Institute. Žije v Kanadě.

Debra Pascali-Bonarová
je matka tří dětí, dula, lektorka. Držitelka ocenění za nejlepší dokumentární film.
Obě autorky se podílely na dnes již slavném dokumentárním filmu *Orgasmický porod*.

Orgasmický porod
Jak bezpečně a příjemně porodit

Přeložila Vlasta Jirásková

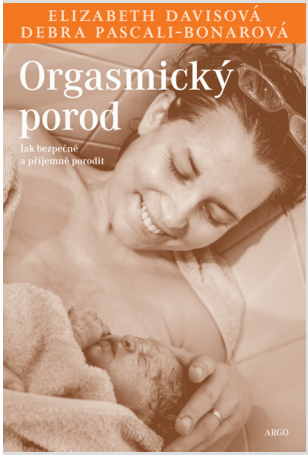

Kniha, která vám může otevřít oči a úplně změnit přístup k rození a možná i k vlastnímu životu. Odbornice na slovo vzaté, porodní asistentka a autorka učebnice pro porodní asistentky Elizabeth Davisová a zkušená dula a lektorka Debra Pascali-Bonarová ukazují, že porod je možné prožít jako příjemnou až slastnou a extatickou, zásadně posilující událost, která ženě dodá sílu a odhodlání nejen pro následující roky mateřství.

Orgasmický porod je přehledným průvodcem těhotenstvím a porodem. Přináší podrobný návod, jak se na porod, který je součástí sexuálního života ženy, připravit. Klade důraz na informovanost, zdravou životosprávu, sexualitu, odbourání stresu a vyrovnání se s traumaty. Kniha ženám (i jejich partnerům) dodá sebevědomí, potřebné informace podložené vědeckými výzkumy i životními zkušenostmi autorek a mnoha rodiček. Čtenářky podpoří, aby nejen své porody, ale i svůj život vzaly do svých rukou. Teoretickou část doprovázejí inspirativní porodní příběhy.

STEVEN STROGATZ

Steven Strogatz (* 1959) je matematik světové třídy v oboru aplikované matematiky. Kromě odborné práce (synchronizace dynamických systémů, matematická biologie a další) se intenzivně zabývá i popularizací vědy. Jeho matematické sloupky v *New York Times* se staly jádrem knihy *Radost z x* (2012, v roce 2014 za ni obdržel Eulerovu cenu Americké matematické asociace MAA), napsal populárně naučné knihy *Sync* (2003) a *The Calculus of Friendship* (2009) a je častým hostem v rozhlasových pořadech o vědě. V současnosti je profesorem matematiky na Cornellově univerzitě.

Radost z x

Přeložil Jan Klíma

Kolem matematiky se točí celý moderní svět, je však mezi námi mnoho lidí, kterým se jejich první setkání s čísly nevyvedlo a kteří mají místo potěšení a užitku z matematiky spíše strach. Zejména jim je určena kniha profesora aplikované matematiky Stevena Strogatze. V jednoduchých krocích vykládá základní pojmy, přístupy i historii moderní matematiky, u čtenáře přitom nepředpokládá nic víc než zdravý rozum a přirozenou zvídavost. Nejde mu však o to, aby se čtenář naučil s matematikou pracovat – jeho hlavním cílem je, aby z toho měl radost, aby mu zprostředkoval estetický požitek z matematického myšlení, z nalézání souvislostí mezi nejrůznějšími strukturami našeho světa.

Zkrátka však nepřijde ani čtenář, který o matematice ví své: i profesionální matematici si často nejsou vědomi souvislostí, které považují za dané a dále o nich neuvažují. I jim má co poskytnout výklad, který sice začíná na úplném začátku, ale neklade si žádnou horní mez. Doslova totiž platí, že nás *Radost z x* provede světem myšlení od jedné až do nekonečna.

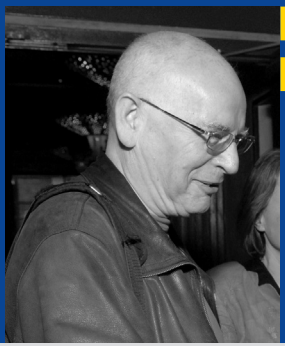

KEN BINMORE

Kenneth Binmore je britský matematik, ekonom a odborník na teorii her. Za svou kariéru napsal dlouhou řadu odborných publikací na dané téma. Vedle teorie her se věnuje dalším příbuzným oborům experimentální ekonomie, studoval i další pomezní obory, jako je behaviorální ekonomie, politická filozofie či analytická filozofie.

Teorie her

Přeložil Ondrej Majer

Kniha nabízí stručný přehled teorie her, nového vědního oboru, který již dosáhl řady důležitých výsledků na poli evoluční biologie a ekonomie a začíná přinášet revoluční objevy v mnoha dalších oborech, jako jsou například psychologie a politické vědy. Ken Binmore, matematik a odborník na teorii her, svůj obor představuje způsobem, který čtenáře zaujme a doslova vtáhne do děje. A přestože jeho výklad obsahuje jen minimální množství matematických pojmů, zdaleka nezůstává jen na povrchu, naopak ukazuje, kde všude lze teorii her úspěšně použít: od jednání na schůzích a etického rozhodování až po hledání úspěšných strategií karetních her a výpočtu poměru pohlaví mezi jedinci ve včelím společenství. Knížka obsahuje také řadu miniportrétů fascinujících, a občas výstředních zakladatelů tohoto oboru – včetně Johna Nashe, hlavního hrdiny slavného filmu Čistá duše.

Edice Aliter

Vychází ve spolupráci s nakladatelstvím Dokořán.

BRIAN E. COX, JEFF FORSHAW

Brian Edward Cox je britský částicový fyzik, profesor na univerzitě v Manchesteru a člen Královské vědecké společnosti. Kromě výuky a vědecké práce na univerzitě je zapojen i do výzkumů na Velkém hadronovém urychlovači (LHC) v ženevském středisku CERN, kde se nedávno zřejmě podařilo detekovat Higgsův boson. Mimořádně úspěšně se však věnuje i popularizaci vědy a je jednou z hvězd populárně naučných pořadů BBC.

Jeff Forshaw je profesorem teoretické fyziky na univerzitě v Manchesteru, specializuje se zejména na fyziku elementárních částic, kvantovou fyziku a teorii relativity. Kromě více než stovky odborných prací a učebnic pravidelně přispívá populárně naučnými články do mnoha novin a časopisů a spolupracuje s redakcí populárně naučných pořadů BBC.

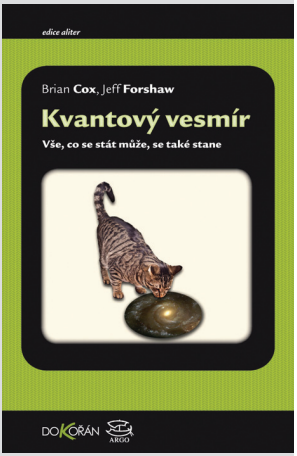

Kvantový vesmír

Vše, co se může stát, se také stane

Přeložil Martin Žofka

Autoři knihy *Proč platí E = mc²* přicházejí s exkurzí do další oblasti moderní fyziky – do fyziky kvantové. Text postupuje historicky a připomíná nejprve klasické Newtonovy zákony. Potom se už dostáváme k radioaktivitě a otázce, co to vlastně je částice. Autoři kladou důraz na dvouštěrbinový experiment a zavedení pojmu vlnění. Komplexní vlnovou funkci a sčítání vln vysvětlují pomocí analogie s ručičkovými hodinkami nacházejícími se v každém bodě prostoru. Dostáváme tak mimo jiné i slavný Heisenbergův princip neurčitosti. Díky Pauliho vylučovacímu principu zase pochopíme stavbu atomů a princip polovodičů a tedy i tranzistory jako základ dnešních počítačů. V závěru knihy se podíváme na standardní model částicové fyziky a skončíme Higgsovým bosonem a původem hmotnosti částic. Jako krásný příklad aplikace kvantové teorie a speciální relativity se v poslední kapitole dozvíme, co se děje, když umírá hvězda, a co po ní zůstane.

Již vyšlo:
Proč platí E=mc²?

DARON ACEMOGLU, JAMES ROBINSON

Kamer Daron Acemoglu (1967) je turecko-americký ekonom. Narodil se v Turecku, studoval na univerzitě v americkém Yorku a na London School of Economics. V současnosti vyučuje ekonomii na prestižní MIT. Je autorem několika knih na ekonomická témata, mimo jiné další práce sepsané společně s Jamesem Robinsonem *Economic Origins of Dictatorship and Democracy (Ekonomické kořeny diktatury a demokracie).*

James A. Robinson studoval London School of Economics, na Warwick University a na Yale. V současnosti přednáší na Harvardově univerzitě.

Proč národy selhávají

Přeložil Eduard Geissler

Tato čtivě napsaná kniha odpovídá na otázku, která mate odborníky už po staletí: proč jsou některé země bohaté a jiné chudé, proč je rozděluje bohatství a chudoba, zdraví a nemoci, hojnost jídla a hladovění? Může za to kultura, podnebí, geografické uspořádání? Nebo snad neznalost náležitých opatření a hospodářských strategií? Autoři ukazují, že žádný z těchto faktorů není tak závažný, aby nezvratně předurčil vývoj té které země. Za ekonomickým úspěchem či neúspěchem nestojí příroda či národní mentalita, ale politické a ekonomické instituce vytvořené lidmi. Stačí srovnat Severní a Jižní Koreu – státy obydlené lidmi téhož jazyka, s podobnými geografickými podmínkami, ale s tak odlišnou politickou a ekomomickou situací.

Acemoglu a Robinson po patnácti letech studií, které se týkaly Římské říše, mayských městských států, středověkých Benátek či Sovětského svazu, Latinské Ameriky nebo Afriky, přicházejí s novou politickou-ekonomickou teorií, která umožňuje relevantně posuzovat takové otázky, jako zda Čína poroste i nadále takovým tempem, aby překonala Západ, jestli pomíjí doba, kdy byly na vrcholu Spojené státy, či jak nejlépe pomoci miliardám lidí vymanit se z chudoby.

SEAN CARROLL

Částice na konci vesmíru

Jak nás honba za Higgsovým bosonem dovedla na práh nového světa

Přeložil Jiří Podolský

Nejnovější kniha kosmologa, částicového fyzika a známého popularizátora vědy Seana Carrolla se věnuje nejdůležitějšímu objevu v oboru subjaderné fyziky za posledních 30 let, za který Peter Higgs a François Englert v roce 2013 obdrželi Nobelovu cenu. Jde o objev takzvané Higgsovy částice, významné ingredience standardního modelu elementárních částic a jejich interakcí. Autor poutavě líčí technické zázemí objevu učiněného v roce 2012 pomocí gigantického urychlovače LHC v evropské laboratoři CERN i velký teoretický význam Higgsova bosonu v mikrosvětě. Tato částice totiž hraje klíčovou roli ve vysvětlení původu hmotnosti ostatních částic, zejména rozdílu mezi nehmotným fotonem, kvantem elektromagnetického působení, a velmi těžkými bosony W a Z zodpovědnými za slabou interakci. Podle Carrolla tento významný objev předznamenává novou fascinující éru fyziky 21. století.

V této skvělé knize Sean Carroll nabízí fascinující a pronikavý pohled na nejtajemnější a nejdůležitější částici v přírodě a na experiment, který ji odhalil. Každý, kdo se o fyziku zajímá, by si měl tuhle knížku přečíst a připojit se k autorovu zkoumání nových fyzikálních světů, do kterých nás tento objev možná zavede.

– Leonard Mlodinow

NIALL FERGUSON

(* 1964), britský historik, působící jako profesor na Harvardově univerzitě. Většinu svých prací, jež v západní Evropě vzbudily nebývalý zájem, věnoval sociálním dějinám 19. a 20. století. Obrovský ohlas vyvolala jeho kniha o příčinách propuknutí první světové války (*Nešťastná válka*). V ní přišel s kacířskou tezí, že mocensko-politické vztahy v roce 1914 neeskalovaly kvůli německé agresivní velmocenské politice, nýbrž pod vlivem nekompromisních postojů Velké Británie. Kniha *Vzestup peněz* (Argo, 2011) se zaobírá problematikou rozvoje moderního finančního hospodářství, měnového systému a ekonomickými recesemi 19. a 20. století.

Civilizace
Západ a zbytek světa

Přeložil Eduard Geissler

Nejnovější kniha anglického historika Nialla Fergusona představuje velmi nápaditý pokus o konfrontaci civilizačního střetávání se Západu se „zbytkem světa“ od antiky až po naši současnost. Esejistickou formou, obdobně jako ve velmi úspěšné knize *Vzestup peněz*, se Ferguson pokouší odpovědět na otázku, proč se západní civilizace stala ve světě v moderní době zcela dominantní, ačkoli k tomu postrádala jakékoli předpoklady a z hlediska technických inovací za „zbytkem světa“ v mnohém velmi pokulhávala. Spolu s tím se ale zároveň táže, jaký bude vývoj západní civilizace, zda si tuto dominanci, kterou postupem doby ve střetu s asijskými tygry a s fundamentálním islámem poněkud začíná ztrácet, udrží, a pokud ano, jakou cenu za to bude muset zaplatit.

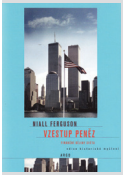

Již vyšlo:
Vzestup peněz

DOUGLAS RUSHKOFF

Douglas Rushkoff (1961) je americký novinář a spisovatel. Absolvoval Princeton University a California Institute of the Arts. Napsal deset knih věnovaných tematice médií, kultury a technologií, píše i non fiction a komiks, točí televizní dokumenty.

Život s r.o.

Přeložila Jana Odehnalová

Ve své knize autor zkoumá, jak se z korporací, původně abstraktní právní entity, stala skutečnost, která dominuje současnému životu. Korporativismus a jeho ideologie prostoupily všechny aspekty občanského života, obchodu i kultury. *Život s r. o.* ukazuje, jak se stalo, že se na své domovy díváme spíš jako na investice než na místa k žití, jak se nám měřítkem životního úspěchu stala výše penze, jak se z internetu stal jen další prostor k obchodování. Jak jsme byli odtrženi od světa, v němž žijeme, od sebe navzájem, jak jsme přišli o bezprostřední vztah k hodnotám, které vytváříme. Co je však nejdůležitější, Rushkoff ukazuje, že nemusí jít o trvalý stav, že tyto vztahy je možné obnovit a vybudovat skutečnou, doopravdy lidskou společnost.

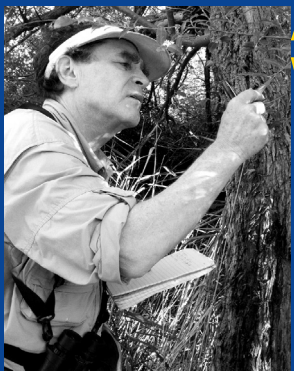

ALAN WEISMAN

Alan Weisman (1947) je oceňovaný novinář a spisovatel. Přispívá do řady významných časopisů, např. *Harper's*, *The New York Times Magazine*, *Los Angeles Times*, *Atlantic Monthly* aj., je autorem řady knih (mj. *Svět bez nás*, česky Argo, 2008) a nositelem řady cen za literární i publicistickou činnost.

Odpočítávání

Přeložila Kateřina Kolářová

Na Zemi žije a živoří sedm miliard lidí a neustále se rodí další. Kolik jich ještě planeta dokáže uživit? Podle všeho by kritickou hranicí mohlo být deset miliard Pozemšťanů. Současně neustále ubývá rostlinných a živočišných druhů – ale které z nich jsou nezbytné k zachování lidského druhu, a dokázali bychom zajistit jejich přežití? Existuje nějaký způsob, jak přirozeně zastavit růst lidské populace? A pokud ano, najdeme ekonomický model, který nám zaručí prosperitu bez nutnosti permanentního růstu? Autor provokativního *Světa bez nás* se ve své nejnovější knize pokouší nalézt v odpovědích na tyto otázky „poslední naději na zachování budoucnosti lidské civilizace na Zemi“.

Již vyšlo:
Svět bez nás

Historická literatura

JOSEF VOJVODÍK, MARIE LANGEROVÁ

Patos v českém umění, literatuře a umělecko-estetickém myšlení čtyřicátých let 20. století

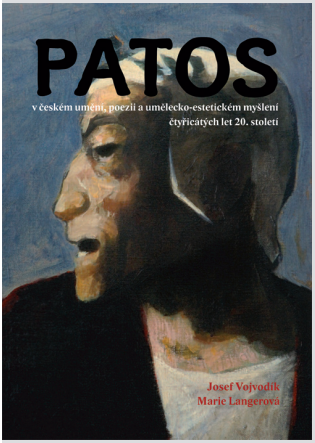

Kniha sleduje dosud zcela nezpracované a nezhodnocené téma „patosu“ a „patetičnosti“ v českém umění a umělecko-estetickém myšlení tzv. protektorátních let. V popředí stojí uvažování historika umění a teoretika umělecké skupiny „Sedm v říjnu“ (1939–1941) Pavla Kropáčka (1915–1943) a historičky a teoretičky umění Růženy Vackové (1901–1982), jejíž rozsáhlou monografii *Výtvarný projev v dramatickém umění* (1948), kterou se podařilo vydat krátce před autorčiným zatčením a mnohaletých vězněním, možno považovat mj. za svým způsobem mimořádný příspěvek k teorii performativity. Uvažování o *patosu* je zde zároveň rekonstrukcí vztahu mezi estetickým a umělecko-historickým uvažováním o umění, rekonstrukcí afektivně-emocionální zkušenosti s uměním a (est)etickým postojem ve válečných letech, téměř v duchu aischylovského *pathei mathos* – učit se utrpením.

Josef Vojvodík získal za knihu *Povrch, skrytost, ambivalence* (Argo, 2008) Cenu Magnesia Litera za literaturu faktu.

Již vyšlo:
Povrch, skrytost, ambivalence

ANDREJ B. ZUBOV

Andrej Borisovič Zubov (* 1952) je ruský historik, religionista a politolog. Je absolventem a profesorem Státního institutu mezinárodních vztahů v Moskvě, zároveň je také vedoucím katedry dějin náboženství na Ruské pravoslavné univerzitě. Je autorem několika monografií a zhruba 150 vědeckých článků. V době krymské krize zveřejnil v deníku *Vědomosti* kritický článek, ve kterém vojenské obsazování Krymu Ruskem odsoudil a přirovnal k rozšiřování území nacistickým Německem, k anšlusu Rakouska, připojení Sudet k Říši.

Velké dějiny Ruska 20. století

Přeložil kolektiv překladatelů

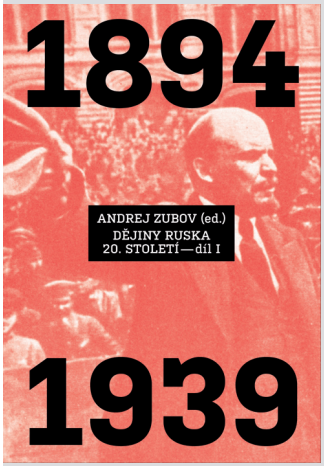

Rozsáhlá práce kolektivu ruských autorů představuje jedinečný pokus o syntetický výklad dějin Ruska 20. století. Autoři se v ní pokoušejí odpovědět na otázku, proč se ruské dějiny po pádu carismu ubíraly cestami vedoucímu k vytvoření totalitního, nelidského, cynického, navenek však modernizačního režimu, jenž ve svém důsledku vedl téměř ke zničení ruské duše a svébytné ruské civilizace. Jejich pohled je veskrze komplexní. Hlavní důraz nekladou na suché politické dějiny, nýbrž na dějiny společnosti, která svým specifickým způsobem reagovala na sociálně inženýrské pokusy nevzdělaných sovětských vůdců, kteří si nevážili lidského života a vše nazírali prizmatem osobní moci a osobního prospěchu. Na pozadí utrpení ruského národa autoři píší i dějiny ruského intelektuálního života a dějiny ruské pravoslavné církve, v níž spatřují, i přes její kolaboraci s totalitním režimem, jeden z pilířů přetrvání ruské existence. Jako vůbec první historická práce *Velké dějiny Ruska* rovněž propojují dějiny ruské emigrace, dějiny „jiného“ Ruska, Ruska mimo Rusko, s dějinami sovětského impéria, čímž líčení ruské minulosti dávají rozměr konfrontace dvou světů, jež spolu vedly boj na život a na smrt.

CATHERINE SAUVATOVÁ

Spisovatelka Catherine Sauvatová, původem z francouzsko-rakouské rodiny, žije mezi Paříží a Vídní. Je autorkou četných biografií významných osobností spojených s kulturním životem Evropy na přelomu 19. a 20. století: *Robert Walser* (Le Rocher, 2002), *Stefan Zweig* (Folio/Biographies, 2006) a *Arthur Schnitzler* (Fayard, 2007).

Alma Mahlerová
A vždycky budu muset lhát

Přeložila Irena Kozelská

Alma Mahlerová, slavná žena slavných mužů: Gustava Mahlera, Waltera Gropiuse, Franze Werfela a milenka a múza mnohých dalších: Gustava Klimta, Alexandra von Zemlinskyho a Oskara Kokoschky, prožila dlouhý život (1879–1964) ve Vídni, Berlíně, New Yorku či Beverly Hills, který z velké části zasvětila vytváření vlastní legendy. Catherine Sauvatová ve své biografii odvážně demytizuje obraz této jistě neobyčejné ženy, nevyhýbá se přitom ani odhalování temných stránek její povahy (včetně celoživotního sklonu k antisemitismu), a přináší tak zcela nový portrét „velké vdovy“, jak Almu s lehkým posměchem nazýval Thomas Mann.

MARTIN NODL, FRANTIŠEK ŠMAHEL

Slavnosti, ceremonie a rituály pozdního středověku

Obsáhlá a obrazově bohatá monografie mapuje slavnosti, ceremonie a rituály, jež našly uplatnění v prostředí Českého království v období pozdního středověku. Autorský kolektiv předních českých medievistů v ní na základě širokého spektra dochovaných pramenů, písemné i obrazové povahy, kreslí mnohovrstevnatý obraz slavností, ceremonií a festivit, jež došly uplatnění v různých sociálních prostředích 14. a 15. století. Hlavní důraz je přitom v knize kladen na panovnické dvory, v nichž se rituály, jež povětšinou nabývaly sakrální podoby, uplatňovaly v největší míře. Kapitoly z pera Františka Šmahela o královských pohřbech, Václava Žůrka, jenž z nového úhlu pojednává o královských korunovacích, či Martina Nodla, jenž se věnuje opomíjené problematice zásnub a sňatků, ukazují, že v prostředí panovnického dvora rituální jednání nabývalo slavnostní, ceremoniální podoby. Na lucemburském dvoře vznikaly normy a předpisy, jež měly ovlivňovat zvyklosti ceremoniální povahy pro bezprostřední potomky a příští generace. České prameny sice autorům neumožnily odpovědět na všechny otázky, jež nastolilo dynamicky se rozvíjející západoevropské bádání, soustavný důraz na komparaci s prostředím německým, francouzským, anglickým, polským a uherským však v této monografii vede k závěru, že především díky dvorskému prostředí císaře Karla IV. došlo v českých zemích k rozvinutí pestré škály dvorských slavností a ceremoniálů, jež ve starším období nacházely jen chabý ohlas. Důraz na komparaci se západoevropským prostředím se v knize projevuje i v kapitolách věnovaných rituálům, slavnostem a ceremoniím v prostředí slezských knížat (Martin Čapský), české aristokracie (Robert Šimůnek), domácích prelátů i papežských nunciů (Antonín Kalous), a v prostředí českých a moravských měst, v nichž se slavnosti a ceremonie uplatnily především ve styku s panovníkem (Tomáš Borovský) a v nichž hrají prim rituály a ceremonie holdování, vazalských slibů, přísah, slavnostních panovnických vjezdů a samozřejmě i rodinných slavností, jež ale v pozdním středověku ještě nijak výrazně nenapodobovaly dvorské, královské prostředí.

PRA HA
PRA GUE
PRA GA
PRA G

Kniha vychází s finanční podporou hlavního města Prahy.

JAY M. SMITH
Gévaudanské nestvůry aneb zrod bestie

Přeložila Zuzana Krulichová

Brilantní kulturně historická studie pojednává o záhadných vraždách, které v 60. letech 18. století děsily francouzský venkov a jejichž oběťmi byly především mladé ženy a děti, a o následném zrodu legendy o krvelačné zvířecí bestii. Americký historik J. A. Smith se zamýšlí nejen nad skutečnou podstatou popisovaných událostí a otázkou, kdo tehdy skutečně vraždil, nýbrž i nad mechanismy a příčinami, které uvedly v živost legendu o vraždící šelmě. Všechny popisované události uvádí do širšího politického a kulturního kontextu a vytváří přesvědčivý obraz společenských nálad a představ francouzské společnosti na sklonku tzv. starého režimu.

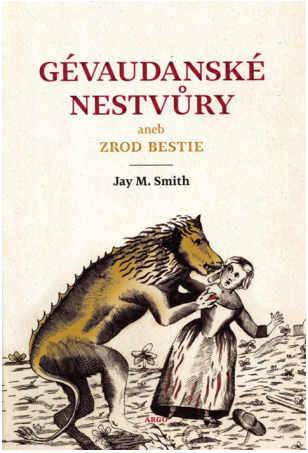

PRA HA
PRA GUE
PRA GA
PRA G
Kniha vychází s finanční podporou hlavního města Prahy.

ERNST KANTOROWICZ
Dvě těla krále

Přeložila Daniela Orlando

Dvě těla krále patří k nejvýznamnějším knihám o dějinách středověkých politických a teologických představ a idejí. Původem německý historik a profesor Ernst Kantorowicz, jenž musel i přes své vyhraněně pravicové názory utéci před nacismem do Spojených států, v této knize odhaluje podstatu sakrality královské moci a královské vlády ve středověku. Prostřednictvím pronikavých analýz a netušených interpretací, v nichž konfrontuje názory středověkých teologů s myšlenkovými koncepty anglických právníků 16. století, dospívá ke zjištění, že právě ve 12. a 13. století se z ryze politických důvodů a s jednoznačným politickým účelem zrodila představa o rozdvojení králova těla, tedy fyzického, konkrétního těla panovníka, které umírá, a mystického těla vládce, který žije a vládne věčně.

PRA HA
PRA GUE
PRA GA
PRA G
Kniha vychází s finanční podporou hlavního města Prahy.

JÖRG OBERSTE

Křížová výprava proti albigenským

Kacířství a mocenská politika ve středověku

Přeložila Blanka Pscheidtová

Křížová výprava proti albigenským představuje jeden z prvních příkladů systematického boje křesťanské většiny proti křesťanské herezi, jež ohrožovala středověkou společnost v jejích samotných základech. Německý historik Jörg Oberste v této synteticky pojaté práci zkoumá především politické příčiny vyhlášení křížové výpravy proti albigenským papežem Inocencem IV. Prostřednictvím rozboru dobových kronik se pokouší nahlížet ono první velké antiheretické křížové tažení nikoli jako náboženský, nýbrž primárně jako mocenský konflikt, v jehož pozadí stála snaha ovládnout jak papežstvím, tak potažmo i francouzskou Korunou svébytné provensálské území. Na příkladu několika nejmocnějších okcitánských šlechticů ukazuje, že i přes podporu katarství v aristokratických kruzích hrála i zde větší roli regionální identita než rozdílnost víry, přičemž překvapivě to samé platí i pro mocná města v čele s Montpellier.

PRA HA
PRA GUE
PRA GA
PRA G

Kniha vychází s finanční podporou hlavního města Prahy.

Abbott, Edvin 78
Acemoglu, Kamer Daron 101
Anyuru, Johannes 3
Arsanová, Emmanuelle 70
Asimov, Isaac 76,77
Atkinsonová, Kate 5
Auslander, Shalom 50
Bauerová, Belinda 62
Bellová, Bianca 55
Binmore, Ken 99
Bondy, Egon 72
Boswellová, Ruth 6
Brown, Chester 74
Bukowski, Charles 7
Burton, Tim 84
Carroll, Sean 102
Clarkson, Jeremy 8
Clementsová, Abby 9
Colganová, Jenny 10
Cox, Brian E. 100
Crumey, Andrew 11
Davisová, Elisabeth 97
Dědeček, Jiří 55
Dick, Philip K. 79
Dicks, Matthew 12
Dockrillová, Laura 89
Dousková, Irena 55
Dušek, václav 55
Eco, Umberto 14
Eliot, T. S. 73
Faber, Michel 15
Faulks, Sebastian 16
Ferguson, Niall 103
Forshaw, Jeff 100
French, Nicci 63
Fuentes, Carlo 17
Giesbert, Franz-Olivier 18
Goldflam, Arnošt 55
Grannecová, Yannick 20
Guenassia, Jean-Michel 22
Haddon, Mark 24
Hakl, Emil 55, 56
Harkaway, Nick 80
Hauserová, Eva 57
Hawking, Stephen 25
Haynesová, Elisabeth 64
Herrndorf, Wolfgang 26
Hiltunen, Pekka 65
Chaucer, Geoffrey 71
Jethá, Cacilda 94
Jireš, Ondřej 81
Jogheeová, Magda 58
Jongha, Kim 53
Juul, Jesper 96
Kadlečková, Vilma 82
Kantorowicz, Ernst 111
Kaplan, Andrew 66
Kettu, Katja 28
Kleist, Reinhard 75
Kocábová, Natálie 59
Kučera, Štěpán 55
Langerová, Marie 107
Legendreová, Claire 29
Lehtolainen, Leena 67
Lowery, Mark 86
Malijevský, Igor 55, 60
Manea, Norman 54
Martin, George R. R. 83
Masonová, Jamie 68
Mayle, Peter 30
Moník, Josef 55
Mulligan, Andy 69
Nodl, Martin 85, 110
North, Claire 31
O'Brien, Flann 32
Oberste, Jörg 112
Orwell, George 33
Palla, Marian 55
Pamuk, Orhan 34
Pascali-Bonarová, Debra 97
Pauling, Linus 95
Pesslová, Marisha 35
Pilátová, Markéta 55
Procházková, Lenka 55
Puertolas, Romain 36
Randová, Ayn 37
Reiner, Martin 55
Rhodes, Dan 38
Robinson, James 101
Rudiš, Jaroslav 55
Rushkoff, Douglas 104
Ryan, Christopher 94
Sauvathová, Catherine 109
Seethaler, Robert 39
Self, Will 51
Shem, Samuel 40
Schädlich, Hans Joachim 41
Silwell, William 93
Skomsvoldová, Kjersti A. 42
Smith, Jay M. 111
Sonmi, Hwang 44
Soukupová, Petra 55
Stančík, Petr 55
Stiefvaterová, Maggie 90
Strauss, Neil 43
Strogatz, Steven 98
Šanda, Michal 55
Šimůnková, Tereza 55
Šindelka, Marek 55
Šmahel, František 110
Thomson, Jamie 87
Toman, Marek 55, 61
Trussová, Lyne 45
Tučková, Kateřina 55
Urban, Miloš 55
Vann, David 52
Vojvodík, Josef 107
Walliams, David 88
Walter, Jess 46
Weisman, Alan 105
Welsh, Irvine 47
Wouk, Herman 48
Zevinová, Gabrielle 49
Zubov, Andrej B. 108
Zusak, Markus 91